

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 50
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 12 ДЕКЕМВРИ 2017 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Лозан Панов – председател на Върховния касационен съд

ОТСЪСТВА: Красимир Шекерджиев

На заседанието присъства **Димитър Тончев** – главен секретар на Висшия съдебен съвет

Разпечатка от компютризираната система за гласуване на решенията по протокола. Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Откриване на заседанието – 09.35 ч.

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, откривам заседанието на Съдийската колегия днес, 12 декември 2017 година.

По отношение на дневния ред са постъпили 2 предложения за включване като допълнителни точки – точка 6 и точка 7. Кой ще ги докладва? Заповядайте, г-н Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря, г-н председател. Колеги, Комисията по атестирането и конкурсите предлага включване на

две допълнителни точки в днешния дневен ред, които преценихме, че са спешни. Първата касае освобождаването на съдия от Софийски градски съд, а спешността идва от това, че молбата е от м. май, а все още няма произнасяне, отлагана е многократно за даване на възможност на въпросния съдия да изпише многобройните актове, които е забавил. И вчера в КАК се обсъжда справката за ненаписаните актове на този съдия. Оказа се, че не е оптимистична възможността да се изготвят тези актове в сроковете, които са както законови, така и дадените по молба на въпросния съдия продължение на сроковете за изготвяне на тези актове. Затова вчера комисията предложи да освободим този съдия, считано от 28 декември, каквато е последната й дадена едномесечна възможност за изписване на тези актове, които към момента са 18 въззивни граждански дела и 13 броя частни граждански дела, а намалението от м. август е нечувствително – от 55 бр. са останали 18, а от частните от 26 са останали 13, т.е. и преценихме, че крайно време е вече да се удовлетвори молбата и да бъде освободен колегата. Затова предлагаме да се разгледа днес. Това е първото.

Второто предложение е свързано с обявения конкурс и взетото решение от Колегията на 5 декември за обявяване на конкурси за районните съдилища. Тогава Колегията взе решение да се планират за младшите съдии бройките в Сливница и Своге и бе обявен конкурс за РС-Ботевград. Впоследствие в комисията бе депозирано искане от председателя на Окръжен съд – град София и двамата младши съдии, че желаят, след приключване на техния мандат – м. юли 2018 г., да бъдат назначени като районни съдии в Ботевград и в Сливница. Предлагаме да се удовлетвори тяхното желание, да бъде изменено решението на Колегията, като бъде обявен конкурс за Своге, а да останат планирани местата в Сливница и Ботевград. Това е по новите предложения. Преценихме го за спешно, защото предстои обнародване

в „Държавен вестник“ и за да изпреварим това събитие, го предлагаме като извънредна точка.

В допълнение към днешния дневен ред аз мисля да оттегля предложението на т. 4 от дневния ред, по която трябва да се произнесем за необходимостта от заместник на административния ръководител на Административния съд в град Ямбол. Там съгласно наше принципно решение от 07.11.2017 г. следва тези искания за разкриване на такива длъжности да се правят аргументирано за необходимостта от подпомагане по смисъла на чл. 168 от Закона за съдебната власт. В конкретния случай административният ръководител – председател на Административен съд – гр. Ямбол не е направил такава аргументация, а е депозирал молба до КАК и то след заседанието, че е бил в отпуск, което е станало и уважителна причина да не изготви такава аргументация. Затова, спазвайки процедурата, предлагам да оттегля точка 4 от дневния ред, тя да се върне в КАК, да се предложи на административния ръководител на Административен съд – Ямбол да изготви такава аргументация, да се обсъди предложението в КАК и тогава да се внесе отново в Колегията. Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, по отношение на дневния ред, по отношение на включването на точката? Да, заповядайте, г-жо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз искам само да кажа по отношение на първата допълнителна точка за предложението за освобождаването на съдия Кадънкова. Само да спомена следното: тя има изготвена атестация, която вчера на КАК е минала, още не ѝ е връчена, не е минал срока за възражение и съответно мисля, че едно такова..., няма никаква обоснована необходимост да се бърза в случая – на 28 декември, считано, да я освободим. Затова предлагам нека първо да ѝ мине възражението. Винаги може да се вкара като извънредна точка нейното

освобождаване. Това е моето предложение, но мисля, че в случая няма никаква спешност в този въпрос.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: В случая налице е безспорна спешност, преценихме, защото съдия Кадънкова, като става дума за нея, от 21.08.2017 г. е спряна от разпределение със заповед на председателя на Софийски градски съд. От този момент нататък тя има единствено задължението да изготви 55 въззивни дела и 26 граждански. До този момент са изготвени до половина. Колегите в Софийски градски съд и лично председателят недоволстват от забавянето на решението и казват, че е необосновано този съдия да получава заплата без да работи. Това се обсъждаше вчера в комисията. Действително беше изготвена атестация във вчерашния ден, тя получи оценка „добра“, доколкото си спомням, и ѝ беше изпратено за запознаване. Дали ще има възражение, дали няма да има е божа работа („добра“ 88 или 87, или 86 точки, нещо такова вчера се получи). Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-жо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз не знам какви са тези слухове. Няма такова нещо – никакво недоволство от страна нито на ръководството, нито на колегите. Съдия Кадънкова е един прекрасен съдия. Напуска системата само, защото човек като нея – изключително прецизен, просто не може да преодолее грешките в системата в това, че не може да ѝ се осигурят нормални условия на труд. И аз не мога да разбера как е възможно да се отнасяме по този начин към един човек, който все пак мисля, че е с 20 години стаж в съдебната система! Тя държи да изпише делата си. Между другото тази справка, която представи колежата Кояджиков въобще не е вярна, а много по-малко са делата, по моя информация от вчера мисля, че са към 9 въззивни и още по-малко частни граждански дела. И считам, че не е коректно, и

незаконосъобразно. На първо място трябва да й се даде възможност да изрази в съответния законоустановен срок евентуално възражение срещу тази изготвена атестация и чак след това, защото тя не може да бъде освободена, без да й бъде приета атестацията, тя няма атестация. (оживление в залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Кояджиков, след това председателят на Върховния административен съд. Г-н Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Сигурно е прекрасен съдия колегата Кадънкова, обаче за малко повече от 6 месеца да не можеш да изготвиш 55 акта е смущаващо и действително има брожение, аз няма да си измислям това, а пък относно справките те са официални с подписа и печата на Софийски градски съд и са в Съвета на разположение на всички, не съм ги съставял аз тези справки. А пък брожението е налично, защото председателят на КАК Бонка Дечева с колегата Шекерджиев и с колегата Иван Стойчев са ходили в Градски съд по повод атестацията на други съдии. Оттам те го съобщиха, на мен никой не ми се е обаждал, каквато е обичайната очевидно практика да каже колко са разтревожени, но като цяло... (реплика без включен микрофон: Има ли официална информация?) Имаме официална информация. Официално за брожението каква да бъде според Вас, аз не мога да се сетя, може би плакати, транспаранти долу или нещо подобно? Но официалната справка за ненаписани дела е налична и към август, когато е спряна от разпределение въпросната съдия Кадънкова са били 55 дела, към декември са 18 плюс 13 частни. Това е за 6 месеца е успяла да напише около 40 дела, близо. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, само да напомня – ние сме в процедура, по която разглеждаме точките от дневния ред, дали да включим тези точки в дневния ред или да не ги включим. Има предложение, навлизането в детайли по същество би било предмет на

разглеждане тогава, когато ние вземем решение за включване на тези точки в дневния ред. (Намесва се Г. Чолаков: Това имах предвид.)

Само по отношение, г-н Кояджиков, на точка 4, Вашето предложение е искате да оттеглите точката? (Намесва се Др. Кояджиков: да я оттегля.) Разбирам, да, и аргументите са свързани с това, че е постъпило писмо от административния ръководител. Само да напомня, че точката е включена в дневния ред именно по предложение на самата комисия и тя е включена като редовна точка в дневния ред. от друга страна виждам, че т. 4 съдържа предложение от самия административен ръководител за назначаване на заместник-административния ръководител. Виждам, че аргумента, който използвате, е допълнително представена молба от нейна страна, с която иска да ѝ бъде дадена възможност да представи допълнителни аргументи въз основа на писмо, което е получено в Административен съд – Ямбол от председателя на КАК. Това са Ви аргументите. (Намесва се Др. Кояджиков без включен микрофон: Свързано е с нашето принципно решение за разкриване на такава длъжност „заместник на административния ръководител“ следва да се направи аргументирано за необходимостта от подпомагане. Това е решение от 7 ноември на Съдийската колегия.) Да, да. Напълно съм съгласен с Вас, но така или иначе в т. 4 се съдържа самото предложение, вътре би трябвало да има някакви мотиви и съображения. Казвам го, защото това е редовна точка от дневния ред. (оживление в залата, обсъждат)

Колеги, включването на точки 6 и 7 от дневния ред, който е съгласен за включването на точки 6 и 7 в дневния ред. (оживление в залата, обсъждат) Добре, разбирам.

Колеги, подлагам на отделно гласуване точка 6 и 7 за включване в дневния ред. Първо подлагам на гласуване първата такава точка – точка 6. Който е съгласен точка 6 да бъде включена като

допълнителна точка в дневния ред, моля да гласува. Точка 6 е именно по молбата на съдия Кадънкова.

10 гласа „за“, 3 гласа „против“. Точка 6 е включена в дневния ред.

Сега подлагам на гласуване включването на т. 7 в дневния ред. Точка 7 е относно планирането и обявяването на конкурс за Районен съд – Ботевград. Който е съгласен да бъде включена в дневния ред, гласува „за“.

13 гласа „за“.

Г-н Кояджиков, по отношение на точката, за която Вие казахте, нека да стигнем в дневния ред по отношение на нея и Вие ще направите Вашето предложение. (Др. Кояджиков: Да.) Благодаря Ви!

(След проведеното явно гласуване)

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

6. Проект на решение по молбата на Олга Велислова Кадънкова – Тончева за освобождаване от заеманата длъжност „съдия“ в Софийския градски съд, с ранг „съдия в АС“, на основание чл. 165, ал. 1, т. 2 от ЗСВ.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

7. Проект на решение за изменение и допълнение на решения на Съдийската колегия по Протокол № 49/05.12.2017 г., т. 15.1 и т. 16.1 в частта относно планирането и обявяването на конкурс за Районен съд – Ботевград.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

ЛОЗАН ПАНОВ: Започваме с дневния ред. Точка 1 от дневния ред - Избор на административен ръководител – председател на Административен съд – Бургас. Кой ще докладва точката?

Заповядайте, г-н Кояджиков!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 1 - Избор на административен ръководител – председател на Административен съд – град Бургас.

Трима са кандидатите за председател. Единият е - Веселин Валентинов Енчев – съдия в Административен съд - Бургас, с ранг „съдия в АС“. Вторият - Панайот Павлов Генков – и.ф. административен ръководител – председател на Административен съд - Бургас, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“. И третият кандидат - Христо Йорданов Христов – съдия в Административен съд - Бургас, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“. И по отношение на тримата кандидати становищата на Комисията по професионална етика към Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет са положителни. Всеки един от тях спазва Кодекса за етично поведение на магистратите и е възможно да бъде избран на тази длъжност. По отношение на становището на Комисията по атестирането и конкурсите за техните професионални качества аз предлагам да докладва докладчикът – колежката Дишева.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Понеже ние за първи път провеждаме такъв конкурс, само да уточним дали сега да докладвам становищата на Комисията по атестирането и конкурсите и за тримата кандидати или един по един по реда на тяхното изслушване по азбучен ред, както е предвидено в наредбата, дали тримата заедно да бъдат докладвани. Добре, това ще ме улесни заради частта, която се отнася и до тримата кандидати.

Ние сме в процедура за избор на административен ръководител и становището на Комисията по атестирането и конкурсите е на основание чл. 54 от Наредба № 1/09.02.2017 г., приета от ВСС, за конкурсите за магистрати, за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт. В съответствие с тази разпоредба и следващата на чл. 55 Комисията по атестирането и конкурсите извърши проверка относно професионалните качества на всеки един от тримата кандидати за административен ръководител и направи заключение за липсата на данни, поставящи под съмнение високите професионални качества спрямо длъжността, за която кандидатстват и тримата съдии.

Ще се спра по-подробно на становището за всеки един от кандидатите, като ще изложи съдържанието на становището по азбучен ред, както ще бъдат изслушани кандидатите, в съответствие с изискванията на Наредба № 1/2017 г.

По правилото за изслушване по азбучен ред съдия Веселин Валентинов Енчев следва да бъде изслушан първи. Той е съдия в Административен съд – Бургас от създаването на този съд през 2017 г. и до настоящия момент, 2007 г. (извинявайте). Поради това, че съгласно установената практика в Съдийската колегия на ВСС становището за професионалните качества на кандидатите съдържа данни относно съответния орган на съдебна власт и евентуално, за да спестя последващи обсъждания на този въпрос, те така или иначе са включени

в становището и на тримата кандидати, и са с едно и също съдържание, аз ще си позволя съвсем накратко да ги възпроизведа.

Щатната численост на персонала на Административен съд – Бургас е 53,5 броя, от които магистрати 17 По щат от 17-те магистрати 1 административен ръководител, 1 заместник на административния ръководител и щатните бройки за съдии са 15. От тях към настоящия момент са 14. От останалите данни по преписките се установява, че към настоящия момент един е командирован във Върховния административен съд. Със заповед от 24.04.2017 г. на председателя на Върховния административен съд, считано от същата дата за и.ф. председател на Административен съд – Бургас е определен съдия Панайот Генков – съдия във ВАС, до встъпване в длъжност на нов административен ръководител на съда. Съгласно данните за натовареността на Административен съд – Бургас за периода 2012-2016 г. съдът е с по-висока от средната натовареност както спрямо делата за разглеждане, така и спрямо свършените дела, отнесени към средните статистически данни за страната (имате ги в съответните справки), както казах, те са идентични и за тримата кандидати. Същото се отнася и за периода от 01.01.2017 до 30.06.2017 г., докогато са изготвени статистическите данни. Цифрите са средно за периода 2012-2016 г. дела за разглеждане в Административен съд – Бургас 30,73 спрямо средна цифра на делата за разглеждане в административните съдилища в страната – 20,68, а на свършените дела 22,32 в Административен съд – Бургас спрямо свършените в страната от административните съдилища 18,19. Съответно приблизително същите са данните и за отчетения период от 2017 година. Съгласно решение на Общото събрание на съда при прилагане на Централизираната система за случайно разпределение на делата натовареността на административния ръководител – председател на Административен съд

– Бургас е 75 % по всички категории дела, останалите са със 100 % натоварване, всички останали съдии.

От данните относно първия от кандидатите, както казах, съдия Веселин Валентинов Енчев е съдия в Административен съд – Бургас от неговото създаване до настоящия момент. Професионалния му опит в органите на съдебната власт е започнала на 15.02.2007 г., когато е встъпил в длъжност в Административен съд – Бургас. През периода 1999-2000 г. е бил стажант в Софийски градски съд. От 01.03.2000 г. до 15.02.2007 г. е бил асистент към Бургаския свободен университет. Придобил е статут на несменяемост с решение на ВСС от 28.06.2012 г. Повишен е на място в по-горен ранг „съдия в АС” с решение на Съдийската колегия на ВСС от 08.11.2016 г. При проведеното последно периодично атестиране е определена комплексна оценка „Много добра”. Събрали сме данни....(репликирана без включен микрофон, не се чува) Разбрах бележката, ще бъде по-кратка. Това ли имахте предвид, колега Мавров? (реплика без включен микрофон, не се чува) Добре. За периода 01.11.2015 – 31.12.2016 г., който не е включен в периодичното атестиране на съдия Енчев, са дадени също статистически данни. Взехме решение в Комисията по атестирането и конкурсите да съберем тези данни за кандидатите съдия Енчев и съдия Христов поради това, че техните периодични атестирания са приключили към края, т.е. обхващат периода до края на 2015 г., съгласно наше решение от предходно заседание няма да се провежда извънредно атестиране на съдия Генков, поради което за същия период, за който за него сме събрали данни, за професионалната му дейност, сме събрали данни и за другите двама кандидати.

В становището за професионалните качества на съдия Енчев сме посочили, че със заповед съответен номер от 27.09.2011 г. на и.ф. административен ръководител на Административен съд – Бургас му е

обърнато внимание на основание чл. 327 вр. чл. 140 от ЗСВ за допуснато просрочие при постановяване на част от съдебните актове през 2010 г. (актът е качен в справките). Става въпрос за просрочия от порядъка на 6 до 7 месеца, по няколко дела, които са описани в акт за констатация от проверки на Инспектората. Представено е становище на административния ръководител, което е част от единния формуляр за атестиране. Дадена е положителна оценка за дейността на съдия Енчев. Посочено е, че работи при висока натовареност и разглежда дела с висока фактическа и правна сложност. Също според данните в единния формуляр за атестиране е резервен член на Комисията за професионална етика към Административен съд – Бургас. Във ВСС не са постъпвали въпроси по реда на чл. 50-52 от Наредба № 1 за конкурсите. В съответствие с тези данни Комисията по атестирането и конкурсите направи извод, че няма основание за поставяне под съмнение на професионалните качества на съдия Енчев за длъжността, за която кандидатства.

Също по правилата на Наредбата, следващият кандидат, който следва да изслушаме е съдия Панайот Павлов Генков, който към настоящия момент изпълнява функциите на административен ръководител на Административен съд – Бургас. Както посочих при данните за предходния кандидат, със заповед от 24.04.2017 г. съдия Генков е командирован като и.ф. административен ръководител – председател на Административен съд – Бургас до встъпване в длъжност на нов административен ръководител на съда. Данните за натовареността на съда, за натовареността на административния ръководител няма да ги повтарям. Данните за движението на делата и резултатите от инстанционния контрол на съда са също качени в материалите по преписките. През 2016 г. не са извършвани ревизии и проверки от Инспектората, същото се отнася и за проверки от

Върховния административен съд. По преписката са налични данни за извършена една проверка през 2017 г. от Инспектората към ВСС, въз основа на сигнал от 14.08.2017 г. от Валери Симеонов Симеонов – заместник министър-председател по икономическата и демографската политика, срещу съдия Генков като и.ф. административен ръководител на Административен съд – Бургас. Предмет на сигнала е проверка на почтеността на съдията и установяване дали лицето е оказвало натиск, както и пряко, и косвено влияние върху други магистрати, членове на съставите на Административен съд – Бургас по отношение на произнасяне, свързано с отмяна на предварителното изпълнение на основание чл. 60, ал. 1 от АПК на оспорените заповеди за налагане на принудителна административна мярка – запечатване на обект, на основание чл. 186 и чл. 187 от Закона за данък върху добавената стойност от страна на директора на дирекция „Контрол“ при Териториална дирекция на НАП – Бургас. Поискано е също така да бъде установено дали са налице данни за действия от страна на съдия Генков, които накърняват престижа на съдебната власт. След извършената проверка Инспекторатът от ВСС е направил заключение, че сигналът на г-н Валери Симеонов и приложенията към него не съдържат достатъчно данни за противоправно поведение на съдия Панайот Генков, обосноваващи образуване на проверка по чл. 56, ал. 1, предложение 2-ро и чл. 57, ал. 2, чл. 58, ал. 1 от Закона за съдебната власт. Копие от становището е изпратено на Висшия съдебен съвет. То беше предмет на разглеждане както в Комисията по атестирането и конкурсите, така и в Комисията по дисциплинарна дейност и взаимодействие с Инспектората към ВСС. Становището е заведено с входящ № 15219/14.11.2017 г. във ВСС. Съдия Генков притежава изискуемия за длъжността стаж. Същото се отнася и за останалите двама кандидати. Той е започнал професионалната си дейност в

органите на съдебната власт през 1986 г., когато е назначен на длъжност „съдия“ в Районен съд – Ямбол. Заема тази длъжност до 29.11.1987 г. От 1987 г. до 30.11.1992 г. е съдия във Военен съд – Сливен. С решение от 03.11.1992 г. е назначен за председател на Окръжен съд – Ямбол, където заема тази длъжност до 14.03.1999 г. С решение на ВСС от 17.02.1999 г. е назначен на длъжност „съдия“ във Върховния съд, а със заповед от 04.11.2007 г. на председателя на Върховния административен съд е назначен за председател на Първо „А“ отделение (тогава) на Върховния административен съд. Със заповед от 15.08.2010 г. на председателя на Върховния административен съд е освободен от заеманата длъжност „председател на отделение“. От тази дата до 24.04.2017 г. е съдия във ВАС, както и към настоящия момент по длъжност. От 24.04.2017 г. изпълнява функциите „председател“ на Административен съд – Бургас. През периода 16.12.2003 до 03.10.2007 г. съдия Генков е член на Висшия съдебен съвет, когато този орган не е постоянно действащ. Извън органите на съдебната власт има стаж през периода 1983-1984 г. като стажант към Окръжен съд – Ямбол и през периода 1984-1986 г. като юрисконсулт в дружество „Изграждане“ в Ямбол. Съдия Генков притежава ранг „съдия във ВКС и ВАС“. При проведеното последно периодично атестиране, което е за целите на участието му в конкурсна процедура за заместник-председател на Върховния административен съд, прието с решение от 17.12.2009 г., е приета комплексна оценка „Много добра“. Както вече посочих и на всички ви е известно, ние не сме провеждали извънредно атестиране на съдия Генков. Налице са пред вас данните за периода от 01.11.2014 г. до 24.04.2017 г., когато е работил като съдия във ВАС. По искане на Комисията по атестирането и конкурсите тези данни са представени от съответното административно звено, вероятно „Статистика“ във ВАС. Ще ви спестя цифрите, те са пред вас. Събрали сме данни и относно

дейността му за периода, през който той е работил като и.ф. административен ръководител в Административен съд – Бургас.

В становището сме посочили данните за образувано дисциплинарно производство срещу съдия Генков по Протокол № 1/03.06.2010 г. по предложение на петима членове на Висшия съдебен съвет. С решение от 23.03.2011 г. е прието, че съдия Генков е накърнил престижа на съдебната власт по смисъла на чл. 307, ал. 3, т.т. 3 и 4 от ЗСВ (в тогавашната редакция) и е наложено дисциплинарно наказание „намаляване на основното трудово възнаграждение в размер на 25 на сто за срок от 2 години“. С решение от 02.03.2012 г. на Върховния административен съд, тричленен състав, решението на Висшия съдебен съвет за налагане на дисциплинарно наказание на съдия Генков е отменено. Това решение е оставено в сила с решение от 23.05.2012 г. на петчленен състав на ВАС. Счита се, че дисциплинарното наказание не е налагано. Тези сведения са представени само за пълнота на изложението.

В деловодството на ВСС са постъпили становища и въпроси от Съюза на юристите в България, от Университета по библиотекознание и информационни технологии със съответни входящи номера по реда на чл. 50-52 от Наредба № 1. Както ви е известно, към настоящия момент са качени още 4 становища и доколкото ми е известно има постъпили още няколко след изтичане на 7-дневния срок преди датата на днешното изслушване, които не са качени, останалите са на разположение на сайта на ВСС.

Въз основа на данните, които са налични и са събрани, и служебно, от Комисията по атестирането и конкурсите е направен извод, че липсват данни, поставящи под съмнение високите професионални качества на съдия Панайот Павлов Генков спрямо длъжността, за която

кандидатства „административен ръководител – председател“ на Административен съд – Бургас.

Третият кандидат в конкурсната процедура е съдия Христо Йорданов Христов, който е съдия в Административен съд – Бургас. Данните за натовареността на съда, за движението на делата, за инстанционния контрол, извършените проверки и други са идентични, като тези за другите двама кандидати, заради това няма да ги излагам отново. Съдия Христов притежава изискуемия за длъжността юридически стаж по чл. 170а, ал. 1 от ЗСВ. Професионалният му опит в органите на съдебната система започва през 1995 г., когато е назначен на длъжност „следовател“ в Окръжна следствена служба – Сливен и заема тази длъжност до 01.05.2013 г. Преместен е на длъжността „следовател“ в Столична следствена служба на 09.04.2003 г. и заема тази длъжност до 01.05., т.е. не от 01.05.2003 г. до 15.02.2007 г. На 29.11.2006 г. е назначен на длъжност „съдия“ в Административен съд – Ямбол, считано от 15 февруари заема тази длъжност до 01.02.2016 г., откогато е преназначен на основание чл. 194 от ЗСВ (единствена алинея тогава) и съгласно решение на ВСС по Протокол от 16.12. – на длъжност „съдия“ в Административен съд – Бургас, заема тази длъжност, както посочих, и към настоящия момент. Извън органите на съдебната власт е работил през периода от 01.03.1988 г. до 01.03.1989 г. като стажант към Окръжен съд – Сливен. През периода 29.05.1989 г. до 01.10.1992 г. като военен следовател при Военно-окръжна прокуратура – Сливен. От 01.10.1992 г- до 31.12.2014 г. като началник на отдел „Следствен“ към РДВР – Сливен. Съдия Христов притежава ранг „съдия във ВКС и ВАС“ съгласно решение на ВСС от 03.11.2011 г. При проведеното периодично атестиране последно прието с решение на ВСС по Протокол от 29.10.2015 г. му е определена комплексна оценка „много добра“. Налице са пред вас статистическите данни за разгледаните дела, постановените

актове, подлежащите на обжалване, потвърдени и отменени и други, затова няма да ги повтарям.

Също за пълнота на изложението, както направихме това и за другите двама кандидати, сме посочили в становището, че със заповед от 16.07.1997 г. на директора на Национална следствена служба е обърнато внимание на Христо Йорданов Христов – към този момент ръководител на Окръжна следствена служба – Сливен, стриктно да спазва нормите на поведение в обществото и внимателно да подбира средата, в която осъществява извънслужебните си контакти. Тази заповед също е приложена към материалите по делото.

Съгласно приложеното становище на административния ръководител, представляващо част от единния формуляр за атестиране, съдия Христов разглежда разнообразни по материя дела, спазва графика за провеждане на съдебни заседания, проявява компетентност и професионализъм при подготовката в насрочването и разглеждането на делата, притежава високи професионални качества и е с безспорен авторитет сред колегите си. Това е съдържанието на становището.

Във ВСС не са постъпвали въпроси отговори съгласно съответните разпоредби от Наредба № 1. В съответствие с наличните данни Комисията по атестирането и конкурсите прави извод за липсата на данни, поставящи под съмнение високите професионални качества на съдия Христо Йорданов Христов спрямо длъжността, за която кандидатства.

Също за пълнота на изложението, само две изречения за това, че съдия Христов е направил възражение относно съдържанието на становището. „Запознах се внимателно със съдържанието на приложимите разпоредби от Наредба № 1. В тях не е предвидена възможност за изразяване на становище нито за последващо

процедиране от страна на Висшия съдебен съвет. Въпреки това аз държа да ви запозная съвсем накратко със становището на възражението. То се отнася единствено до броя на отменените съдебни решения и определения за периода, през който съдия Христов е бил съдия в Административен съд – Ямбол, в частност 2015-2016 г.“

Със съдействието на експерт към Комисията по атестирането и конкурсите поискахме статистически данни във връзка с отстраняване на вероятно тази техническа грешка. Установи се, че данните, които са посочени в становището съответстват на официалните статистически данни, които са налични на сайта на ВСС и откъдето по същество са взети, и на изложените в единния атестационен формуляр. Постъпило е във ВСС в отговор на изпратеното по и-мейл запитване до Административен съд – Ямбол. От 11 февруари е отговорът, който е постъпил от председателя на Административен съд – Ямбол. Боя се, че то не съответства напълно на запитването, но ще ви го прочета, то е от едно изречение: „Във връзка с изпратената попълнена част IV от единния формуляр за атестиране на съдия Христов на 17.11.2017 г. Ви уведомяваме, че отчетените 2 бр. отменени дела за 2016 г. са обжалвани през посочения атестационен период, но са върнати с резултат „отменено“ извън този период, поради което същите не следва да се вземат предвид.“ Разминаването със статистическите отчети се дължи на това, че в тях се извлича информация за върнати дела от обжалване, а не изпратени, което съответства на действителността. Според мен, същественото по повод на направеното възражение и допълнително събраните данни е това, че не се променя по мое виждане становището относно липсата на основание за съмнение в професионалните качества на съдия Христов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ако колегите имат допълнително някакви въпроси?

ЛОЗАН ПАНОВ: Бих искал да Ви запозная с молба становище, която е постъпила на 12.12.2017 г., днес, с вх. № ВСС-16662, в което становище (моля всеки един от вас да се запознае с него) искането е: *„Моля, ако прецените, че е необходимо провеждане на допълнително обсъждане, да дадете възможност на останалите участници в административното производство - съдия Веселин Енчев и съдия Панайот Генков да изразят становищата си, съгласно разпоредбата на чл.34, ал.3 от АПК.“* Става дума, доколкото и аз като вас се запознавам сега с тази молба, в какво качество участва в процедурата г-н Панайот Генков – като съдия във Върховния административен съд или в качеството му на и.ф. административен ръководител? Чета подчертаното в самата молба: „Обстоятелството дали същият участва в процедурата по избор на административен ръководител-председател на АдмС Бургас, в качеството му на и.ф. административен ръководител - председател на АдмС Бургас или в качеството му на съдия във ВАС е от значение за формиране на волята Ви за приемане на окончателното Ви решение по казуса. Липсата на произнасяне от Ваша страна относно това в какво качество участва г-н П. Генков в настоящото административно производство, може доведе до опорочаване на процедурата по провеждане на избора на административен ръководител-председател на АдмС Бургас и да е основание за оспорване на крайния Ви акт.“

Това са накратко исканията. Моля ви да се запознаете с молбата – становище на г-н Христов. Предлагам ви, когато изслушваме всеки един от кандидатите, всеки един от тях да изрази своята позиция и становище по това становище, разбира се, ако иска.

Имате ли други предложения? (оживление в залата) Имате ли други предложения, мисля, че имаме подадена молба-становище, има конкретно искане, а именно всеки един от колегите да изрази своята позиция по този въпрос, ако иска, разбира се. Ще запозная с тази молба колегите, които участват в процедурата и те ще имат възможност да изразят своята позиция.

Ако нямате други предложения, нека да поканим първия кандидат, който участва в самата процедура – това е съдия Веселин Валентинов Енчев – съдия в Административен съд – Бургас.

(в залата влиза Веселин Енчев)

Уважаеми колеги, съдия Енчев, Вие сте кандидат в процедурата за избор на административен ръководител – председател на Административен съд – Бургас. Имате възможност да запознаете колегите съдии, членове на Висшия съдебен съвет от Съдийската колегия с Вашата концепция, като отговорите на техните въпроси. Заповядайте!

ВЕСЕЛИН ЕНЧЕВ: Уважаеми членове на Съдийската колегия, мотивите ми да се кандидатирам за административен ръководител на Административен съд – Бургас са свързани с факта, че аз съм съдия в този съд от началото на неговото съществуване, от момента на учредяване му, добре съм запознат с проблемите с проблемите, които Административен съд – Бургас има и които не са решавани с години, имам идеи как те могат да бъдат решени и мисля, че бих могъл да се справя с тях. През годините на работата си съм създам доста добри контакти, лични и професионални, с колегите в нашия съд. Мисля, че се ползвам с авторитет сред тях. Работим в атмосфера на взаимно уважение. Според мен, ако Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет ми гласува доверие, съдиите в нашия съд ще ме припознаят като пръв сред равни, като достоен да бъде

административен ръководител. Имам добри служебни отношения със специализираната и общата администрация в нашия съд, с много малки изключения познавам работата на всички служители в нашия съд. През годините по един или друг повод съм имал възможност да работя с тях и единственото, което съм искал е отговорно отношение към работата и уважение към гражданите. От своя страна винаги съм подхождал с внимание, с разбиране към техните предложения и техните идеи.

В работата на Административен съд – Бургас има няколко съществени проблема, които следва да бъдат изложени. Първият проблем е проблемът, свързан с нашата моментна недостатъчна численост. Районът на Административен съд – Бургас обхваща територията на общини с изключително разнообразен демографски и икономически профил. В района на Административен съд – Бургас е съсредоточена една немалка част от населението на страната, има разгърнат мащабен строителен бизнес, крупни предприятия, производствени предприятия, има много добре развита туристическа индустрия. На територията на Административен съд – Бургас са разположени основни структурни единици на приходната администрация. Това са Териториална дирекция на Националната агенция за приходите и нейния контролен орган директор на дирекция „Данъчно-осигурителна практика“. В Административен съд – Бургас се намира и основна структурна единица на Агенция „Митници“. Това е Териториалното митническо управление. Седалището на Изпълнителната агенция за рибарство и аквакултури също е в района на нашия съд. Обуславят се както сериозен брой административно-правни спорове, така и изключително широк материално-правен спектър, и съответно правна сложност на тези дела.

Към настоящия момент в Административен съд - Бургас, реално работят 13 съдии, един заместник-председател и един съдия от

ВАС, който изпълнява функциите на административен ръководител. В щата ни има заета бройка от съдия Атанас Вълков, който е отстранен от 2011 г. с решение на ВСС във връзка с образувано срещу него наказателно производство. Делото все още не е приключило. Ние, през всичките тези години работим в това състояние - тази бройка е заета, но реално човек не работи. През 2017 г. вече бившия председател на нашия съд, съдия Евтимова, пожела да се премести и бе преместена от ВСС, като съдия в ОС-Бургас. В края на тази година, със заповед на бившия председател на ВАС, за втори път и вече безсрочно, от нашия съд бе командирован колега, този път в Административен съд - Перник, при условие, че нашата натовареност е изключително сериозна, не само тази, а през последните три години. Описаните факти ми дават основание да твърдя, че нашата численост към момента е недостатъчна за осигуряване на качествено и срочно правораздаване, такова, каквото обществото заслужава. Поставям качеството на първо място, защото за мен едно добре написано решение, с подробни и ясни мотиви, с изследване на всички релевантни факти по делото, с издирване на приложимото право, е много по-добро за страните отколкото едно набързо скалъпено, но в срок постановено решение. Разбира се, трябва да се търси баланс между сроковете и качеството, но в крайна сметка, аз в своята работа, а мисля и повечето от колегите в нашия съд, са отдавали приоритет на качеството, при цялата ни натовареност. Обръщам внимание на Съдийската колегия, че в нашия съд, за разлика от други съдилища в страната, не се извършва изкуствено разделяне на делата в момента на тяхното образуване, с цел увеличаване, напompване, образно казано на статистиката и изкривяване в крайна сметка на показателите за натовареност. Ние и без това имаме достатъчно работа.

Проблемите с нашата недостатъчна численост според мен могат да бъдат решени с три групи мерки. На първо място, трябва да бъде прекратена практиката съдии от нашия съд да бъдат командирани в други съдилища. Считаю, че единственият етичен и законосъобразен начин за преместване на съдия от един съд в друг съд, е участието в конкурс за преместване.

На второ място, считаю, че Съдийската колегия на ВСС е добре да помисли за отпускането на още бройки на Административен съд - Бургас, за сметка на бройки, които се освобождават в други съдилища. В момента не мога да кажа точно число, но считаю, че много сериозно да се помисли по този въпрос.

Третото направление, по което виждаю възможност да се реши проблемът с нашата натовареност и недостатъчност, това е срочното уведомяване на ВСС, в момента в който при нас бъдат освободени длъжности, да бъдат освободени щатове, за да може своевременно да бъде провеждан конкурс и тези места да бъдат заемани.

Вторият проблем, на който искам да се спра, това е проблемът с материалната ни база. От момента на създаването си Административен съд - Бургас е разположен в помещения изградени или заети без никакъв ред, без никаква структурна идея. Нашият съд използва помещения, които са образувани от преградени фойета или стеснени коридори и въобще пространство в сградата на съдебната палата, които конструктивно са предвидени за преминаване или престой на посетителите. Нашата разпръснатост по различните етажи на сградата води до недоволство в страните, в гражданите, които ползват нашите услуги, от нашите възможности срочно и ефективно да ги обслужим, да отговорим на техните искания. Сега например ако един гражданин трябва да подаде документи в регистратурата, да направи

справка в деловодството, да участва в съдебно заседание или да посети председателя на съда в неговия приемен ден, той ще бъде принуден да обикаля по три етажа на цялата сграда във всичките ѝ краища. Според мен е напълно възможно чрез една разумна размяна на помещения между ползвания от нашия съд и ползвани от другите съдилища в сградата да бъде постигнат един взаимноизгоден компромис. Ако Съдийската колегия ми гласува доверие, аз в никакъв случай не бих се конфронтирал с колегите от останалите съдилища. Считам, че с разумни, умерени преговори е възможно да бъде намерено решение на нашия битов проблем. Проекция на битовия ни проблем е и крайно недостатъчната площ, която Административен съд - Бургас има за архив. Към настоящия момент и двете архивни помещения са запълнени до крайност. Наскоро, когато посетих нашето архивно деловодство, установих, че голяма част от мебелите на архиваря са изнесени, за да бъде поставен допълнителен стелаж, той ползва едно единствено бюро. До края на тази година и този допълнителен стелаж ще бъде запълнен. Рисуваме да се окажем в ситуация нашите архивни дела да бъдат редени между стелажи, по первази и т.н. Авторитетът на една институция се създава не само като се устройват добре материално-битовите условия на нейните служители, но и когато тя създава условия за ефективна и спокойна работа с гражданите, с обществото. Струва ми се абсолютно несериозно гражданин да влезе в нашия архив и да се налага делата, които той иска да прегледа, да бъдат вадени изпод земята и т.н.

Третият аспект на изложението ми, е свързан с моята представа как би трябвало да работи административния ръководител на Административен съд - Бургас. С миналогодишните изменения на ЗСВ, ролята на Общите събрания на съдиите бе разширена и то разширена до степен, че те се превърнаха в централен субект на вземането на

управленски решения във връзка с организацията на работата. Това законодателно решение според мен е добро, защото съдейства за съдийската независимост, ангажира колектива в работата на съда и дава възможности за работа в екип. За мен, административният ръководител не трябва да бъде бог от машина, който е смъкнат свише и издава заповеди, нареждания и издава заповеди, нареждания, еднолично решава проблемите и т.н. Това просто е невъзможно. Административният ръководител според мен трябва да бъде почтен човек, човек с характер, добър организатор, уважаван професионалист, приет от обществото и колегите си. Той трябва да бъде модератор на работата на Общото събрание, организатор и изпълнител на решенията, които Общото събрание взема. Административният ръководител според мен не трябва да се крие зад решенията на Общото събрание, а когато тези решения бъдат приети, той трябва да застане с цялата тежест на авторитета, позицията която заема, с името си, зад тези решения и да ги отстоява. Общото събрание на съдиите е колективна сила и тя може да бъде изключителна опора на административния ръководител, както в ежедневната му работа, така и в случаи, когато съда е подложен на институционален натиск при извънредни обстоятелства. Според мен участието на Общото събрание в организацията на работата на съда, освен че съдейства за по-добрата работа според мен е и гаранция за по-добро качество. Защото всяка една администрация, където и да работи, включително администрацията на едно съдилище, има нужда от контрол. А едно ефективно работещо Общо събрание на съдиите е в състояние да контролира работата на своята администрация така, че тя да работи по-добре, да работи в името на обществото.

Няколко неща няма да се случат, ако Съдийската колегия ме избере за административен ръководител. На първо място, няма да използвам персонален съдебен помощник, докато моите колеги работят

по двама или по трима с един помощник. Няма да се изключвам от графика на дежурствата. Аз ще полагам седмични дежурства, ще ги полагам наравно с другите колеги. Мисля, че бих могъл да се справя, защото аз съм организиран човек. Няма да възлагам на съдебните помощници на колегите си работа, която трябва да върши моя съдебен помощник, по дела, които на мен са ми разпределени и няма да искам Общото събрание на нашия съд да променя определената ми натовареност в посока надолу. Ако бъда избран, ще работя в съответствие с принципите на прозрачност, демократичност, откритост и предвидимост, както в отношенията със служителите, така в отношенията с колегите си и с обществото като цяло. Защото според мен така трябва да работи един административен ръководител.

Благодаря ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря, съдия Енчев.

Уважаеми колеги, имаме възможност да задаваме въпроси на съдия Енчев. Това е втора процедура за избор на административен ръководител - председател на Административен съд - Бургас.

Вие започнахте Вашето изложение с Вашата мотивация, изложихте съображения за това и моят въпрос е свързан с Вашата мотивация. В първата процедура Вие не участвахте, участвате във втората процедура. Кое Ви мотивира да участвате в тази процедура? Това е важен въпрос, защото той е свързан с това как ще се осъществяват функциите, ако бъдете избран.

ВЕСЕЛИН ЕНЧЕВ: Аз, в интерес на истината имах идеи да се кандидатирам още предишния път, но така да се каже не събрах кураж, образно казано. За мен, цялата тази процедура е изключително сериозна и към нея трябва да бъде подхотено с цялата сериозност, на която един човек е способен. Аз установих предишния път, когато имаше конкурс, че някои от най-важните проблеми в нашия съд, не са

поставени на вниманието на Съдийската колегия от кандидатите. А един проблем, единственият сигурен начин да не бъде решен, е като бъде игнориран, като не бъде поставен на вниманието на тези, от които зависи. Претендирам, че от всички кандидати аз съм този, който най-добре познава работата на нашия съд, защото аз съм съдия в този съд от самото му учредяване. Видял съм всичко през тези години и мисля, че бих могъл да се справя, ако Съдийската колегия ми гласува доверие. Аз нямам предходен административен опит, но не считам, че това е недостатък за мен, защото всеки един административен ръководител преди да стане такъв или преди да заеме каквато и да било ръководна позиция е бил редови съдия, какъвто съм аз в момента. По-важното според мен е този, който се кандидатира, да си направи една добра равносметка на работата, да помисли как би могъл да помогне на колегите си и как по този начин би могъл да съдейства като цяло на обществото, за подобряване на имиджа на съответния орган на съдебната власт.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Запознах се внимателно с протокола от Общото събрание, което е проведено, вероятно всички колеги са го изчели. Общото събрание не е гласувало подкрепата на нито един от кандидатите, а същевременно е поставен въпрос за концепцията на един от кандидатите. Вие също сте взели становище по този въпрос. Бихте ли могли да кажете защо и по какви причини и във връзка с дебатите да гласува или да не гласува Общото събрание, да ни запознаете по-подробно с аргументацията на нашите колеги.

ВЕСЕЛИН ЕНЧЕВ: По въпроса за гласуването, защото въпросът тръгна от там. Когато се готвих за нашето Общо събрание реших да прегледам концепциите на кандидатите на околните административни съдилища, защото мисля, че е важно човек да си

свери часовника с проблемите на другите съдилища, просто да е наясно какви са проблемите на другите съдилища. В деня, в който се готвих аз бях прочел концепциите на двамата ми колеги, в деня, в който се готвих установих, че едната концепция, същностната част на тази концепция, на практика преповтаря изцяло същностната част на концепция на кандидат за административен ръководител на друг съд. За мен това беше голяма изненада и дълго време мислих дали трябва Общото събрание да бъде запознато с този проблем. Реших, че колегите имат право да знаят това и затова изнесох фактите. Изнесох фактите и дадох моята интерпретация така, как аз ги тълкувам. Може и да не съм прав, но за момента това, което съм установил ме води до изводите, които аз съм казал на нашето Общо събрание.

По въпроса за гласуването. В края на Общото събрание част от колегите предложиха, въпреки всичко, да се проведе гласуване, включително имаше и искане за тайно гласуване. Аз бях този, който се противопостави на подобно искане и мотивите ми бяха основно в две групи. Първо, предложението за гласуване в полза на кандидат или концепция беше крайно неясно. Просто колегата, който го предложи не можа да обясни какво точно желае да бъде гласувано. Общото събрание на един съд е неговият върховен орган, то не следва да бъде занимавано с дребнотемия. В случая ние бяхме изправени в положение да гласуваме за нещо, което на никой от нас не ни беше ясно, какво точно се предлага да се гласува: подкрепа за какво или за кого? Затова, аз предложих да няма такова гласуване. Освен това, казах на колегите, че от моя гледна точка ако се пристъпи към гласуване те рискуват да направят неинформиран избор. Конкурсната процедура според мен трябва да е състезание на идеи, на собствени идеи. Аз съм изложил своите съмнения, че един от нас тримата кандидати, няма собствени идеи. Застанал съм с името си и с цялата отговорност, на която съм

способен пред колегите и съм го казал. Мисля, че бях разбран, защото при проведеното гласуване, доколкото ми е известно, мнозинството от колегите изразиха желание да не бъде гласувана подкрепа на нито един от кандидатите. Според мен по този начин предоставиха, така да се каже, възможност на ВСС от първа ръка да се запознае с нас, без да бъде обременяван от някакъв наш вътрешно съдебен вот.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

И взимам за последен път думата, за да Ви задам въпрос. Всъщност това не е въпрос, а постъпило становище, молба, на един от кандидатите - г-н Христо Христов, в което моли членовете на ВСС, СК да обсъдят необходимостта от повторно разглеждане на въпроса относно откриване на процедура по атестиране на съдия Панайот Генков. В молбата е посочено обстоятелството, дали същият участва в процедурата по избор на административен ръководител, в качеството си на съдия във ВАС или в качеството на и.ф. административен ръководител, е от значение за формиране на волята на Съдийската колегия. Това пише в молбата и накрая се дава възможност, ако се прецени, да се даде възможност на всички участници в процедурата да вземат становище по този въпрос. В този смисъл, с оглед постъпилата молба можете да изразите своето становище, разбира се, ако искате. Ще го кажа и пред другите кандидати.

Заповядайте.

ВЕСЕЛИН ЕНЧЕВ: Предпочитам да предоставя на Съдийската колегия на ВСС сама да изрази становище. Аз съм един от кандидатите и каквото и да кажа, не мисля, че би трябвало да вземам становище в този момент.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, колега.

Въпроси към кандидата? Г-жа Пашкунова, след това г-н Кояджиков, г-жа Дишева, г-жа Керелска.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Аз имам няколко въпроса към г-н Енчев. Знаем, че Административен съд - Бургас е един от най-натоварените съдилища и Вие сам изразихте безпокойство за недостатъчната численост на съдиите, които работят в него. Първият ми въпрос е в тази връзка: считате ли, че единствения начин за преодоляване на натовареността е увеличаване на щатната численост на съдиите или смятате, че съществуват и други мерки, които може да вземете или действия, които да предприемете в тази посока, за да бъде преодоляна натовареността?

Вторият ми въпрос, е във връзка с Ваши идеи, които сте отразили в концепцията, свързани със засилване прозрачността, диалогичността и отчетността на Административен съд - Бургас. Имам предвид идеята Ви да публикувате на сайта на съда разходите и приходите на Административен съд - Бургас, както и да се коментират и разясняват съдебни актове чрез служителя „Връзки с обществеността“. Въпросът ми е: как ще реагирате ако срещнете несъгласие и отпор на Общото събрание на съда, тъй като Вие проявявате уважение към волята на Общото събрание?

И последният ми въпрос е пак във връзка с Ваше становище и заявена позиция в концепцията, че много често съдиите са подложени на натиск. Вие, ако бъдете избран за административен ръководител, как ще реагирате при публикации в медиите, при изявления от политици, представители на законодателна или изпълнителна власт или при друг вид неправомерно въздействие и социален натиск, за да защитите авторитета на Административен съд - Бургас?

Благодаря.

ВЕСЕЛИН ЕНЧЕВ: И аз благодаря. По първия въпрос, който поставихте, в изложението си аз поставих увеличаването на щата на второ място. За мен е важно ние да използваме наличните ресурси, с

които разполага съда, защото най-лесно е да поискаш бройки от Съдийската колегия на ВСС. В нашия съд ние нямаме разпределение по материя, всички работят всичко. Това е и добре и зле. Добре е, защото се осигурява една относителна равномерна натовареност на колегите, зле е, защото когато колегите се профилират по материя според мен качеството на правораздаването би трябвало да е доста по-добро. Първата и за мен най-важна мярка, е да бъде прекратена практиката или да бъдат пресичани опитите на колеги от нашия съд да опитват да се преместят, фактически да работят в друго населено място, при условие, че нашият съд е един от най-натоварените и това трябва ясно да бъде показано чрез преустановяване на командироването. За мен, да командироваш съдия от един високо натоварен съд в един не толкова натоварен съд, не е принципно решение. Командироването е временна мярка, която има за предназначение да реши временен проблем. Не може лошият житейски избор на един колега да бъде. ... Лошият житейски избор, е да работи далеч от семейството си, имам предвид, да бъде решаван чрез командироване. За мен е недопустимо бургаската общественост да получава правосъдие, което е с по-лошо качество отколкото обществеността да кажем в Силистра. Така че за мен прекратяването на командировките, е първата и най-важна мярка.

По отношение на увеличаването на щата с нови бройки. Ние работим с натоварване, което е по-високо от средното за страната за административните съдилища. На проведеното Общо събрание стана ясно, че за да постигнем средна натовареност, би трябвало да бъдат отпуснати 5 щата. Много ми се иска това да се случи, но аз съм реалист и съм наясно, че едва ли ще има такава възможност. От моя гледна точка е разумно да се помисли за два щата, които да бъдат отпуснати на нашия съд, и то не новооткрити, а за сметка на щатове, които биват освободени от други съдилища. Обществото няма нужда от

допълнителна правосъдна администрация, в широкия смисъл на това понятие, то има нужда от ефективно работещи структури.

По отношение на моята идея за публикуване на страницата на съда, на разходите, които нашия съд има. Този въпрос изложих и на общото ни събрание. Мисля, че обществото има право да знае колко му струваме ние. Само в диктаторските държави правосъдието е евтина дейност, във всяка една демократична страна правосъдието е скъпа дейност, която се извършва от добре платени професионалисти, които учат цял живот. Аз мисля, че няма нищо нередно обществото да знае колко пари плаща за нас. Нямам предвид да публикувам поотделно заплатите на всеки един от съдиите и съдебните служители, моята идея е свързана с това, на страницата на нашия съд да бъдат обявени перата, по които държавата ни издържа. След като обществото знае колко пари инвестира от нас, ние от своя страна сме длъжни да обясним на обществото какво точно вършим. И според мен в това отношение донякъде сме длъжници. Длъжници сме, защото в нашия съд всяка година минават дела с много сериозен обществен интерес, дела, които са свързани със строителство в защитени територии, дела, които са свързани със спорове между приходната администрация, митническата администрация, с крупни стопански предприятия. Дела, които ние решаваме, но никой не разбира, че са били решени, освен страните. Мен ми е болно от някои представи в обществото, които битуват за нас, като „добре платени безделници“, които едва ли не живеят от заплата до заплата, неправейки нищо. В нашия съд, за разлика от други съдилища, ежедневно, упорито и целенасочено се работи. И според мен обществото трябва да знае това. Колкото по-открита е една институция към обществото, колкото по-ясни са правилата, по които тя работи, толкова контролът върху нея е по-лесен, а и натискът, който обществото упражнява за по-добра работа, я кара да работи по-добре.

По отношение на подвъпроса за това, какво бих направил ако срещна отпор от Общото събрание. На първо място, ще положа максимални усилия да убедя колегите си в това. Досега не съм срещал подобна идея в друга концепция, идея, да се публикуват средствата, които държавата харчи за нас, но считам, че идеята е добра. Доверието на обществото към съдилищата и въобще към всички държавни институции, минава и през знанието каква част от средствата на обществото те усвояват и как усвояват тези средства. Ако въпреки всичко нашето Общо събрание реши на страницата на нашия съд да не бъде публикувана такава информация, аз ще се съобразя. Считам, че волята на Общото събрание трябва да бъде зачитана и ако бъде поставен този въпрос и Общото събрание се противопостави, аз ще го изпълня.

По отношение на третият Ви въпрос, за натиска. Аз не съм работил цял живот като съдия, преди да стана съдия, аз бях преподавател в университет и съм и адвокатствал. Не съм предполагал, че съдийската професия може да бъде свързана с институционален натиск. Имал съм може би известна наивност и пиетет към този занаят и съм си мислил, че един съдия, след като е независим по никакъв начин не може да му бъде въздействано. За съжаление, откакто работя последните 10 години, установих, че нещата са по-различни. Ако Съдийската колегия ми гласува доверие, смятам, че в случаите на институционален натиск бих могъл да ползвам помощта на нашето Общо събрание. Според мен Общото събрание е в състояние при всички случаи, когато трябва да се отговори на някакви неоправдани обществени очаквания или нападки от страна на различни политици и даже ръководители на държавни институции, и други държавни институции, Общото събрание е това, което е в състояние ефективно да противодейства. Административният ръководител е този, който трябва

да застане с името си на почтен и уважаван професионалист, и да отстои това решение там, където е необходимо. Ако трябва да се среща с журналисти - ще се среща, ако трябва да използва служителя за връзки с обществеността - ще го използва, но институцията административен съд трябва да бъде открита към медиите и към обществото. Обществото и административния съд трябва да си говорят, образно казано, да си общуват. Когато си общуват, тогава и противоречията и взаимните подозрения се разсейват. Това мисля.

ПРОЗАН ПАНОВ: Г-н Кояджиков, заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Съдия Енчев, аз ще Ви задам два практически въпроса, свързани с концепцията, която сте представил. Първият, касае командироването. Тук казвате, че ще се борите против отнемането, реално или по щат, на съдийските бройки на Административен съд - Бургас и няма да позволите да командирова съдии от вашия съд. Очевидно тази битка ще бъде с председателя на Върховния административен съд, защото няма кой друг да командирова магистрати от вашия съд. Да ни кажете как ще осъществявате битката с председателя на ВАС? Вторият ми въпрос: има оплаквания за недостатъчна площ, на помещения в съда и внезапно по-надолу, предлагате да не използвате банковите услуги, а да се създаде някаква каса вероятно или гише във вашия съд. На кое място си представяте да сложите това гише, кое помещение ще освободите и от коя администрация служител ще сложите там? Да разбирам ли, че е повече администрацията отколкото е необходима на съда, за да има възможност да се сложи нов човек на щат, който да събира държавните такси по делата?

Благодаря.

ВЕСЕЛИН ЕНЧЕВ: Благодаря за въпросите.

По първия въпрос. Нямам никакво намерение да водя битка със съдия Чолаков. Уважавам съдия Чолаков и считам, че това, което казах, в значителна степен се покрива с неговите идеи, с които той беше избран като административен ръководител на Върховен административен съд. Командирането не трябва да се превръща в самоцел. Аз не мога да... не знам дали съм записал, че няма да позволя, предполагам, че не съм записал такова нещо, защото аз няма как да забраня командирането в нашия съд. Единственото, което аз мога да направя към момента по възможностите, които ми дава ЗСВ, това е да изразя отрицателно становище. Отрицателно становище, което според мен би могло да бъде подкрепено от Общото събрание на нашия съд, ако то бъде убедено, че такава командировка не се налага. През годините неколнократно съм инициирал в писмена форма наши становища, които са били изпращани до ВАС, именно по тези поводи. Аз съм бил един от инициаторите на тези становища. И мисля, че председателят на ВАС внимателно е чел това, което сме написали, убеден съм в това. Когато 90% от колегите в нашия съд положат подписа си под писмено изявление, в което изразяват недоволство от командирането на съдия от нашия съд в друг, по-ниско натоварен съд, не мисля как да не бъде чул този глас.

По втория Ви въпрос, за недостатъчната площ и същевременно изразеното от мен желание, на гражданите да бъде предоставена възможност да заплащат на каса дължимите държавни такси. Дневно в нашия съд постъпват средно около 20 дела. За тези 20 дела, в най-добрия случай държавните такси, които събираме са 1000 лв. В нашия съд има назначен касиер, който има осигурено служебно пространство. И към настоящия момент разбрах, че касиерът е в състояние да приема заплащане на държавни такси като издава приходен касов ордер, който да бъде прилаган по делата. За съжаление,

тази практика не е добре известна на обществото. Убеден съм, че дори да бъде разгласена тази възможност за гражданите, една малка част от тях ще се възползват. Днешният забързан икономически оборот е в такива мащаби, че малцина имат търпението и нервите да дойдат до съда, да намерят къде е касиера, особено пък с нашата разпръснатост из сградата, и да платят държавната си такса. По принцип комисионните, които се събират за нашите държавни такси са незначителни, но аз считам, че въпреки всичко, на гражданите трябва да бъде предоставена такава възможност, защото за мен всеки един гражданин, който ползва услугите на нашия съд, е важен. Хората трябва да чувстват, че институцията работи за тях, а не че те работят за институцията.

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Въпросът на г-н Кояджиков беше свързан с това, дали помещение ще се отделя в самата сграда и дали това няма да стесни администрацията. Но това, което вие казахте, ще го прави касиерът и не се налага отделно помещение. Поне така разбрах въпроса, откъм помещение, нали така?

ВЕСЕЛИН ЕНЧЕВ: Касиерът си има собствена служебна площ, има си пространство, има свободен достъп до него и според мен няма да бъде никакво затруднение той да приема според мен изключително редките случаи, когато граждани искат да заплатят държавна такса директно при нас.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз също имам няколко въпроса. Първо, искам да Ви попитам за обстоятелствата, поради които се стигна до издаването на заповедта по чл. 327 от административния Ви ръководител, доколкото си спомням през 2011 г.. Аз я докладвах на колегите, тя беше налична в преписката към Единния атестационен

формуляр, Вие казахте, че сте организиран човек или съдия. Да обясните защо все пак се стигна до издаването на тази заповед, стана известно, че тя не е обжалвана, но ...влязла в сила, освен това е факт, макар и през един период преди почти 6 години.

Следващият ми въпрос е свързан с участието Ви в образователна програма между ВСС и Министерство на образуванието и науката - „Съдебната система - информирана избор и гражданско доверие“. На мен самата тази програма ми стана известна съвсем скоро и поради това, че през последните няколко дни от Правната комисия на ВСС имахме няколко прояви в тази връзка, аз разбрах за това Ваше участие и искам да Ви попитам: как виждате взаимодействието между съда и младите хора, както между адресатите на тази програма, целевата група на която са ученици, към настоящия момент в горните класове, не знам Вие точно къде сте работил, така и със студентите, включително студентите от Бургаския свободен университет? Изобщо смятате ли, че съда е редно да се занимава с такава дейност и в каква насока виждате възможностите за това, и дали бихте продължил ако бъдете избран за административен ръководител, да се занимавате с това, и, разбира се, да разрешавате на други колеги, в най-широк смисъл, да се занимават с това, имам предвид от Административния съд? И един въпрос, който доста се колебах дали да го задам, но понеже възнамерявам да го задам и към другите кандидати, ще го отправя и към Вас. Почерпила съм за това информация от концепцията на единия от кандидатите и от протокола от Общото събрание: дали има разделение в Административен съд - Бургас? Аз не можах да установя, познавам значителна част от колегите, включително и колежата Генков, който в момента изпълнява длъжността на административен ръководител, струва ми се, че този въпрос ще продължи да бъде обсъждан и днес в конкурсната процедура. Смятате ли Вие, че има

разделение в съда, наречени са групи, противоборство се твърди, че има и т.н. и ако смятате, че има, от какво са породени, и евентуално как, ако отговорите положително на този въпрос, как бихте се справил, как бихте работил, ако такива групи има? Очевидно, че Вие трябва да сте в една от двете групи или може би независим - как бихте се справил, и как бихте успял да работите като административен ръководител с едната или другата група.

ВЕСЕЛИН ЕНЧЕВ: По първия Ви въпрос. През 2011 г. ми бе обърнато внимание, че имам просрочени дела, някои от тях с 6 и 7 месеца. В този период на нашата работа, включително до 2012 г. ние работихме преобладаващо седем човека в съда, при около 2800 нови дела всяка година. Имаше период, когато работихме 6 човека, а имаше и няколко месеца, в които работихме 5 човека. На практика към онзи момент ние бяхме залети от дела. Моята философия, за работа като съдия, е, че качеството на работата не трябва да бъде жертвано за сметка на сроковете. Тази моя философия неотклонно през годините съм я следвал и тя доведе в онзи момент до такива просрочия. Аз не съм човек, който би нахвърлил нещо отгоре-отгоре, само за да може да хване процесуалния срок. Не знам дали го има в административната преписка по наш избор, но към онзи момент, Върховният административен съд оставяше в сила 80 % от моите съдебни актове, без значение дали са в срок или са просрочени, което според мене, да не звучи нескромно, е добър показател. Към настоящия момент по този показател гоня 90 %. За мене качеството на работата ми винаги е било с приоритет пред сроковете и затова аз допуснах тези закъснения. От доста време нямам нито едно просрочено дело, нито едно извън разумния срок и подобряването на тези мои показатели по никакъв начин не е въздействало отрицателно върху качеството на работата ми, затова считам, че съм в състояние, както да правораздавам, така и да

изпълнявам правомощията на административен ръководител. Аз не си представям административния ръководител като, извинявайте за сравнението, някакъв едноличен търговец, който върши абсолютно всичко сам. За мене екипната работа е много важна. Административният ръководител трябва да е в състояние така да разпредели работата, с която той трябва да се справи, че да може едновременно с това да работи това, за което му плаща обществото - да правораздава. Затова, считам, че ако съдийската колегия ми гласува доверие, ще бъда в състояние да разпределя работата между мен и заместникът, който е в момента в нашия съд и ще мога да работя ефективно.

По отношение на втория Ви въпрос. Не знаех, че тази образователна програма има за обекти студентите, мислех, че се занимаваме само с ученици. /Намесва се Ат. Дишева: Не, няма./ Останах с впечатление, че казахте и студенти. /Ат. Дишева: Не, не, питах Ви и за студенти смятате ли, че е възможно да се работи в тази сфера./ Да, да, извинявайте, не съм записал, да. Аз участвам тази година за втори път в тази образователна програма и трябва да ви кажа, че тя изключително много ми допада. Общуването с млади и необременени от живота хора е изключително приятно. Те нямат една nihilистична житейска нагласа, каквато човек развива с годините и когато на тях по увлекателен и интересен начин им бъдат поднесени теми, свързани със съдебната власт, те ги възприемат много лесно. С голямо удоволствие участвам в тази програма и смятам, че нашето участие трябва да продължи.

По отношение на работата на нашия съд със студентите, горещо адмиравам всякакви инициативи в тази насока. Аз съм бил 7 години преподавател и то преподавател на щат, не хоноруван преподавател и знам, че всеки практически досег на студентите с работата на съдилищата за тях е безценен. Махатма Ганди е казал, че

един грам практика е по-ценен от десет тона теория. Като асистент съм правил всичко възможно да свързвам студентите си с хора от практиката, със съдии. Сега, когато съм от другата страна, като съдия, ако съдийската колегия ме подкрепи, смятам, че бихме могли да работим много добре с висшите учебни заведения в района, които имат юридическо обучение. Имам предвид Бургаския свободен университет, в който и аз самия съм бил асистент и се познаваме много добре с колегите. Смятам, че тази практика е възможна и бих направил всичко възможно да убедя моите колеги да се включат в съвместни дейности с студентите.

Още един въпрос имаше. За разделението. Съдия Дишева, аз съм леко сащисан от този въпрос. Ще Ви кажа защо. Аз работя от 10 години в Административен съд-Бургас и за мене така нареченото разделение на групи в нашия съд е мит, който се появи в последно време от нищото. Аз, а и всички ние, като колектив, имаме абсолютно нормална лична връзка. Случвало се е, когато се съберем, да обсъждаме професионално някакъв казус, или група от казуси, които са със сходен предмет и сходни страни, случвало се е споровете да бъдат много разгорещени. Според мене това е съвсем естествено. Професионалните ни противоречия никога не са се израздали в някаква лична вражда, в някакво лично противопоставяне. Хора, с които, с които аз съм спорил доста ожесточено на нашите събирания, след това съвсем спокойно съм си общувал с тях, а и те с мен. Твърдя, че всякакви приказки за разделяне на нашия съд, на групи, на някакъв, даже аз самия не мога да разбера на какъв признак, е просто мит, няма такова нещо. Всеки, който твърди, че ние сме разделени на групи и има някаква лична непоносимост между нас, .../Намесва се Г. Чолаков: В една от концепциите така пише./...Да, съжалявам, колега Чолаков, просто за мене това беше изненада. За мене това беше изненада. Аз работя от

десет години в нашия съд. Знаете много добре, всички сме съдии, винаги е имало спорове между съдиите. Съдиите са индивидуалисти. Когато седнем да спорим по един казус, съвсем нормално е, според мене, да се изостри в определени моменти спорът, но в личен план с никого аз не съм имал проблеми и никой не е имал проблеми с мен, а и не знам между колегите да има такова противопоставяне. За мене, в нашия съд групи, разделени на някакви лични пристрастия, няма. Има обаче групи, които са разделени по професионални теми и тези групи непрекъснато търпят промяна. Да кажем, когато се обсъжда казус, свързан с митниците, една група срещу друга спори доста ожесточено, но когато се обсъжда някакъв друг казус, да кажем свързан с наша противоречива практика по наказателно касационните дела, тези които са административно наказателните, там може да се получи съвсем различно разпределение. И да има разпределение то е единствено на професионална основа, а не въз основа на някакви лични дразги между нас.

Това е.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Моят въпрос съвпада с последния въпрос на колежата Дишева, във връзка с тези групи. Вече разбрахме, че такива групи няма, според кандидата, който изслушваме понастоящем, но така или иначе този въпрос е бил коментиран на вашето общо събрание, за наличие на групи, които тангират към може би, едната група към председателя, а другата група се явява опозиция. Вашето твърдение е, че такива групи няма.

Следващият ми въпрос, във връзка с този, е какво е Вашето отношение към добре познатото явление в българските съдилища за приближен кръг от съдии около председателя, тъй нареченият председателски кръг? И какво ще гарантирате, ако бъдете избран за

административен ръководител, това е че Вашето отношение ще бъде еднакво към всички съдии, т.е. те ще бъдат на еднакво разстояние от Вак, като административен ръководител? Говорим за кръг от съдии, които са по-приблизени, по една или друга причина, на административните ръководители, те се чувстват някак си по-комфортно в съда, обикновено са по-добре информирани от останалите и се ползват с определени привилегии, което е едно обстоятелство, което битува в българските съдилища, то разделя съдиите, създава напрежение в колективите и мисля, че това е едно предизвикателство за всеки един административен ръководител.

ВЕСЕЛИН ЕНЧЕВ: По въпроса, който поставяте. Факт е, че това явление съществува и го е имало и в нашия съд. Понеже съм наясно с него, но се запознах едва след като станах съдия, най-отговорно заявявам, че ако съдийската колегия ме подкрепи, аз няма да се обзавеждам с приятелски кръг или приближени съдии, които да бъдат информирани приоритетно, за сметка на останалите, за спецификата на нашата работа или за някакви събития, които предстоят.

Естествено е всеки един от нас да има своите симпатии към определена част от колегите си за сметка на други в съда и това е съвсем нормално. Аз работя с една и съща колега за последните десет години в една стая. Сами разбирате, че логично е аз да имам изградени по-близки отношения с нея. Считам обаче, че високата позиция, която заема административният ръководител, отговорностите, които са му възложени, не му дават право той да се обзавежда с кръг от приближени съдии. От моя гледна точка, ако административният ръководител трябва да върши добре работата си, той трябва да се изолира от всички в еднаква степен, защото по този начин той ще бъде в състояние обективно и безпристрастно да ръководи, да модерира работата на своите колеги, модерира в добрия смисъл.

Претендирам, че съм достатъчно отговорен и че няма да създавам такъв кръг, нито ще толерирам хора, които се опитват, образно казано, да се присламчат към мен само поради това, че съм административен ръководител.

Съдия Керелска, аз се кандидатирам за административен ръководител не защото искам да ми казват „шефе" или да се обръщат към мен с „началник", аз се кандидатирам за административен ръководител, защото считам, че мога да осигуря на нашия колектив едно прозрачно, разумно и демократично управление. И това за мене не са празни думи. Затова, можете да бъдете сигурна, че ако аз бъда гласуван за административен ръководител на Административен съд-Бургас, няма да има такъв кръг. А иначе, отношението ми към това уродливо явление е крайно негативно.

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Мавров, заповядайте.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Съдия Енчев, Вие споменахте, че съдът работи в пръснати помещения в Съдебната палата гр. Бургас. Като кандидат за административен ръководител, имате ли готова схема, която да представите на другите административни ръководители и съответно имате ли някакъв разчет, финансов разчет, колко ще струва всичко това? Съответно, има ли възможност Бургаският административен съд да се изнесе в друга сграда на територията на гр. Бургас? И кое ще бъде по-добре, да се разместват кабинетите в съдебната палата или да се търси друга сграда? Въпросът Ви го задавам като член на финансовата комисия, а тука има и членове на комисия „Управление на собствеността".

Вторият ми въпрос е как Вие лично защитихте колегите си от Бургаския административен съд, съответно неговия председател, във

връзка с твърденията, че сте постановявали решенията си, във връзка с извършени проверки, под натиск?

Благодаря Ви.

ВЕСЕЛИН ЕНЧЕВ: По първия въпрос. Нямам готова схема за разместване на нашите помещения за сметка на други помещения, ползвани от други съдилища. Считаю, че този въпрос трябва да бъде поставен на вниманието на колегите от другите две съдилища, които ползват помещения в сградата. И то трябва да бъде добре аргументирано това предложение и да се работи за постигане на едно взаимно съгласие. За мене силовото налагане на някакви решения изобщо не е подход. /С. Мавров: Вие силово не можете да ги налагате./ Не, не, аз съм бил свидетел когато нашият съд се учредяваше и тогава имаше известна съпротива да ни бъдат отпускани помещения, и тогавашният ни председател, колегата Атанас Вълков, е споделял пред всички нас, че му се налага да води много сериозни разговори в тази насока. Доколкото ми е известно, и други административни съдилища са имали проблеми със своите помещения в началото на съществуването си. Затова аз това, което казвам не са празни приказки и не бих тръгнал по никакъв начин да се разправам с председателите на другите съдилища и едва ли не да влизам в конфронтация с тях. Смятам, че може да се намери решение с разумни разговори.

По отношение на финансовия разчет, за който ме питате. Нямам такъв. Но мисля, че преместването или размяната на помещения между нас и другите съдилища в сградата на Съдебната палата ще бъде в пъти по-евтино отколкото да бъдем преместени в друга сграда. Най-добрият вариант за нас е, разбира се, да отидем в друга сграда и такива идеи имаше през 2007 г., когато нашият съд беше създаден. И към настоящия момент има една празна държавна сграда в широкия център на Бургас, близо до морската градина, за която през 2007 г. бяха

обсъждани варианти да бъде ремонтирана отгоре до долу, това е сградата на немската болница, да бъде ремонтирана отгоре до долу, тя е с вътрешен паркинг и е на прекрасно място. Тогава тази идея бе изоставена в името на това всички съдилища да се съберем под един покрив. За гражданите това е добре, защото, ако един гражданин или съдия по дела, му се налага да яви по гражданско или наказателно дело пред общия съд, след това да влезе в административно дело при нас, ако ние сме в отделна сграда, той ще бъде принуден да тича от едната сграда до другата, рискувайки евентуално да изпусне делото си. Така че за обществото и за гражданите, за страните, е добре да сме на едно място, не е добре ние да сме разпръснати. Нямам представа колко би струвало изнасянето ни в друга сграда. Предвид възможното състояние на тази сграда, съм убеден, че ще струва много.

По втория въпрос. Как съм защитил колегите си, във връзка с твърденията по повод нашите дела. Аз съм един от съдиите, които се произнасяха по тези дела и аз наред с колегите си бях поставен в ситуация да се чувствам едва ли не виновен за това как съм се произнесъл. Считам, че подобен натиск е абсолютно недопустим. Като редови съдия бях готов да предприема и самостоятелни действия, защото аз никога не съм имал проблем да си общувам с представителите на различни администрации. Често се е случвало пряко да се обръщам към тях. Разбрах, че има подаден сигнал срещу съдията Генков. Разбрах, че съдията Генков има намерение да насрочи общо събрание. Какво по-хубаво от това? За мене разумният подход за отстояване на съдийската независимост е именно това да се случи чрез действия на общото събрание с едно общо решение, със силата на всички колеги, а не чрез самостоятелни действия и изявления на отделни съдии. Гласът на всички се чува много повече отколкото гласът на отделния съдия.

Това е.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други въпроси към кандидата? Заповядайте, г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Енчев, изслушах внимателно Вашето изложение, чел и съм Вашата концепция. Все пак искам да кажа, че малко ме смущава броят на просрочените дела в годините. Като направих една справка установих, че например за 2014 г. между 1 и 3 месеца за целия съд са 108, а само Вашите са 96, което ме притеснява, като цяло, т.е. разбирам, че обективно останалите колеги при същата натовареност са успели да се справят. Може ли да ми кажете малко повече за причините за това.

Второ. Ако бъдете избран за административен ръководител, бихте ли ми казали как ще сформирате екипа си, съответно заместник-председателя? Ще се допитате ли до колегите и каква визия имате за заместник-председател на Административен съд-Бургас?

ВЕСЕЛИН ЕНЧЕВ: За 2014 г. казахте, нали така? Просто ме интересуваше годината, защото не я записах. Да. Това е факт. Но делата, които аз работех през 2014 г., бяха дела, които основно бяха образувани от предходни години. Вие сте съдия и мисля, че и на всички нас ни е ясно, че влезеш ли един път, завърти ли те един път машината на просрочените дела, много трудно се излиза и се налагат сериозни усилия. Аз тези усилия съм ги положил. И 2014 г. беше последната година, в която аз имах дела, които бяха в такава бройка в рамките на между 1 и 3 месеца. И в момента най-вероятно имам едно-две такива дела годишно. Но това са дела, които са със значителна правна сложност или с много сериозен обем. Аз не съм човек, който си претупва работата. /Г. Чолаков: А останалите?/ Кои останалите? /Г. Чолаков: Които имат по-малко?/ Аз мога да говоря само за себе си. Това е моята философия и аз така работя. Не мога да кажа кой как си пише

решенията, защото кой съм аз да давам оценки на колегите си как те работят. Мога да кажа само аз как съм работил.

По отношение на екипа. Към настоящия момент в нашия съд има заместник-председател. Не считам, че има необходимост от назначаване на още един заместник-председател. Считам, че заместник-председателят трябва да бъде посочен от административния ръководител, който и да е той. Тука решение на общото събрание според мене не е необходимо. Заместник-председателят е част от екипа, който ръководи съда и според мен заместник-председателят трябва да бъде посочен от административния ръководител и административният ръководител да поеме отговорността за своето предложение. От моя гледна точка, заместник-председателят на административния съд не трябва да е безгласна буква и сляп изпълнител на това, което му се нарежда. Ако съдийската колегия ми гласува доверие, аз бих се спрял на колега, който често ме е критикувал през годините; който често, в професионален план, е бил моя опозиция, защото по този начин мисля, че може да се работи добре. Когато спориш с колегата си, когато изяснявате проблемите, тогава може да се чуе най-добре това, което е правилното. Знаете много добре, че някой път когато спорите по определен въпрос, самият факт, че обсъждате този въпрос с човек, който не е съгласен с вашите доводи, може допълнително да изясни вашите идеи, да ви даде допълнителна убеденост, че вие сте прав. Затова, според мен, заместник-председателят на нашия съд трябва да е човек, който е в състояние да отстоява позицията си и да бъде коректив на административния ръководител, а не сляп изпълнител.

Това е.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други въпроси? Заповядайте, г-жо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Колега Енчев, няколко въпроса имам към Вас.

Първият е, като съдия поставяли ли сте някога въпроси важни за съда, за решаване, пред ръководството на съда? Ако може да дадете пример и какви са били реакциите на ръководството? Тоест, ако е нямало такива, къде е била загубена връзката ръководство - съдия и какво и как в този смисъл бихте променил?

Следващият ми въпрос е какво мислите за системата за измерване на тежестта на делата? Създава ли тя проблеми във вашия съд и изобщо?

Следващият ми въпрос е какво мислите по отношение на обсъжданията, които се правят с районния съд по повод делата, по които вие сте касационна инстанция?

Последният ми въпрос е имате ли куража, когато Висшият съдебен съвет взема не особено правилни решения, да реагирате? Защото аз считам, че това е продължението на съдийското самоуправление, то не е самоцелно.

Благодаря.

ВЕСЕЛИН ЕНЧЕВ: Благодаря. По първия въпрос. Поставял ли съм въпроси пред ръководството на нашия съд за решаване? Да. Неколкократно съм поставял въпроси. Между другото, този въпрос е свързан за обсъжданията, които правехме с районния съд. Неколкократно съм поставял пред ръководството на нашия съд въпроси, свързани с противоречивата практика, която имаме по касационните дела от административно-наказателен характер. По моя инициатива неколкократно сме се събирали, за да обсъждаме тази противоречива практика в опит да изгладим професионалните си противоречия. За съжаление, казвам го в кръга на шегата, аз винаги съм бил малцинство при тези обсъждания. Просто, нашият съд има по определени въпроси

формирана практика, която за мен е непоклатима и когато се опиташ да убедиш колегите, че не са прави, не срещаш съответното разбиране. Не претендирам, че аз съм прав, но в крайна сметка съм правил такива опити.

Самостоятелно съм иницирал изготвянето на становища по въпроси, които имат значение за нашия съд; по въпроси, свързани с опитите периодично колеги да се преместват с или без бройката си от нашия съд. В далечната вече 2011 г. бях един от инициаторите за изготвянето на становище до тогавашния административен ръководител колегата Вълков, в което становище се подписахме всички, без един от колегите, в което поставихме много остро някои въпроси, свързани с организацията на работата в нашия съд, организацията на работата и отношението на административния ръководител към редовите съдии. Така че, в тази насока имам известен опит.

По отношение на системата за измерване на натовареността. В нашия съд направихме много задълбочено обсъждане и след първоначално разпределение на делата по материя установихме, че се получават дисбаланси между отделните групи, така както сме ги разпределили. Дисбаланси, които са крайно неприятни, защото се получаваше така, че едни от съдиите излизаха с много по-висока натовареност от другите, нещо което не трябва да бъде допускано. Затова се събрахме и направихме ново преразпределение на групите дела по тази система. В нашия съд имаме късмета, че съдия Александрова работи, беше част от работната група по създаването на тази система и както се казва тя, като добре запозната с нейните особености и недостатъци, успя да предложи такова решение на общото събрание, което да осигури една относително равномерна натовареност. Тя изложи своите аргументи, те бяха възприети, след известен спор, разбира се, и към момента ние работим по тази система.

Съдия Димитрова, хубава или лоша, тя съществува и ние, докато тя не бъде изменена, трябва да се съобразяваме с правилата, които тя е определила и съответно трябва да се ръководим от нея.

По въпроса за обсъжданията с районния съд, които правихме. Признавам ви, че тази практика много ми липсва. Неколкократно съм поставял този проблем на вниманието на тогавашния ни административен ръководител и ми се струваше, че е много добре това да се събираме. Нито ние ще убедим районния съд да постановява в определена насока решенията си, нито те биха ни убедили, но самият факт, че коментираме казуси, по които те имат едно становище, а ние друго становище, доведе до известно сближаване на практиките ни. Не по всички дела, но се получи едно сближаване на практиките ни, което беше добре, както за нас, така и за гражданите.

По последния Ви въпрос, за непопулярни решения, дали бих имал куража да реагирам. На мен кураж никога не ми е липсвал. Има моменти, когато съм си патил за това. Но аз съм човек, който си отстоява позициите и не се притеснявам да казвам това, което мисля. Така че, при евентуално такова решение, такъв акт на Висшия съдебен съвет, не бих имал никакъв проблем и не бих се снишавал, а бих поставил въпроса така, както трябва да бъде поставен.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Благодаря. Други въпроси има ли? Няма. Да благодарим на съдия Енчев и да го помолим да изчака отвън.

/Веселин Енчев напуска залата/

Колеги, предлагам ви десет минути почивка. Сега е 11.40, в 11.55 ч. започваме отново.

/след почивката/

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с процедурата по т. 1 от дневния ред - избор на административен ръководител на Административен съд-Бургас. Изслушване на втория кандидат съдия Панайот Павлов Генков, изпълняващ функциите на административен ръководител-председател на Административен съд-Бургас. Да поканим съдия Генков.

/В залата влиза Панайот Генков/

Съдия Генков, Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет разглежда първа точка от дневния ред - избор на административен ръководител на Административен съд-Бургас. Имате възможност да запознаете колегите с Вашата концепция и да отговорите на техните въпроси. Заповядайте.

ПАНАЙОТ ГЕНКОВ: Благодаря ви.

Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, през месец април тази година по предложение на бившия председател на Върховния административен съд г-н Колев и с решение на Висшия съдебен съвет аз бях командирован да изпълнявам функциите на председател на Административен съд-Бургас.

Защо се стигна до това решение, поне от моя позиция? Мандатът на предния председател, на Таня Евтимова, изтече. Тя не пожела, категорично, да се кандидатира, както за втори мандат, така и да поеме функциите да изпълнява тази длъжност до избор на нов административен ръководител. Същият отказ беше направила и г-жа Друмева, която е зам. председателя на административния съд. Беше обявена конкурсна процедура, в която се явиха двама кандидати, които не успяха да наберат нужното мнозинство и изборът бе провален. Тогава г-н Колев ми предложи да оглавя временно този съд, като съображенията му да не предложи на друг съдия от административния съд бяха, че на който и да предложи ще излезе като някакъв личен

избор и това му бяха съображенията да предложи на мен. Тоест, един вълншен човек да оглави съда.

Аз съм бил 7 години председател на окръжен съд, председател на отделение, знаете, няма да повтарям. Приех това предизвикателство, познавам района, познавам и голяма част от съдиите, които работят там. Сметнах, че бих могъл да ръководя този съд. Сметнах, че бих могъл да дам нещо от себе си, което през годините на дългия ми опит, който е вече почти 32 години само в съдебната система. Встъпих в длъжност. Беше ми гласувано доверие от колегите във Висшия съдебен съвет, от членовете на Висшия съдебен съвет. Още с встъпването в длъжност поех изцяло доклада на председателя, който по решение на Висшия съдебен съвет беше с натовареност 75 % при натовареност 63 %, която би трябвало да бъде, съобразно критериите на правилата, които е приел Висшият съдебен съвет за такава численост на административен съд. Аз се съобразих с решението на общото събрание, защото то е израз на съдийското самоуправление, поех делата, не съм отложил безпричинно нито едно дело, решавал съм всички, които са излезли, включително и сега на 14 декември имам насрочени дела в другия ден, ще изгледам и тях, както и другите, които са ми насрочени.

С встъпването си в длъжност установих контакт с административните ръководители на другите органи на съдебна власт в Съдебната палата в Бургас, с административното ръководство на града. Смятам, че бях приет добре от съдиите, съответно и от служителите.

Когато бе обявена нова конкурсна процедура аз доста се колебах дали да подам документи за постоянен ръководител. Подадох такива документи. С подаването на документи буквално в няколко дни върху мен се изсипа лавина от неоснователни обвинения, включително със сигнал до Инспектората, включително с обвинения против целия

съд, против всички съдии, че съм ги манипулирал, че съм оказвал натиск и т.н., и т.н., което целеше да бъде дискредитиран. Свиках общото събрание на съда, приехме едно решение. Смятам, че отразихме съвсем разумно, съвсем обективно и на място това, което се случва в административния съд. Проверката на Инспектората излезе изцяло положителна за моята дейност. Не само това, по повод на този сигнал и по повод на тези обвинения се сезираха и няколко сериозни организации, като Съюза на съдиите, като Асоциацията на българските административни съдии, като Висшия съдебен съвет, Висшия адвокатски съвет. По време на изслушването, пред общото събрание, на кандидатите против мен беше отправено още едно обвинение, с което също смятам, че сте запознати, защото има становище по него и от колежката, която беше замесена в този скандал, да го нарека отново. По време на общото събрание, което е върховен израз на съдийското самоуправление, аз на няколко пъти поставих много сериозно въпроса след изслушване на тримата кандидати да бъде гласувано доверие на един от нас с тайно гласуване. Три пъти аз призовавах да бъде проведено тайно гласуване с бюлетини или по какъвто и да било друг начин, какъвто предложат колегите, с оглед на това, че аз исках да получа моралната подкрепа на колегите. Аз зная кой е решаващият орган, това е Висшият съдебен съвет, но за мен той дава законовото право на един ръководител да ръководи един съд, а моралното право му го дават колегите. Това беше моето настояване, това беше целта на това аз да получа тяхното доверие, защото и това го и заявих, ще го заявя и след малко, аз щях да си оттегля кандидатурата, ако аз не бях получил доверието на мнозинството от колегите. Не говорим за абсолютно мнозинство, но за едно сериозно мнозинство. Аз и за изпълняващ длъжността не бях избран с абсолютно мнозинство, бях избран с 4 гласа „против“, но все пак имаше едно голямо мнозинство,

което ми гласува доверие. И двамата други кандидати, аз не искам да говоря против тях, но те категорично настояха да не се гласува такова доверие. Беше подложено на гласуване това мое предложение, то беше отхвърлено. Мен това ме смути, защото, пак казвам, аз исках да получа доверието на тези колеги, защото аз не исках да бъда насаден в този съд, аз не исках да встъпя в длъжност като гласуван от Висшия съдебен съвет, ако те не ме приемат. Такова решение обаче не пожелаха, както другите двама кандидати, така и колегите от съда.

По време на обявената процедура аз получих положителни становища от 9 организации, на които изказвам искрена благодарност, защото те са уважавани от мен организации, защото те се ръководят от уважавани специалисти в областта на правото, това са Съюза на юристите в България. Аз ще ги изброя, защото наистина им благодаря, защото те застанаха с имената си зад мен. Съюзът на юристите в България, Софийският университет „Св. Климент Охридски“, Великотърновският университет, Университетът по библиотекознание и информационни технологии, Висшето училище по застраховане и финанси, Институтът по европейско право, където съм завършил магистратура по европейско право, във Висшето училище по застраховане и финанси съм завършил и магистратура по икономика, затова и оттам ме познават, от Асоциацията на българските административни съдии, от Бургаския свободен университет и от Съюза на моряците ветерани, който е със седалище в гр. Бургас.

Благодаря също и на Комисията по професионална етика, която също даде изцяло положително становище за моята работа през годините и която също беше изразила предположение, че аз бих ръководил успешно този съд.

Тъй като аз не получих доверието на колегите, разбира се, според мен не по моя вина, никой не го и получи, аз мисля, че нямам

моралното право да отида в този съд и да го ръководя, поради което аз оттеглям моята кандидатура безусловно и моля да прекратите производството по отношение на мен. Благодаря на колегите от Бургаския административен съд, с които досега работих успешно, желая им весела Коледа. Благодаря също и на вас. Успешна работа.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря на г-н Генков. След изложението на г-н Генков, мисля, че е ясно, че единият кандидат не би искал да продължи в тази процедура и оттегля своята кандидатура. Благодаря на г-н Генков. В този смисъл е неговото волеизявление, така че не виждам възможност да задаваме въпроси, дотолкова доколкото единият кандидат изрично заявява, че няма да участва в тази процедура.

Искам да благодаря на г-н Генков.

Заповядайте, г-н Чолаков!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Извинявам се, г-н Генков, аз искам да задам един конкретен въпрос, разбрах Вашето желание да прекратите процедурата по отношение на Вас участието Ви, но тъй като има данни от едната концепция, че в този съд има две групи, които са създадени помежду си, които са в доста обтегнати отношения, поне така се твърди в едната концепция. Колегата, който изслушахме преди малко заяви, че няма такова нещо, Вие там сте от април месец 2017 г. и сте все пак външен на този съд. Ако желаете да ми отговорите, разбира се, има ли някакво разделение в съда и ако има на каква база е това разделение.

ПАНАЙОТ ГЕНКОВ: Да, аз съм вече осми месец там, не бих казал, че има групи. В Бургас работят едни прекрасни съдии, които не заслужават това, което им се сипе всеки ден от медиите. Те работят наистина при една много висока натовареност, Бургаският административен съд винаги е бил втори по натовареност в страната, сега по една статистика на ВСС по новите правила, по които се изчислява натовареността излезе на четвърто място по натовареност,

но въпреки всичко той остава един от най-натоварените административни съдилища в страната. Колегите се справят с работата си. Аз съм направил предложение за отпускане на пет щатни бройки за съдии, с които ако се отпуснат би се достигнала средната натовареност за административен съд. Един колега излезе от съда, затова и поисках екстрено да бъде отпусната поне една щатна бройка, която да замести това отсъствие. Между другото, не да се хваля, но по моя инициатива в Бургас беше открита съдебна зала в Бургаския затвор, на която аз бях поканил и министъра на правосъдието и след като в залите на съда направихме една среща с г-жа Цачева и поставихме много сериозно въпроса за командироването, че всъщност ние нямаме възможност да заемаме такива незаети щатове, а се налага, просто се налага, беше направено законодателно изменение в тази насока, то беше направено точно след настояване на съдиите от Бургаския съдебен район, не само от Бургаския административен съд, то беше в кабинета на председателя на Апелативния съд между другото, всъщност така е и нормално, той е най-високо поставения съд в йерархията в Бургаския регион. Не бих казал, че има групи, аз лично не съм създал никаква група, дори бях го изложил и в концепцията, вероятно сте я чели, опитах се да организирам няколко, не ми се иска да кажа думата "мероприятия", но за тим-билдинг, Джулай Морнинг посрещяхме на морския бряг, дойдоха по-голямата част от колегите, провеждаме рождени дни, не идват всички, т.е. една голяма група идва, една малка група не идва, но това за мен не е разделяне на съда на групи, в крайна сметка всеки си е индивидуалност и в извънработно време има право да взема самостоятелни решения къде да отиде, с кой да контактува, не бих казал, че в съда има групи.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Благодаря Ви.

ПАНАЙОТ ГЕНКОВ: Благодаря и аз.

ЛОЗАН ПАНОВ: Аз мисля, че по-важният въпрос, който трябва да зададем е какви са проблемите на този съд, защото когато съдия Генков беше номиниран от г-н Колев за изпълняващ функциите "председател" на Административен съд Бургас основният аргумент беше да бъде външно лице, което да се запознае като страничен човек с проблематиката в този съд, защото както знаете, а всички сте информирани затова, първият председател има повдигнато обвинение, делото е висящо, вторият председател не поиска втори мандат и не се кандидатира, нещо повече - той пожела да се премести от системата на административното правосъдие към системата на общите съдилища. Всичко това провокира дебатът когато беше внесена кандидатурата на г-н Генков за проблематиката в този съд, това бяха аргументите на г-н Колев и по-важното, което ние трябва да направим е да установим какви са проблемите на този съд, защото избирането на председател в крайна сметка е част от разрешаването на тези проблеми, нещо повече - мисля, че в коментарите при номинирането на г-н Генков самият г-н Колев заяви изрично, че като един външен човек той ще отиде там и ще може да каже освен проблемите и кой от колегите би могъл да оглави този съд. В този смисъл, игнорирам това, че аз не съм подкрепил една такава кандидатура, но това няма никакво значение, важното е да се разбере какви са проблемите на този съд, за да можем ние да бъдем адекватни при вземането на решение във връзка с част от тази проблематика, а именно управленското решение. Ако може в това отношение да ни бъдете полезни, за нас ще бъде интересно. И ако иска, разбира се.

ПАНАЙОТ ГЕНКОВ: Благодаря. Аз съм в системата от 31-32-ра година карам като съдия и бих желал с всичко да помогна на съдебната система. Благодаря на г-н Панов за въпроса, зная, че той тогава гласува против, но това беше принципно неговото становище, а

не лично против мен като ръководител, той не се съмняваше в моите качества, а в процедурата. /прекъснат/

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Извинявам се, като свидетел ли разпитваме г-н Генков?

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова, не го разпитваме, просто ... Разбира се, въпросът е проблематиката да може да ни бъде позната.

ПАНАЙОТ ГЕНКОВ: Ще отговоря, г-жо Димитрова. На мен този въпрос ми беше зададен и по време на изслушването защо след като съм бил изпратен временно, за да преценя кой би могъл успешно да ръководи съда, аз съм се кандидатира, с което дали съм възприел, че никой от съда не става за ръководител и заради това аз съм се кандидатира. Аз още там отговорих, че всеки един от съдиите в Бургаския административен съд би могъл да бъде административен ръководител. Не е толкова важно, не е толкова определящо кой ще бъде ръководителя на един съд. Да, вярно е, че той го ръководи, но в крайна сметка лицето на съда са съдиите, лицето на съдебната система са съдиите и то не съдиите във Върховния съд, съдиите в районния съд, съдиите в окръжния съд, всеки един съдия е лицето на съдебната система, защото хората се срещат пряко с тях, те имат досег със справедливостта с всеки един съдия на районно ниво, хората не стигат до Върховен съд, те не ги виждат тези съдии дори кои са. Заради това моето становище беше, че всеки един би бил достоен да бъде председател.

Що се касае до това, че г-жа Евтимова не пожела да се кандидатира за втори мандат и дори пожела да бъде преместена в друг равен по степен съд, аз не зная какви са нейните мотиви, не съм й задавал този въпрос, няма и да го задам, защото той е вероятно строго личен, но най-вероятно, всъщност не най-вероятно, ами искам само нещо да ви кажа с едно изречение - по причините вероятно, поради

които съдия Евтимова не пожела да бъде втори мандат, по тези причини и аз не искам да бъда насаден председател, а исках да получа доверието на колектива, да разбере, че те ме приемат и тогава да бъда ръководител на този съд. След като аз не можах да убедя колегите да гласуват с едно тайно гласуване, нещо което ние правим във Върховния административен съд, председателят Чолаков го избрахме след едно изслушване, в което беше проведено едно гласуване, той получи мнозинство и смятам, да, явно беше, да, и смятам, че той има моралното право, не само законовото право да ръководи нашия съд. В приетите наскоро правила за избор на заместник-председатели също беше заложено изискването кандидатите да бъдат изслушани и Общото събрание на Върховния административен съд да вземе становище след тяхното изслушване. Да, тогава гласувахме да бъде тайно и ще бъде тайно, аз също смятам, че тайният вот е един истински вот. Във ВСС, в който аз гласувах, гласуването беше тайно и мога да твърдя на 100 %, че то беше истинско, не казвам, че сега не е. Не казвам, че не е. Казвам, че тайното гласуване за мен е истинския вот. /говорят помежду си/

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Добре, аз ще задам въпрос, а въпросът наистина е условен и Вие наистина имате правото да не отговорите на него. Ако евентуално се стигне до друга процедура нова и получите подкрепата на съдиите от Бургаския административен съд бихте ли се кандидатирали.

ПАНАЙОТ ГЕНКОВ: Г-н Мавров, Нова година, нов късмет. Коледни празници предстоят, както се казва "на Коледа стават чудеса"! Знае ли човек какво ще му мине през главата. Благодаря ви още веднъж. Приятна работа!

/От залата излиза Панайот Генков/

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря на съдия Мавров. Колеги, предлагам ви с оглед неговото изявление да гласуваме решение в тази процедура за прекратяване на процедурата по отношение на съдия Панайот Павлов Генков. 13 гласа "за". Имаме решение.

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

1.1. ПРЕКРАТЯВА процедурата за избор на административен ръководител - председател на Административен съд - Бургас по отношение на съдия **Панайот Павлов Генков**, поради оттегляне на кандидатурата му.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-жо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Колеги, извинявайте, чувствам се длъжна да кажа нещо за съдия Таня Евтимова, чието име чух няколко пъти от сутринта. Бившият председател на Административен съд Бургас е един изключително добър професионалист и почтен човек, нека да не гадаем какви са мотивите за това да не заеме втори мандат, само ще ви кажа, че когато нея я назначиха в Окръжен съд Бургас, аз тогава бях председател, ВСС дори не намери за необходимо да ме уведоми. Аз не знаех, че тя е назначена в Окръжен съд Бургас, предполагам, че и тя не е знаела. Така че нека да не гадаем версиите и да не ги обсъждаме, някак си не е почтено.

ЛОЗАН ПАНОВ: Напълно съм съгласен. Важното е да установим каква е проблематиката в този съд, за да може да вземем

решение, което касае включително и управленското решение, това е най-важното.

Нека да пристъпим към продължаване на процедурата. Да поканим съдия Христо Христов, съдия в Административен съд гр. Бургас.

/В залата влиза Христо Христов/

ХРИСТО ХРИСТОВ: Добър ден на всички.

ЛОЗАН ПАНОВ: Съдия Христов, точка 1 от дневния ред - изслушване на кандидатите за председател на Административен съд гр. Бургас. Това е втора процедура за Вас. Имате възможност да запознаете колегите с Вашата концепция, с Вашето виждане за развитието на съда, ако бъдете избран като председател на този съд и да отговорите на въпросите на членовете на Съдийската колегия. Заповядайте!

ХРИСТО ХРИСТОВ: Първо да споделя, че разбрах току-що от г-н Генков, че е оттеглил кандидатурата си и заради това, моля да имате предвид, че оттеглям молба-становище, което тази сутрин в 8,52 ч. депозирах. Това искам първо да кажа, защото е по процедурата.

По отношение на мотивацията, която ме е движила, за да се кандидатирам за административен ръководител, да участвам в процедурата за административен ръководител - председател на Административен съд Бургас и то за втори път. За разлика от другите колеги, които участват в днешната процедура, причината затова е на първо място посоченото в концепцията, а именно административния опит, който имам, житейският опит, който притежавам, обстоятелството, че съм в системата на административните съдилища от първия момент на създаването им през 2007 г., поради което смятам, че познавам работата на административните съдилища и респективно проблемите,

които имат за разрешаване, но по-важно е да акцентирам върху проблемите, които има за решаване в Административен съд Бургас, аз съм ги степенувал според моите разбирания и съм посочил мерките и действията, които бих предприел за решаването им.

Искам да подчертая нещо, което е свързано както с мотивацията, така и с намеренията ми как да осъществя на практика това, което съм посочил като цели и идеи в моята концепция. На предишния конкурс за избор на председател на Административен съд, в който участвах заедно с колегата Румен Йосифов от Бургаския административен съд, когато не беше избран нито един от нас, аз получих подкрепата на ръководството на Върховния административен съд в лицето на г-н Колев, като имах възможността в разговор с него да разбера, че всъщност това не е само негова лична подкрепа, а и подкрепа на ръководството, защото той каза, че е обсъждал този въпрос и с колегите си от ръководството на Върховния административен съд. Двама от тогавашното ръководство на ВАС са тук пред вас в момента и това беше допълнителен мотив когато си подадох за втори път предложението, заявлението за участие в конкурса. Г-н Чолаков си беше подал своето заявление за председател на ВАС и аз искам да ви кажа, че ако един административен ръководител иска да постигне това, което е решил да направи, за да подобри организацията на работа в съда той трябва да има две основни неща, два стълба, на които да разчита, едното е, това е колективния орган, Общото събрание, общата воля на съдиите в административния съд и второто за мен не по-малко важно, не бих ги делил кое е по-важно от двете, много добри взаимоотношения с ръководството на Върховния административен съд и ще ви кажа защо, ще се мотивирам - защото нито една задача, нито една задача, а според мен не може да бъде решена ако един административен ръководител на окръжно ниво, както е

Административния съд, няма подкрепата на своите колеги при вземането на важните за съда решения. Дори и да има тази подкрепа ако той няма подкрепата на ръководството на Върховния административен съд той пък трудно ще го осъществи на практика. Затова аз смятам, това бяха и мотивите ми, подкрепата на тогавашното ръководство на Върховния административен съд, приемствеността, която всички знаете е налице и отделно това, че аз през цялата си, ако бъда избран, разбира се, ако вие ми дадете това доверие, през цялата си дейност ще се опирам при вземане на важните решения на колективната воля и решимост на съдиите от Административен съд Бургас, защото смятам, че само така може да се постигне това, което съм записал като цели. Това са основните ми мотиви, мисля, че нарочно направих това изложение, за да разберете защо повторно съм се кандидатира. Аз смятам, че получих подкрепата бих казал индиректно, защото на Общо събрание, което се проведе по изслушването колегите не подкрепиха предложението на колегата Генков за гласуване тайно, те подкрепиха моето становище и становището на колегата Енчев, което означава, че за мен това беше отговор на въпроса, че те предпочитат или, аз го тълкувам, че волята им е, че те приеха становището на съдиите, които са от техния колектив, от Административен съд Бургас. По този начин те за мен изразиха волята си, че биха желали ръководителя на съда, няма значение, не говоря дали съм аз или колегата Енчев, те просто за мен казаха: ние желаем председателя да бъде от нашата среда, от нашия колектив. Така го разтълкувах аз, вие ще прецените как да го тълкувате.

Това по отношение на мотивите. Мисля, че беше важно. Иначе целите, които съм си поставил, ще се спра на най-важното. Най-важният за мен проблем и как смятам да бъде решен. И за да подкрепя това, което ще кажа, ще ви запозная с няколко цифри, много малко

цифри. Аз съм нагледен пример за това какво е съотношението на натовареността на съдилищата административните в Апелативен район Бургас. Там са нашият съд, Административен съд Бургас и още два административни съда, това са Административен съд Сливен и Административен съд Ямбол. Аз имах удоволствието и честта да работя в Административен съд Ямбол, сега още по-голямо удоволствие за мен, поне от професионална гледна точка, защото материята е много по-разнообразна, да работя в Бургаския административен съд и искам да ви кажа само няколко цифри - за периода 24 февруари 2015 г. - 1.2.2016 г. от справката, която ми е изготвена от Комисията КАК е посочено, че аз съм постановил 42 броя актове. Това е около една година, или около 10 месеца период. Пак да не сбъркам нещо - 24.2. до 1.2., почти една година. Вижте разликата, пак става дума за мен - постановени актове 341 броя, 341 броя за периода 1.2.2016 до 15.11.2017 г., т.е. 40:340, обаче периода като сметнем става 80:340, 4 пъти по-голяма натовареност. Този въпрос според мен ако не се реши, няма значение дали аз ще бъда председател, дали някой друг ще бъде председател, но работата няма как да бъде на достатъчно и качествено ниво, и бързина, защото именно това е целта на правораздаването - качествено и бързо правораздаване, за да могат тези, които търсят правосъдие да го получат своевременно, а качествено правораздаване зависи и от обема работа, който имат колегите. Затова, аз съм го посочил в концепцията, казах го и на Общото събрание, което проведохме - за мен въпросът трябва да се реши на първо място и най-вече на апелативно ниво, т.е. за мен начина на решаване на кадровия въпрос е един много сериозен анализ на натовареността на трите съдилища в апелативен район Бургас и след това, след като се изготви такъв анализ, така казва и законодателя в 194, защото той първо казва, че там ако се извършва съкращаване на щата или увеличаване на другите, това трябва да стане

на първо място в апелативния район. Така аз виждам регулиране на натовареността и решаване на този въпрос. С оглед икономия на средства държавни, предвид вашата практика, практиката на вашите колеги от предишния Съвет, знам колко е трудно, да не кажа невъзможно, но не е възможно, но все пак е много трудно, а да не говорим за повече бройки да бъдат разкрити, това почти ми се вижда невероятно да се случи, но начина, по който би могло да се направи е именно по реда на 194. Законът дава тази възможност, той беше изменен, вече и на заета бройка да се прецени да се премести щат с човек, който заема бройката, не както преди изменението на закона. На Общо събрание, което се проведе ми беше зададен въпроса от колежката Драгнева именно във връзка с това ми изказване как смятам да го направя. Аз ѝ казах - имам намерение, ще го кажа, но може би сега е времето да го кажа, защото вие да прецените дали това е възможно по принцип и дали е реалистично, защото в крайна сметка вие сте хората, които един ден ще вземете решение по този въпрос. Знаете, че има правила, които са приети от ВСС за преместване по реда на 194. Там е казано, че когато има няколко кандидати за преместване, ако е открита такава процедура, тогава по определени критерии, които са посочени в правилата се класират кандидатите и този, който е на първо място, той отива да речем, както аз отидох в Бургас, но не се състезавах, защото бях единствения, ако имаше още един кандидат щеше да се проведе тази процедура по класиране на кандидатите ако бяха повече от един. Тези правила могат да си останат абсолютно по същия начин, само че с обърнат знак. Ако бройката примерно в Ямбол бъде преместена в Бургас, именно с оглед този обществен интерес за мен е по-голям. Аз съм съгласен и тук споделям и на колежката Енчев, че личните интереси би трябвало да се съобразяват, но при наличието на обществен интерес за мен личните интереси не би трябвало да са приоритет,

приоритет трябва да е обществения интерес и на гражданите. Гражданите имат нужда от бързо и качествено правосъдие. То може да се осъществи тогава когато хората, в смисъл съдиите, които работят да им се даде тази възможност да работят спокойно и качествено, за да могат както да решат своите професионални задачи, така и да бъдат полезни за обществото, за гражданите. И такъв случай обръщайки знака обратно какво се получава - преместваме една бройка от град Ямбол в град Бургас, да, с човек, сега законът го позволява, и пак правим точно по правилата, само че тук знаете ли, по-вероятно ще е не да има пет души мераклии да отидат в Бургас, а по-скоро ще има пет души да останат в Ямбол. Ами нещо, обръщаме знака, пак правим класирането и отива в Бургас този, който е на съответното място. Това е. Това е начинът, който е според мен. Не казвам, че това е най-добрия начин, не казвам, че той няма да засегне някой от колегите, но пак ви казвам - за мен общественият интерес трябва да надделее в този случай, вие сте хората, които ще прецените дали това е удачния начин, дали така, но според мен с последните изменения законодателя може би е отворил вратата, дава такава възможност оттук нататък имате думата вие, защото вие сте решаващия орган, вие сте кадровия орган, бихте могли според мен да го направите. Това е, което мога да кажа.

Другите неща, които съм ги изложил в концепцията си ги поддържам. Ако вие имате въпроси, моля заповядайте, готов съм да отговарям.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-н Христов. Уважаеми колеги, въпроси към кандидата?

Г-жо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви. Г-н Христов. Във Вашата концепция Вие сте посочили, че в Административен съд Бургас е налице разделение на колегите. Какво съдържание влагате в тази

констатация и ако бъдете избран за административен ръководител какво ще направите, за да ги консолидирате.

Другият ми въпрос е във връзка с това, което казахте в хода на изслушването и също, което сте отразили в концепцията си - Вие твърдите, че при решаване на конкретни въпроси, свързани с организация работата на съда ще се обръщате към Общото събрание за съдействие. Днес също заявихте, че това е основния стълб на доброто управление. Моят въпрос е ако не получите подкрепа на Общото събрание как ще реагирате и как ще процедурате. И един подвъпрос - Вие сте в Административен съд Бургас от 1.2.2016 г. Имате ли усещане, че колегите Ви подкрепят и биха съдействали ако бъдете избран за административен ръководител да управлявате ефективно този съд.

И два принципни въпроса. Първият ми въпрос е каква е оценката за системата за измерване на натовареността в Административен съд Бургас, тъй като той е един от най-натоварените съдилища в страната. И вторият ми въпрос - как ще отстоявате независимостта на магистратите в този орган на съдебна власт. Благодаря Ви.

ХРИСТО ХРИСТОВ: Аз съжалявам, не можах да си водя записки, да се надявам, че ще отговоря, ще Ви помоля ако пропусна нещо.

Искам първо да кажа за Общото събрание аз какво смятам да направя. Правим Общо събрание, решаваме въпрос, който е от важно значение, акцентирам на това, че е важно, казвам, че това нещо, което решаваме ние трябва да го изпълним, то трябва да е за доброто на съда, съда решава, така както да речем аз не съм предложил, това имате предвид, по някакъв друг начин, нали така? И казвам така: добре, колеги, вие приехте този вариант, вие не приехте този, който аз, ще направим това, което вие приехте, но искам, искам да направим

следното, така ще им кажа - нека да определим срок, вие го определете, три месеца, пет месеца, шест месеца, след това се събираме пак, правим анализ това решение беше ли ефикасно, доведе ли до резултатите, които ние целяхме или не. Ако са довели до резултатите, дето се казва може и събрание да не правим. Ако обаче след шест месеца се окаже, че това е неудачно решение, тогава ще анализираме и тогава може да приемем това, което аз съм предложил първия път, но може и да приемем и трето, защото в крайна сметка и моето първо предложение може да се окаже неудачно, защото правейки анализ на нещата ние трябва да вземем едно информирано и правилно решение. За мен това е пътят. Не казвам "проба-грешка", не може само така да правим, но за да се прецени едно управленско решение дали е ефикасно или не то трябва да се реализира, иначе няма как да го оценим. И едва при неговата реализация ние можем да преценим доколко то е ефикасно или не. Така че ако Общото събрание е взело решение, аз съм за то да се изпълни, ще имам само една молба към колегите - нека да си поставим срок. Ще кажа, съгласете се, че трябва да видим дали то действа или не, действа ли - о.к., нека си действа, ако не действа - събираме се и решаваме отново. Това според мен е начина и пътя за решаване на въпроса в казуса, който ми го поставихте.

По отношение на независимостта на съда. Аз смятам, че независимостта на съда, тя си е законов постулат. Съдията трябва да решава по вътрешно убеждение и по факти, оттам нататък аз не е нужно да казвам, какво значи да отстоявам - да, аз бих направил същото, което колегата Генков направи по отношение на събранията. Съгласен съм, но аз направих една забележка на Общото събрание, казах, че бих махнал едно изречение, там където се отнасяше по отношение лично на него, защото бих казал - нека да обсъдим това, което касае целия колектив, но нека да не занимаваме Общото събрание с това, което касае лично

мен, мисля, че не е много етично и това го казах, мисля, че го има и в протокола. Така че за мен пак пътя за отстояване на независимостта е именно чрез общата воля и сила на целия колектив. Трябва по този начин да сме единни и аз съм готов да инициирам такова събрание, готов съм да поставя този въпрос, готов съм после да дам гласност на това решение, защото това е пътя. Има проблем - събираме се, решаваме проблема. Даваме гласност на проблема и така според мен е пътя, всеки път, всеки път, за да можем да отстояваме това, което искаме и така ще бъдем и силни. Пак ви казвам - ролята на ръководството на Върховния административен съд. Аз във всичките тези случаи ще поддържам непременно връзка с ръководството, защото, защото искате ли да ви кажа - едно е когато работиш там в Административен съд Бургас, друго беше когато бях в Ямбол, друго е когато си на върха на пирамидата във Върховния административен съд. Знаете ли как се вижда на длан долу какво е и има сравнителен анализ. Аз нямам данни, нямам поглед, информацията, която се получава във Върховния административен съд тя е от цяла България, от всички съдилища, техните решения, те при всички случаи ще бъдат по-правилни, най-малко заради това, защото те ще вземат много по-информирано решение когато аз поставя въпроса и кажа: г-н Чолаков, имам такъв и такъв проблем, Вие какво ще ме посъветвате. Защо ще го попитам него, защото, защото той има поглед върху всички административни съдилища и неговия отговор най-малкото ще бъде много по-мотивиран, защото той е запознат с факти, които на мен не са ми ясни. Така че аз пак ще потърся и помощта за съвет, мога след това, това което получа като съвет да го представя на колегите, мога след това обратна връзка да направя. Една постоянна комуникация - ръководството на ВАС, колектив. Така според мен трябва да се решават въпросите.

За групите ли беше въпросът. Този въпрос ми беше поставен и на Общото събрание, което проведохме. Само секунда да отворя, каква беше целта на това, което написах аз в концепцията си. Искан да кажа, че аз не съм обременен, за да ме позиционират, така съм написал, към една или друга група, аз съм използвал думата "група" и "отбор". Значи, не мога да дам определение какво е група, какво е отбор, затова ги слагам в кавички, казвам, че примерно има хора, които общуват повече помежду си, има хора, които по рядко общуват помежду си. Знаете ли колко време ми коства, ама сега вече го правя и съм горд, защото аз влязох още в началото в стаята на колежката Енчев, той работи с колежката Александрова и влязох в тяхната стая и ги питах нещо, и те ме посрещнаха така малко недружелюбно, то беше преди доста време, и колежката каза: ти сега какво тук идваш да разпитваш, да събираш информация, като следовател един вид, защото съм работил и това. И аз казвам - не, аз смятам просто да идвам по-често в тази стая и не затова, а просто защото искам да общувам повече с всеки един от вас, не само с вас. Искан да ви кажа и много съм горд, и много съм щастлив, че аз вече мога да отида в тяхната стая и да си говоря по начин, различен в началото. Аз съм доволен от това. Когато тръгнах ми пожелаваха няколко колеги успех. Няма да им казвам имената, стана ми много приятно. Колежката Йосифов, колежката Станимир Христов в стаята, много често, ние даже когато кандидатствахме заедно ей-толкова не сме спорили с колежката, който е Йосифов, запазили сме си добрите отношения, скоро пак обсъждаме един казус. Аз нямам проблеми с всички. Сега, може би донякъде съм повлиял и от това, което аз го казах и на Общото събрание, което г-н Колев тогава го каза, това беше основния мотив, че има групи, това внезапно отиване на Таня. Аз съм питал колегите - добре, Таня защо отиде, кое я накара? Защо не искаше да продължи? Аз усещам, че има неща, аз не мога да му дам

определение, но каквото и да е то аз мисля, че подходът ми е правилен, защото аз смятам да работя индивидуално с всеки един от тях и мисля, че съм успял, защото с нито един от тях не съм се карал, разбирате ли? Имам си приказка, че ние, с извинение, в тоалетната като се засечем в коридора, ние почваме да говорим и решаваме и важни неща, включително и организационни. Искам да ви кажа, че отношенията ми с колегите са много добри. Аз съм много доволен. Аз съм доволен, че работя в този съд, доволен съм, че гледам толкова дела, които не съм сънувал, че ще ги има в Ямбол, не само като бройка, като материя. За мен това е едно богатство. Аз се чувствам като истински магистрат, а тогава искам да ви кажа, за съжаление, да не обиждат колегите от Ямбол, но работата там е много по-различна и аз на предното изслушване, на предния конкурс казах, че ще се опитам да убедя колеги от Ямбол да дойдат, защото тогава им казах - пътя за вас минава през Бургас. Така казах, защото там е сериозната материя, там се учиш като съдия и когато някой кандидатства в конкурс, ами актовете, които са, разберете какви актове, аз една година се затрудних когато правихме анкета да посоча натовареността. Ами те в анкетата групи, дела, групи дела, ами аз виждам, че групи дела няма нито едно в Ямбол! И аз не мога да попълня графите. Ами няма! И затова, това е също един от мотивите - има хора амбициозни, има хора, които искат да се учат, има млади хора, това е единия от начините. Аз ви казах единият по 194, ами и други - метода на убеждението. Мисля, че ще успея да убедя колеги, и от Сливен познавам колеги. Това също си го имам предвид, но това са, как да кажа, не искам да казвам имена, ще говоря с тези хора, ако се съгласят, аз как пътувам, може да стане това нещо, Ямбол е още по-близо, но най-важното - хора, които искат да правят кариера, млади хора, те трябва да имат възможност да работят, да работят по-сериозна материя, да работят по-разнообразни по вид дела, да събират

практически опит, за да могат съответно и да печелят конкурсите именно чрез знанията си и с актовете си, в които изразяват своите знания и своя опит. Не знам дали пропуснах нещо.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-н Христов.

Колеги, други въпроси?

Г-н Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Съдия Христов, аз само да попитам - тук в становището, което ни е предложено за Вашите професионални качества е изписано, че през далечната 1997 г. Ви е обърнато внимание да подбирате средата, в която осъществявате извънслужебните си контакти. Искам да ми разкажете за какво става дума, защото е важно според мен при избора за ръководител на Административния съд Бургас. Това първо.

И после - не чух отговор на предходния въпрос на г-жа Пашкунова, Вие сте от февруари месец миналата година в този съд, как преценявате, имате ли подкрепата на Вашите колеги и защо така преценявате, ако отговорът е "да" и ако отговорът е "не", с какво самочувствие кандидатствате, защото Общото събрание на съда не е изразило подкрепа за никой от кандидатите, та понеже аз не чух отговора, ако съм пропуснал, извинявайте. Благодаря Ви.

ХРИСТО ХРИСТОВ: Аз мисля, че отговорих донякъде, защото казах, че има колеги, които ме подкрепиха като идвах насам и ми пожелаха успех, а отделно чувствам доброто отношение на колегите към мен, защото аз вече не съм чужд за тях и аз мога с всеки един да говоря, разбирате ли, отивам в стаята при единия, при другия колега, решаваме най-различни въпроси, казуси, ако щете и житейски, аз нямам проблеми с деловодителите, със секретарите, просто аз сега се чувствам на мястото си. Не знам някой друг дали от колегите смята обратното, ако има такова нещо аз поне не го знам, не съм чул, а аз, как

да кажа, аз се интересувам, това ме вълнува и ако имаше такова нещо щях да го знам и щях най-малкото ако трябва да се поправа в поведението си спрямо някой, щях да го направя, защото аз искам наистина с колегите да съм в много добри отношения. Няма как да не съм в добри отношения и утре ние да вземаме важни решения, защото то влияе това нещо когато има такива отношения, те влияят и на служебните. Така че аз оттам срещам подкрепата, по този начин я разбирам.

Другият Ви въпрос - далечната 1997. Правилно казахте думата "далечната". Аз не мога да Ви кажа, тази заповед я нямам, аз я търсих, но не мога да я намеря, но аз ще Ви кажа какъв беше проблема - по онова време аз имах проблеми семейни, тези проблеми семейни аз мислех, че мога да ги реша с употреба на алкохол. За съжаление, уви, това не беше правилния подход и правилното решение. Именно в тази връзка е издадена тази заповед, но мога да Ви кажа - от 2 февруари, извинявайте, от 2 ноември 2007 г., сега стана 10 години, аз ги броя нарочно, за мен това е много важна дата, 10 години, 1 месец и няколко дни аз не употребявам алкохол.

Второто нещо важно за мен, което трябваше да реша в личен план, защото тогава точно тези неща ми създаваха проблемите. Г-н Рашков правилно издаде тази заповед, благодарен съм му, той постъпи правилно, това е една от причините аз да се замисля и след това на няколко пъти се опитвах така да се каже да балансирам нещата, разведохме се със съпругата, разведох с алкохола преди 10 години, от 2010 г. съм щастливо женен, нямам нито семейни проблеми, нито проблеми с алкохола, това мога да Ви кажа, колега.

Ако искате да четете подробно, предполагам, че не е проблем за Вас да прочетете заповедта и каквото е там, аз наистина я нямам и не мога да Ви кажа какво е нейното съдържание, но оттам ми

идваха проблемите, смятам, че съм ги решил и даже да Ви кажа ли още нещо - аз се гордея, че успях да се преборя с нещо, с което много хора се опитват и не успяват, и за мен това е доказателство, че аз имам силна воля и се гордея с този факт. Това мога да Ви кажа.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева, заповядайте! След това г-жа Керелска.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Аз бих искал съдия Христов, малко повече да ни кажете за личната си мотивация да се преместите от Административен съд – Ямбол в Административен съд – Бургас. Вие сам казахте и за мен това е служебно известно, че Административен съд – Бургас е в пъти по-натоварен, Вие казахте четири пъти и мисля, че това отговаря на действителността, четири пъти по-натоварен от Административен съд – Ямбол. Освен това в Ямбол не са гледани данъчни, митнически дела, които е известно, че са много тежки, може би едни от най-тежките административни дела, които се гледат. Каква беше личната Ви мотивация да отидете от ниско натоварения Административен съд – Ямбол във високо натоварения и с много по-широк спектър на разглеждане на дела Административен съд – Бургас, след като Вие сам преди малко казахте, разстоянието, което пътувате, аз не знам дали живеете в Бургас или в Ямбол, но е всеизвестно, че около 40 минути към настоящия момент се пътува между Бургас и Ямбол, т.е. дори и да живеете в Бургас, защо настоявате да работите в Ямбол.

И ще ви задам допълнението към въпроса, което може би всъщност мен ме вълнува, ако можете да отговорите искрено – дали това Ви преместване имаше отношение към кандидатстването Ви в процедурата за административен ръководител, т.е. дали беше подготовка за такова участие, т.е. това ли беше целта Ви? Ако можете да отговорите откровенно, разбира се, Ваша е преценката.

На следващо място искам да Ви задам въпрос във връзка с натоварването на съда. Разбрахме от концепцията и на тримата колеги, включително на съдията Генков, който се отказва да участва в процедурата, че натоварването на съда е много голямо, значително по-голямо от средното натоварване в страната. Вие казахте, че ще работите за намаляване на натоварването с процедура за преместване по чл. 194. Процедурата за преместване се осъществява от ВСС, в частност Съдийската колегия. Какво Вие конкретно ще направите, за да се осъществи тази процедура?

И нещо, което мен лично ме смути във Вашата концепция, също във връзка с натовареността, ще Ви задам и въпроса. Вие казвате „Ще инициираме, заедно с колегите от съда, вероятно имате предвид, промяна на чл. 94 ал. 1 от ЗСВ“. Ще припомня на колегите, тази разпоредба дава възможност на председателя на ВАС да командирова в друг административен съд съдии само от другите административни съдилища. И в тази връзка, след като очевидно смятате, поне аз така тълкувам това Ви виждане, че е възможно командироване други съдии от общите съдилища и понеже командироването по презумпция следва временно да реши един проблем, не считате ли, че това ще бъде проблем в работата на съда, след като един съдия от съд, който не разглежда административни дела трябва за няколко месеца или година да разглежда административни дела и дали това действително, според Вас, е начин за справяне с натовареността в съда?

Вие предлагате, това е последният ми въпрос, разни мерки, които, по мое виждане са така общи, това е на страница 21 и 22 от концепцията Ви (извадила съм си бележка), в частност искам да Ви попитам – Вие считате, че има възможност, т.е. необходимост за приемане на нови вътрешни правила. Коя част от тези вътрешни правила не одобрявате от действащите в съда и защо досега не сте

направил (защото имате такава възможност като член на Общото събрание на съда) да инициирате промяна на тези вътрешни правила? Благодаря Ви.

ХРИСТО ХРИСТОВ: Още, когато подадох заявлението си за преместване от Административен съд – Ямбол в Административен съд – Бургас аз изложих мотивите си, те са същите, споделям ги напълно. Там посочих, че искам да работя в съд, в който се разглеждат разнообразна материя на дела с оглед повишаване на професионалната ми квалификация, това беше мотивът ми. Дали към този момент, когато съм си пушал заявлението, съм смятал, че някога ще участвам в процедурата – как да Ви кажа – не, не съм смятал, това няма как да го мисля, защото, как да Ви кажа, нямам такива способности, за да знам какво ще се случи след година или след две, и не мога да правя такива планове. Просто аз не съм такъв човек да си фантазирам, аз съм човек на фактите и анализирам това, което е, което се е случило или което знам, че със сигурност или с някаква степен на вероятност може да се случи и тогава бих могъл да взема някакво решение, което вече да предопредели моите действия. Не, не съм имал такива намерения. Не съм си ги и мислил. Това е отговорът на този въпрос.

По отношение на (прекъснат от А. Дишева: за натовареността по 194) Да, аз точно това имам предвид, защото доколкото знам от колеги има желаещи от общи съдилища и от районните съдилища, и някои от окръжните, бих казал, че и на апелативно ниво, знам, че ще се усмихнете, но казвам нещо, няма да казвам имен, да работят в административен съд. Така че има такива желаещи, а дали ще се справят или не, ще Ви дам пример. Колежката Диана Ганева дойде преди година (на колежката Боряна Димитрова ще ѝ кажа само името на апелативната съдийка). Добре, искам да продължа да Ви кажа - дойдоха

съдия Диана Ганева от районен съд и прокурор Мария Никова, тя отскоро започна, започна ударно с много дела и искам да кажа, че колежката се справя добре въпреки натовареността си. Да, работи и след работно време. Да, работи в събота и в неделя, но искам да Ви кажа, че се справя. Аз мисля, че няма ..., разбира те ли, ако човек дойде с желание да работи, ако той е свикнал да работи, ако той има желание да се научи, няма проблем той да навлезе в тази материя и да работи. Да, може да допусне грешки, никой не е безгрешен, дори и тези, които имат много стаж, но искам да Ви кажа, че това не е за мен проблем, че ще дойде от районен съд или колежката дойде от прокуратурата последно и се справя много добре. Искам да ви кажа, че тя – да, оплаква се, казва: „Много ми е работата, аз не съм свикнала. Работа денонощно.“ Обаче се справя. Значи може. Така че няма пречка според мен и командировани колеги да дойдат, няма пречка след това, когато се обяви конкурс по някаква причина те след това да кандидатстват и ... би им помогнал, ако имат желание, да работят за постоянно тази работа. За мен това е една възможност, разбирате ли? Аз казвам така – нека законодателят да даде тази възможност, нека да я има. Вече ще е въпрос на преценка на органа, който издава заповедта, председателя на Върховния административен съд, нека да му дадем тази възможност да командирова, той да прецени кога, защо, как. Оттам нататък се следва управленско решение, то ще бъде информирано и мотивирано. Разбирате ли? Значи, ако ние кажем сега тази възможност ще я дадем, ама нали, значи трябва ли примерно да кажем, ако има тази възможност председателят няма да направи правилна преценка? Не можем да кажем. Нека законът да я даде, а пък председателят ще си прецени кога, кого да назначи и доколко това ще е ефективно и ще бъде полезно, и в крайна сметка пак го казах и по-рано, ако тази възможност бъде дадена и такава процедура се осъществи, нали в един момент ще имаме

резултат и тогава ще се прецени доколко е удачно и доколко е не. Няма нищо вечно. Утре може да се прецени, че това не е удачно. Самият председател ще каже: „Аз преустановявам.“ Това е негов прерогатив, негово право. Ако иска ще го определи, ако иска няма. Аз да спирам, не е удачно, има проблем. Нищо, че съществува закона, просто няма да го правя. Така че според мен трябва да има такава възможност. Оттам нататък практиката ще покаже доколко това би могло да помогне, но аз смятам, това е моето мнение, че това би решило поне в някаква степен, не казвам радикално, но в някаква степен би решило проблема с натовареността.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Г-жо Керелска. (Намесва се А. Дишева без включен микрофон: На страници 21 и 22 от концепцията да обясните за изменението на вътрешните правила.)

ХРИСТО ХРИСТОВ: Аз съм казал правила за работа на съдебните помощници, такива нямаме. Това съм имал предвид. На страница 21, точка 1. *„Създаване на комисия, която в разумен срок - след като се запознае с Вътрешните правила на ВАС, да изготви становище за актуализиране на Вътрешните правила на Административен съд - Бургас и евентуално за приемане на допълнителни, в т.ч. Правила за работа на съдебните помощници...“*. Акцентирам съм именно на това становище за актуализиране. Аз не съм казал, че трябва да се променят. Вижте, написал съм - създаваме комисия, тази комисия преценява има ли проблеми или няма. Няма проблем – окей, продължаваме така, но за второто наистина съм акцентирал Правила за работа на съдебните помощници, според мен би трябвало да има.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз бих искала да уведомя Съдийската колегия, че становищата и на тримата кандидати относно

притежаваните нравствени качества са изготвени от предходния състав Комисията по професионална етика. По повод на едно искане за достъп до обществена информация имаше обсъждане в комисията по отношение на това ние бихме ли могли да добавим или да променим нещо във връзка с така изготвените становища и стигнахме до извода, че тази невъзможност е преклудирана, тъй като след изготвянето на такова становище то отива в Комисия по атестирането и конкурсите и след това идва на обсъждане в Съдийска колегия, като, доколкото това искане беше свързано с необсъждане на едни публикации в средства за масова информация, стигнахме до извода, че няма никаква пречка при обсъждане кандидатурите на кандидатите в Съдийската колегия ние да задаваме въпроси, свързани с техните нравствени качества. И в тази връзка аз не чух отговор на въпроса, който зададе колегата Кояджиков. Мисля, че вече сте снабдени с копие от заповедта за налагане на административно наказание през 1997 г., мисля, че предоставихме тази заповед, или не? (оживление в залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: За да може всеки един от колегите да се запознае, нека да предоставим време за г-н Тончев в преписката да представи тази заповед, за да може всеки един от колегите да се запознае с нея и ви моля да кликнете „Обновяване“, за да може да се актуализира. Може би ще му трябва време на г-н Тончев.

Заповядайте, г-жо Керелска, извинявам се, че Ви прекъснах!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колегата не се е запознал със заповедта, нали? Той твърди, че не е знаел. (ХР. ХРИСТОВ без микрофон: Това беше, аз си спомних за какво става въпрос, но твърдя, че не я видях.) Тази заповед Вие ще я видите след малко, надявам се, и не касае Вашата пристрастеност към употреба на алкохол. Тя касае нерегламентирани контакти с неподходящ контингент. Много моля да дадете отговор в тази връзка, защото е важно за този избор!

ХРИСТО ХРИСТОВ: Не мога да коментирам. Не мога да коментирам нещо, след като наистина не съм запознат да Ви кажа. Аз видях текста, но в крайна сметка това, ако се има конкретни факти и обстоятелства, тогава бих могъл да ги коментирам. Няма как да коментирам нещо, което не е пред мен. Аз и преди малко казах – аз мога да коментирам факти, но аз наистина Ви казах, че тогава имах такъв проблем, ние сме говорили с г-н Рашков. Да, ние сме водили такива разговори, той съвсем приятелски ми каза. Издаде и заповедта. Благодарен съм му за това, той така ми помогна и макар и както виждате това изисква време, аз си реших най-важния проблем и това е преди 20 години. Аз не знам какво да Ви кажа. Вие си преценете, но наистина преди толкова години и факти, които не са ми известни как да ги коментирам.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да продължим с въпросите и когато излезе на екрана, всеки да кликне „Обновяване“.

ХРИСТО ХРИСТОВ: Да, сега е пред мен, г-н Панов. Аз ще си позволя да я прочета: *„...установено е, че с някои свои необмислени и непрофесионални действия е създавал впечатление, че поддържа нерегламентирани контакти с лица от криминалния контингент...“*, „създавал впечатление“ – не знам какво значи „създавал впечатление“. Така е написано. Аз така ли си пиша решенията или вие „създавал впечатление“. Мисля, че се дават конкретни факти и се правят изводи. Какво значи „създавал впечатление“? У кого съм създавал впечатление? Не знам. Аз наистина, аз съм забравил тази заповед, да ви кажа. (Реплика на Др. Кояджиков без включен микрофон: хайде ние да Ви задаваме въпроси!) Не, не, аз отворих и коментирам, и отговарям въпроса. Не мога да ви кажа у кого съм създавал впечатление и с какво точно - „непрофесионални действия“, „създавал впечатление“ така пише. 1997 г. двадесет години и малко повече, наистина!

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Магдалинчев, заповядайте!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Колега Христов, слушах внимателно изложението Ви във връзка с предложената Ви концепция. Направи ми силно впечатление, че акцент и в концепцията, и в изложението Ви, което направихте пред нас, е като че ли изключително засилените функции на Общото събрание на административния съд. Да, казахте едва ли не за всяко нещо ще се допитате до Общото събрание да се решават всички важни въпроси. Да, но в разпоредбата на чл. 92, ал. 2 от Закона за съдебната власт общо взето са регламентира и правомощието на Общото събрание. Отделно от това твърдахте и сочехте, че много често ще се консултирате с председателя на Върховния административен съд. Да, но председателят на Върховния административен съд си има други функции, но чак консултиране всеки път по всички въпроси и на него мисля, че ще му дойде в повече. Същевременно разпоредбата на чл. 93 от Закона за съдебната власт казва какви са правомощията на председателя на административния съд, какво той трябва да прави. Още повече, че в концепцията си на страница 2 или на страница 3 Вие нищо тук споменавате много сериозно, че започнали сте работа в съда (в Бургаския се има предвид) в края на мандата на предишния председател *„...и за мое най- голямо удовлетворение, не „успях“ да се позиционирам както в групата неговите привържениците, така в „отбора“ на противниците му.“*. Това ми дава, по-надолу, допълнителна увереност да смятам, че ще се справя с предизвикателството да осъществя административното ръководство на съда, тъй като не съм *„обременен“ с негативите на минали противоборства и борби за надмощие на отделните групи в съда...* В този съд. И още едно изречение: *„Обстоятелството, че не съм „припознат“ като „свой“ от нито една от противоборстващите страни ми дава увереност, че*

при вземане на конкретно управленско решение, няма да ми се налага да го съобразявам с интересите на едната или другата група, тъй като няма да бъда подложен на натиск и претенции за лоялност от страна на която и да е от тях.“

Колега Христов, от тези писания във Вашата концепция става видно, че действително картината в Административния съд – Бургас (поне аз до този извод достигнах) е доста тревожна. След като има създадени групи, те си противоборстват, след като очевидно Вие намеквате, че предишният председател не е могъл да се справи – аз питам в тази посока – какво Вие като председател на съда бихте направили в тази посока, защото една такава атмосфера е неприятна за работа както за останалите колеги, така и за системата като цяло?

И отделно от това не видях подробно да е развито в концепцията и въпросите примерно как бихте организирали като цяло работата на съдиите? Как бихте организирали отделните служби и работата на служителите? Комисия по атестиране и конкурси бихте организирали работата на съдебните помощници? Като че ли на някои места само сте ги споменали мимоходом, но не можах да видя точно. В това е ролята и функцията на административния ръководител – да умее да организира и да създава условия за нормална среда, за атмосфера на спокойствие и работа в съда, който ще ръководи. Бихте ли малко пояснили в тази посока Вашата концепция? Благодаря.

ХРИСТО ХРИСТОВ: Моят поглед върху работата на служителите в Административен съд – Бургас е, че те са компетентни служители и си вършат отговорно и съвестно работата. Там не намирам проблем. Не смятам, че трябва нещо да се променя, защото не намирам причина затова, с оглед начина им на работа и резултатите, които се постигат. По отношение на работата с колегите аз намирам начина, значи не може за всяко нещо ние да се събираме на общо събрание.

Това е правилно. Не може за всяко нещо аз да звъня по телефона или да идвам при председателя на ВАС, това също е вярно! Но председателят на ВАС има заместници. Така че аз казах „ръководството“, не съм казал само “председателя“. Там има и заместници, има ръководители на отделения. Така че нали, това, че ще потърся съвет винаги от хора по-опитни е хубаво човек да търси съвет.

По отношение на работата ми с колегите аз го казах и пак ще го кажа – аз имам много добри контакти с всеки един колега. Това ми дава увереност да смятам, че ще мога да организирам работата на колегите и на съда именно, защото не съм в конфронтация, не съм в конфликт с който и да е колега, и това е най-важното. Няма друго, няма друго! Ако аз имах проблеми с колегите, това щеше да е ясно, щеше да се види и на събранието също смятам, че този въпрос по някакъв начин беше коментиран или можеше да, или става ясно, нали? Няма такава..., аз нямам конфронтация с колегите. За мен това е важно, защото аз се кандидатирам за тази длъжност и ако бъда избран точно на това ще разчитам – на добрите си отношения с колегите. И за мен това е номер едно! Оттам нататък вече при необходимост, когато се вземат важни решения, тогава нали ще го правим с колективни решения, защото това смятам, че е правилният начин.

За служителите ви казах. Аз съм.., поне моите наблюдения – тези, които имам, е, че те си вършат много качествено работа. Не мога да.., нямам претенции, нямам повод, поне сега не намирам такъв някой от служителите да правя размествания или допълнителна, или нова организация.

По отношение на помощниците – казах, че е хубаво да има правила, защото правилата са си правила. Хубаво е да има някакъв ред, а пък мисля, че помощниците трябва да работят така, както са работили, с една забележка, че председателят трябва да работи наравно с

другите, в смисъл такъв – да няма личен помощник. Това мисля, че съм го коментирал и на Общото събрание, което проведохме. Ако това сте имали предвид? Другото нямам намерение да го променям, просто помощниците са определен брой, съдиите са определен брой. Трябва да се създаде такава организация, че да може помощниците действително да са от полза на съдиите. Може да се прецени и аз го предложих на Общото събрание, когато има дежурства така да се направи графика на работа на помощника на съответния съдия, че когато съдията е дежурен, точно в тази седмица помощникът, който работи с него, да работи тази седмица със съответния съдия, който дава дежурство, за да му облекчи работата. Това го казах и на Общото събрание. Така че аз съм ги засегнал тези въпроси по един или друг начин, но по отношение на служителите не съм коментирал, защото смятам, че те си вършат работата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Заповядайте, г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря Ви. Колега Христов, благодаря Ви за това, което уточнихте, но само да Ви кажа от всичко това допълнително обяснение останах с впечатлението, че Вие искате да останете в сянката на колективния орган, каквото е Общото събрание. Искате да се консултирате непрекъснато с някой, а не виждам Вашата лидерска, водеща роля като административен ръководител – Вие да поемете отговорността, Вие да излезете напред в изпълнение на правомощията, които законът Ви дава. Разбира се, по важните въпроси и това, което е регламентирано в Закона за съдебната власт – да, Общото събрание е органът, който трябва да ги взема решенията, но не е въпросът един административен ръководител да остава в сянката на този орган, да споделя отговорността органът, а не ръководителят за взимането на решенията. И само за уточнение – аз не помня Вие от мен

да сте поискали някога да ми се обадите за каквото и да било, макар че аз бях близо пет години заместник-председател на Върховния административен съд. Това е, благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз имам два въпроса, колега Христов. Вие казахте, че ще работите с Общото събрание, ще се съобразявате с решението на Общото събрание и на колегите. Искам да Ви попитам на 17.11.2017 г., когато е проведено Общо събрание по изслушването е било направено предложение за гласуване и подкрепа. Лично Вие сте възразили „против“ това. Какви са били съображенията Ви да не чуете становище на колектива?

И вторият ми въпрос – предлагате във Вашата концепция да имате и втори заместник-председател на съда. Защо считате, че се налага този втори заместник-председател и какви са Ви съображенията за това?

ХРИСТО ХРИСТОВ: Първо по отношение на Общото събрание, което проведохме за обсъждането на въпроса дали да се гласува подкрепа на единия или другия кандидат, т.е. на един от тримата. Аз тогава не казах, по памет цитирам, но аз не се съгласих със становището, изразено от колегата Генков и това беше моя спонтанна реакция, защото той каза така: „Безсмислено е това събрание, ако не се гласува.“ И аз възразих, и даже два пъти, и настоявах да се впише в протокола следното: „Възразявам така, казах, мисля, че така е и записано, възразявам или изразявам несъгласието си с твърдението, че това събрание е безсмислено.“ И после казах „Законодателят е преценил, че трябва да бъде проведено такова събрание. Пленумът на Върховния съд е приел Наредба, мисля, че № 1 беше от 9 февруари, където също е предвидено да се проведе такова събрание.“ И казах „Не смятам, че и законодателят, и Пленумът на ВСС са приели безсмислени

правила“. Това казах, а пък не съм казал директно “Не гласувайте“. Това не съм казал. Просто не споделих това отношение на колегата към проведеното събрание. (Намесва се Г. Чолаков: за заместник-председателите?)

За заместник-председателите, аз съм го написал в концепцията и поддържах и на Общото събрание, че тогава, когато съдийският състав на Административен съд е по-голям има основание да бъде изготвено предложение за един заместник-ръководител. И пак ще дам „любимият ми“ Ямбол, днешна точка във Вашето заседание беше отпускане или трансформиране на бройка, то първо беше нова бройка, после стана трансформиране за заместник. Значи в един Ямбол дето има видяхте колко дела напират за заместник, а пък Бургас, където има в пъти повече дела, три пъти повече съдии, ние да нямаме основание. Напротив, аз ще се мотивирам и мисля, в момента не мога да го цитирам, но аз съм чел протоколи на Съдийската колегия, мисля, че беше вас, искам да кажа предишният състав, където е обсъждан този въпрос и е изразено становище, не е взето решение. Аз, ако имаше решение, щях да ..., но е изразено становище, когато има повече от 10 съдии е удачно да има и втори за заместник, а пък ние сме 15. Така че аз ще се боря за такава бройка, което за мен ще помогне и другото. Значи това също е средство и начин не само за административна бройка, но то е и начин да увеличим състава и да намалим натовареността. Така че аз ще се опитам две в едно, и едното, и другото, но най-вече бих го направил, за да решавам въпроса с натовареността не толкова, че да има още един заместник-ръководител, нали? Това според мен е пътят, начинът да постигнем другата, по-важната цел – увеличаване броя на съдиите, които да работят, за да се намали натовареността.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Първо г-жа Имова, след това г-н Мавров.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, г-н председател. Аз съм провокирана от последното изявление, изказване на колегата Христов във връзка с това, че той вижда решаване на проблема с натовареността единствено в увеличаване щатната численост на съдиите. Момент, а това беше последното изречение, което възприех. Вижда ли колегата Христов други начини и способности за решаване проблема с натовареността на колегите. Действително Административен съд – Бургас е един изключително натоварен съд. По статистиката към момента по новата система на измерване натовареността той е на четвърто място, но на мен ми се струва, че е по-напред, защото следим тези въпроси ние тук в Съдийската колегия.

Считате ли, че чрез оптимизиране на щатната численост било то по реда на чл. 194, било то по реда на интервениране пред Пленума чрез Съдийската колегия за разкриване на нови щатни длъжности би се решил проблема с натовареността? Това е първият въпрос.

Вторият въпрос – с оглед изключително широката предметна компетентност на Бургаския административен съд, с оглед разнообразността на правните спорове от административен характер, счита ли и има ли идея как би могъл да се реши въпроса с повишаване качеството на съдебните актове по административни дела при решаване на споровете? Във връзка с това не би ли било по-добре работата на съда да се организира при една по-тясна специализация на колегите по материя? Това не го чух и от първия кандидат, не го чух и от Вас, не го прочетох и в концепцията. Какви са Вашите идеи? Защото явяването на конкурс за заемане на тази висока позиция е борба на

идеи. И нека да оставим традиционните и утвърдени, заучени фрази в тази борба.

Нека да чуем нови идеи, т.е. идеите Ви за намаляване на натовареността извън оптимизиране чрез увеличаване на щатната численост е първият ми въпрос. И вторият ми въпрос – как Вие бихте съдействал за повишаване качеството на съдебната дейност, на актовете на колегите в този съд, чрез какви методи, какви идеи имате по този въпрос? Благодаря Ви.

ХРИСТО ХРИСТОВ: Три са възможните способности за намаляване натовареността. Аз вече го казах, ще го повторя още веднъж – най-невероятният и неизпълнимият за мен е увеличаване на щата. Единственото увеличаване на щата, което мога да си помисля, че би могло да се случи е чрез една бройка на заместник-ръководител. Само това си мисля като вариант, което не казвам, че е изпълнимо, но ми се струва вероятно. Иначе увеличаване на щата ми се струва невъзможно да се случи. Другото беше по 194, третото беше с онова предложение за изменение на закона и даване на възможност за командироване от общите съдилища. Това е според мен. Другото, което е с изменение на съответните закони, изменение на подсъдността. Мисля, че има такива проекти, не съм запознат, но това е другият начин, но това не е от моята компетентност, аз не мога това нещо да го направя, това мисля, че е по-скоро на ниво от ръководството на Върховен съд и точно тук вие сте хората, които можете да правите такива предложения, да вземате такива решения, защото аз не мога даже инициатива да приемам по този начин. Така че мисля, че тук са ограничени възможностите ми, както се казва не ми е работа, мислите, че имам желание примерно или някакви идеи. Не съм аз органът, нямам тази възможност, който да инициирам, примерно Народно събрание, законопроекти, вносител, нямам тази възможност. Мисля, че това на

друго ниво трябва да се прави. Няма пречка това да се обсъжда. Мога да напиша едно писмо, мога да го придружа с едно мотивирано становище, но ние ще го напишем до ВАС или до вас – членовете на ВСС или до ръководството, но оттам нататък вече.... Така че тук мисля, че нямам какво много да направя аз.

По отношение на специализацията, евентуално създаване на колегия, искам да ви кажа, че този въпрос аз бях написал нещо такова в първата концепция. После размислих и си казах, че не съм готов още за такава оценка и затова при писането на втората концепция точно този абзац го магнах, в първата ми имаше. Реших, че не съм достатъчно подготвен и мисля, че тук трябва да се проучи предварително опита на други подобни съдилища с подобна натовареност, които гледат данъчни дела, да се изучи опита им и тогава да се взима решение, аз нямам готовност сега да ви предложа това, защото нямам достатъчно информация, не съм готов. Но няма пречка това да се направи като идея. Аз го мислих това нещо и го написах в предната концепция, но сега не съм го написал именно, защото нямам достатъчно информация, за да бъда аргументиран в такава степен, че да мога аз самият да си харесам това, което съм написал, че звучи убедително (така да се каже).

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Мавров, заповядайте, поискахте думата.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Г-н Христов, ще задам въпрос, който зададох и на първия кандидат. Как ще устоите независимостта на съдиите в Административен съд – Бургас в ситуация, каквато се разви това лято в Бургас?

ХРИСТО ХРИСТОВ: Аз съм един от съдиите, които е постановявал такива актове, които бях предмет на сигнала. В списъка съм на това, писах обяснения. Отделно участвах в Общо събрание, изразих становище и то е едно единствено, казах го на Общото събрание – недопустима е тази намеса на когото и да било, още по-

малко на държавни органи по този начин, защото така се влияе на вътрешното убеждение и независимостта на съда, което е основно изискване за тяхната работа. Така че какво бих направил? Всички възможни средства бих използвал, които ми позволява закона и пак опираме до това, че трябва да се съберем колегите, ако има такъв проблем, да си изразим едно становище и аз го казах малко по-рано на изслушването днес – вземане на решения, оттам даване на гласност задължително на това решение, защото не е само въпроса ние да вземем това решение, но ние трябва да покажем, ние трябва да изразим това отношение, то да стане достояние на обществеността (за мен това също е важно), не само да бъде взето, но и да стигне до хората.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други въпроси? Ако няма, само един малък коментар, той е свързан с Вашата първа концепция и след това във втората Ви концепция с отстъплението във връзка с обособяването на отделения. Вие почти отговорихте, но молбата ми е наистина да се помисли по този въпрос, защото Бургаският административен съд е един от тези съдилища, които с оглед териториалното деление на данъчната администрация разглежда данъчни дела. Такива са София, Велико Търново, Бургас и Варна. Обособяването на отделение, което да отдели например делата по ЗУТ или да кажем по ДОПК ще има в крайна сметка ефект и за подобряване качеството на делата и един съдия ще може да се концентрира по-професионално в определена материя. В този смисъл мисля, че по-правилно е наистина да се обсъди на ниво в Общо събрание (мнението на колегите несъмнено е доста важно), но има съдилища, които с оглед компетентността им имат такива отделения и те работят. Казвам го с оглед на опита, който имам и в този смисъл мога да Ви бъда полезен.

ХРИСТО ХРИСТОВ: Благодаря много, г-н Панов. Точно това имах предвид. Аз в предната концепция го написах това нещо. После се

колебах дали е точно така, дали съм достатъчно аргументиран. Сега Вие ми казвате, че одобрявате това, което съм написал или го възприемате. Аз казах – вие виждате от горе, вие имате поглед, вие имате информация. Точно това е вашата сила и точно затова аз бих поискал помощ. Благодаря Ви, за това, което казахте и ще направя всичко възможно да инициирам такова нещо и да го коментирам с колегите, разбира се, ако ми дадете вашето доверие, но наистина много Ви благодаря, за това, което казахте.

ЛОЗАН ПАНОВ: Аз също Ви благодаря. Колеги, други въпроси? Ако няма други въпроси, нека г-н Христов да изчака навън.

(Христо Христов излиза от залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Взехме решение за прекратяване на процедурата по отношение на единия от тях, с оглед неговото изрично заявление пред нас.

Уважаеми колеги, предоставям ви думата за становища и позиции.

Заповядайте, г-жо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, след като се запознах с материалите, които са качени на сайта във връзка с двете кандидатури, предмет на настоящото обсъждане и изслушахме кандидатите, аз заявявам, че информирано и обосновано ще подкрепя кандидатурата на колежата Веселин Енчев. Видно от Атестационния формуляр, колежата е доказал се във времето професионалист, в сферата на административното правораздаване, който непрекъснато обогатява и работи в посока повишаване на своята професионална квалификация, чрез участие в семинари, обучения. Както разбрахме той работи и по образователната програма „Съдебната власт - информиран избор и

гражданско доверие". От изслушването, няма да крия, че съм дълбоко впечатлена от това, което чухме от кандидата. Очевидно колегата е наясно със съществуващите проблеми в Административен съд - Бургас и предлага разумни решения за тяхното решаване и разискване, и финализиране като проблеми. Другото, което ми направи впечатление е, че той има ясна визия за преодоляване на натовареността в Административен съд - Бургас, както и доста иновативни идеи, свързани с повишаване прозрачността и отчетността на Административен съд - Бургас, чрез това, което е посочил в концепцията си, по отношение на публикуване разходите и приходите на съда. Колегата работи усърдно от създаването на съда и отстоява позиции по поредица от въпроси, поставени за разрешаване с необходимата отговорност, с кураж и с принципност и устойчивост, който е необходим при вземане на решение от един административен ръководител. Ето защо аз считам, че той притежава необходимите професионални, а и нравствени качества, за да бъде избран за ръководител на съответния административен съд.

Благодаря ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз ще взема отношение във връзка с тази процедура, тъй като осъзнавам колко е важна тя. Касае се за избор на административен ръководител на Административен съд - Бургас, при положение, че това е втора процедура и този съд е без административен ръководител от почти година. Изслушах внимателно и двамата кандидати, които останаха след като съдия Генков се отказа. За съжаление, аз ще заявя, че няма да подкрепя нито един от двамата кандидати, като ще се обоснова защо. Безспорно това, което каза колегата Пашкунова е абсолютно вярно. Съдията Енчев е изготвил много добра концепция, защити я добре пред нас, но аз не мога да подкрепя колега, който има такова забавяне в изготвянето на съдебните

актове. Не споделям неговото становище, че е важно само качеството, но не и срока. Пред нас е атестационната оценка, от която е видно, че през периода през който е атестиран, при постановени 1322 решения, той е написал в срок само 751, останалите почти половина, са постановени в срок от 1 до 3 месеца, а има и 202 решения, които са постановени над 3-месечния срок. Считам, че административния ръководител, освен добър организатор, трябва да бъде и доказал се професионалист, а безспорно срокът на изписване на съдебните актове е от съществено значение за административното правораздаване. Това ми е единственото основание, поради което няма да подкрепя колегата Енчев.

По отношение на колегата Христов, считам, че неговата концепция е абсолютно бланкетна. Направих си труда да проверя - от 1 до 17 страница са общи неща, които са свързани във връзка със сградния фонд, натовареността, това е препис на отчетите и докладите на Административен съд - Бургас. Има само една страница на която е поставил целите, които са бланкетни. Аз мисля, че колегата няма конкретна визия за управлението на този съд, поради което няма да подкрепя и него.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други изказвания?

Г-жо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Колеги, аз много внимателно четох концепциите и на тримата, а и на останалите двама кандидати в процедурата и протоколът от тяхното Общо събрание, и още по-внимателно слушах отговорите на въпросите и своеобразната защита, която проведоха на своите концепции и вижданията си за това как ще ръководят съда. Аз нямам никакво колебание при останалите двама кандидати кого от двамата да подкрепя. Съдия Енчев е категоричният ми избор и ще се

обоснова защо. Той е съдия от създаването на административния съд в Бургас. Това обстоятелство беше няколко пъти подчертавано, ще го подчертая и аз, то не е без значение. Кариерното развитие, както ние приемаме да го наричаме, а то е професионално развитие, следва да има своята логическа обоснованост. И това един съдия да стане административен ръководител в съда, в който работи е най-естествения път на развитие. Разбира се, ако няма някаква обективна или субективна пречка от съществено значение за това и обратно - логиката, такава каквато е заложена, включително и с измененията от август 2016 г. в ЗСВ, е преимуществено да се търси възможност за назначаване на административен ръководител от съответния орган на съдебна власт. Защо считам, че това е от значение? - Важно е административният ръководител да познава проблемите на съда, неговите достижения, възможните разрешения, да познава съдиите, ако щете да познава всеки ъгъл в сградата, да познава спецификата на делата - нещо, което аз категорично чух и от концепцията и от отговорите на съдия Енчев. Вероятно и на вас е направило впечатление, но аз бях силно впечатлена от увереността, в начина, по който той отговаряше на всички въпроси, които му бяха зададени, а той мисля беше разпитван и най-дълго, увереността на отговорите, които даваше по всички аспекти относно дейността на Административен съд-Бургас, за това как смята да бъдат разрешени, какви възможни пропуски намира, какви ще бъдат предложенията, включително силно ме впечатли неговата позиция за отношенията между колегите и неговите отношения с колегите. Аз смея да твърдя, че познавам преобладаващата част от съдиите в Административен съд-Бургас и не съм останала с впечатление, че такъв конфликт действително съществува. И аз наистина приемам, че това е мит. Много е важно обаче това, което съдия Енчев каза: „Професионалните отношения между

съдиите и между съдиите и служителите от друга страна, са нещо различно от личните отношения." И доколкото решаващото за избора на административен ръководител е точно визията му и неговите виждания и обещания в професионалната част от отношенията, аз считам, че това, което съдия Енчев отговори и възнамерява да работи, ако бъде избран, има решаващо значение и съответства на моето виждане за това, как административният ръководител следва да работи в съда, какви следва да бъдат отношенията с колегите му и какво е виждането му към служителите.

Силно ме впечатли виждането му за ролята на съда в обществото, за ролята на съдията. Аз също споделям виждането на колегата Пашкунова за иновативното виждане, за прозрачността. Аз съм убедена, че колегата Енчев, ако бъде избран за административен ръководител, ще разшири това си виждане. Важно е освен това ние да комуникираме по всички начини с обществото, за да разрушаваме един друг мит, който през последните години се насади, за това какво представлява съда, съдията и по какъв начин действа съдебната система. А именно, че съдебната система е изключително порочна, че тя действа по правило задкулисно и, че съдиите по правило не действат според закона. И именно един от начините, които аз лично виждам и чух и в отговора на съдия Енчев, е, когато се отвори съда към другите институции от една страна, към младото поколение. Той, чухте, че работи с ученици по програмата между ВСС и Министерство на образованието и възнамерява да работи със студенти, включително с провеждане на практики и да подкрепя останалите колеги в намерението им да осъществяват такава дейност. Освен това според мен много съществено значение има факта, че съдия Енчев има ясно изразена визия за настоящото състояние на съда, за проблемите, които има съда и за способите за разрешаването им. Това е посочено веднъж

в концепцията, след това е доразвивано пред колегите в Общото събрание, бяха дадени отговори и пред нас. Аз лично не съзрях нито едно отстъпление в позициите, които съдия Енчев е изложил в концепцията си, от отговорите, които след това е дал на Общото събрание и отговорите, които пред нас разви. Нещо, което долових в отговорите на другия кандидат, но аз съм далеч от мисълта тук да излагам негативно становище за него, целта ми е да обоснова положителния си вот за единия от кандидатите. Впечатли ме също така, че единствено съдия Енчев беше разбрал от тримата, останали вече двама кандидати, че коефициентите за разпределение на делата в съда са съобразени с... тоест групите за разпределение на делата в съда са съобразени с коефициентите от системата за измерване на натовареността в съдилищата. Това, между другото, е нещо, което ние не сме стигнали в Комисията по натовареността до окончателно решение по този въпрос, но идеята е ако продължи да съществува системата за измерване на натовареността, тя да се свърже със системата за случайно разпределение на делата. И когато четох концепцията на съдия Енчев, аз с изненада открих, че те вече са го направили чрез едно решение на Общото събрание от 2016 г. Другият кандидат не беше разбрал колко броя са групите на делата, нито беше схванал този елемент в разпределението на работата на делата. Също така изключително положително като качество на съдия Енчев намирам, че той има способността не просто да идентифицира проблемите и да предложи адекватни решения и те да бъдат направени чрез конкретни мерки, а не чрез общи заучени фрази. Аз съм си извадила и бележки за обособяването на помещенията на съда, за ограничаване на преместването на административни съдии. Помислил е за архива, който вероятно изглежда на фона на останалите проблеми дребно, но то е съществено. Да не говорим за проблемите за натовареността, за

специализацията, за работата с районните съдии и по отстраняване евентуално на противоречива практика.

Аз няма да скрия това, че бях впечатлена от неговото изявление, аз видях такова изречение и в концепцията, и след това и в протокола от Общото събрание, чух го и днес, относно позицията му за отстояване на независимостта на съдията като такава. Видях в отговорите му, че той е отстоявал неизменно личната си съдийска независимост през годините, включително с предприемане на мерки или действия, заради които е имал негативно отношение от своя административен ръководител. Аз лично, нееднократно съм била в това положение и знам колко е трудно това да бъде следвано. И когато такъв човек се кандидатира за административен ръководител и заявява в същото време, че ще избере за свой заместник съдия от съда, който го е критикувал, и който има противна на неговата теза, за да бъде негов коректив, аз считам, че това е съдията от административния съд, който ще отстоява независимостта на съдебната система, на съдиите и след това своята, като административен ръководител и като съдия.

На финал, ще кажа за забавените дела. Аз настоявах пред колегите от КАК, както вече ви казах, да посочим и за тримата кандидати всички негативни данни, които се съдържат в техните кадрови досиета. Поради тази причина беше и заповедта по чл. 327, която е издадена на съдия Енчев за просрочени дела. Тя е издадена през 2011 г., т.е. преди 6 години. Посочените забави там са от 6,7 месеца, а периода, за който колегата Чолаков говори през 2014 г. е от 1 до 3 месеца. Всички тези срокове, и аз го попитах, мисля, че и други колеги го попитаха, защо са се допуснали тези забави, аз чух отговор, който за мен е адекватен. Аз съм работила като съдия в Окръжен съд - Варна само като административен съдия в продължение на почти 6 години съда разглеждаше всички административни дела, включително данъчни, тези

дела, които в момента се разглеждат в Административен съд-Бургас. Знаем за какво натоварване става въпрос и колко трудно е да се справи съдията с натоварването, особено когато няма специализация в съответния съд. Също така чувам отговор, че през последните 3 години няма забавяне. Освен това, искам да обърна внимание, че всичките просрочия за които говорим, попадат в разбирането на ЕСПЧ за разумен срок при разглеждането и изписването на делата, именно този срок е заложен и в ЗСВ, който нашият Инспекторат спазва при определяне на обезщетения за забавено производство.

Поради тези съображения, аз ще подкрепя кандидатурата на съдия Енчев, за административен ръководител на Административен съд - Бургас.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други изказвания?

Г-го Марчева, заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз исках да обясня отрицателния си вот. Мислех да не се изказвам, но предвид това, че другият кандидат отпадна, искам да се знае принципното ми становище. А то е, че аз не мога да кажа, че познавам нето един от кандидатите и в тези случаи за себе си съм взела принципно становище, че винаги ще се съобразявам с мнението на Общото събрание на съдиите. Т.е. доколкото в случая Общото събрание на съдиите на Административен съд - Бургас не е изразило никакво становище, и известна ви е тази фраза на Уинстън Чърчил: „Демокрацията е най-лошата форма на управление, но няма по-добро измислено“, поради тази причина искам да обясня, че ще гласувам „против“ и за двамата.

И само нещо да добавя: не мисля, че това съдия Енчев пишел забавено или не, има някакво отношение според мен към качеството на един административен ръководител. Мисля, че го

избираме за административен ръководител, а не за съдия. Според мен нямам връзка двете неща.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, изказвания?

Заповядайте, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз очаквам някои от колегите да се изкажат, но понеже така или иначе се въздържат, искам да кажа няколко неща.

На първо място считам, че няма пречка и би било добре да изберем административен ръководител на Бургаския административен съд, най-малкото заради това, че това е втора процедура и не е добре, мисля, че е излишно да навлизам в подробности и анализи защо не е добре един съд да стои продължително време без титуляр като административен ръководител. Предложени ни бяха две кандидатури, след като третият кандидат оттегли кандидатурата си и бихме могли съвсем спокойно да разсъждаваме върху качествата на двамата, включително и тяхното персонално представяне днес. От двамата кандидати, аз бих подкрепила и ще подкрепя съдията Енчев, и няма да навлизам в такива подробности, в каквито навлезе колежката Дишева. То е разбираемо, защото тя е съдия от тази система, предполагам, че има лични наблюдения, знае проблематиката там, знае начините за решаване на проблемите и може да направи по-точна оценка на това, което колегата е изложил като концепция и сподели като свои виждания за развитието на съда. Това, което на мен ми направи добро впечатление в колегата Енчев, е неговият открит подход към колегите, към проблемите в съда и към гражданите, бих казала. Неговата идея да публикува разходите, които се правят за издръжката на съдия и на съдебната система, и на конкретния съд, е малко нестандартна, но никой от нас не може да отрече, че тя съдържа едно значително количество смелост в общуването ни с гражданите. Другото, което ми

направи добро впечатление, че той възнамерява като административен ръководител на съда да не търси намаляване на собствената си натовареност и да не се поставя в по-благоприятно положение в сравнение с останалите колеги, по отношение ползването на съдебен помощник. Не е тайна за никой, че с годините усещането за липса на справедливост между съдиите все повече се засилва. И мисля, че една от големите отговорности на нас, като членове на ВСС в този състав, е да положим всички усилия това усещане за несправедливост да бъде коригирано, намалено, а ако може да бъде изкоренено - това действително ще бъде изключителен успех. Няма да навлизам в анализ откъде се появява това усещане за несправедливост, но тези два момента, за които споменах преди малко, а именно стремежът на някои административни ръководители да гледат все по-малко дела, да се ползват с определени привилегии, също спомага за това усещане сред колегите съдии.

Другото, което ми направи добро впечатление и то беше в отговор на поставения от мен въпрос, че той декларира, че няма намерение да създава приятелски кръг, че ще има еднакво отношение към колегите и по този начин ще способства за създаването на един добър микроклимат. Лично на мен не ми стана ясно има ли групи, няма ли групи в този съд, но ако има такива, един такъв подход би бил положителен за преодоляването на това явление.

По отношение срочността. Срочността според мен да се сочи това като сериозен аргумент за неподкрепата на колегата в желанието му да стане административен ръководител, е прекалено. Още повече, че данните от последната му атестация сочат на забава до 3 месеца, което е в рамките на разумния срок. По-малкото количество дела са просрочени вече в порядъка от 3 до 6 месеца. Мен ми се струва, че напоследък тенденцията, изключително много да се набляга и да се

държи на срочността и на бързината на правораздаване, не е добра. Тя почти във всички случаи кореспондира с лошо качество на съдебните актове, а лошото и некачествено правораздаване, то не е бързо правораздаване. Всички много добре знаем, че ако един съдебен акт не е законосъобразен, но е бързо написан, при обжалването пред следваща инстанция, той ще бъде отменен, ще бъде върнат за ново разглеждане при съществени процесуални нарушения или ще бъде даден ход на примерно касационно разглеждане, което неминуемо води до удължаване на общия период на разглеждане на делата, което в крайна сметка е важното. Гражданите очакват от нас един окончателен и правилен съдебен акт. Него не го интересува дали първоинстанционния или второинстанционния съдия си е написал делото за 15 и 30 дена, за него е важно делото му кога ще приключи окончателно. А за това, съществено значение има качеството на изготвените съдебни актове. Акцентирането на този факт на забавяне и то незначителен на изготвяне на съдебните актове, ми се струва недостатъчно за да обоснове един отрицателен вот или вот на въздържане от гласуване. Аз лично, бих подкрепила колегата Енчев. Това пропуснах да кажа: за мен е изключително важно човекът да е бил съдия, да е бил съдия в този съд, да не е излизал в органи на управление или на други места. Това мое изискване, в случая е напълно удовлетворено. Не че колегата е бил преподавател преди това, станал е съдия и откакто е станал съдия, той е съдия в този съд, което предполага едно сериозно отношение и познаване на колегите и колектива, и трето - познаване на проблемите в съда. Заради това ще подкрепя неговата кандидатура.

Благодаря ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Кояджиков, заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря, г-н председател.

Аз също ще гласувам „против“ двамата кандидати. Очевидно е, че колегата Христов няма никаква визия как се управлява един административен съд, затова напълно подкрепям изложеното от председателя на ВАС, че той не притежава необходимите качества за административен ръководител на този съд. За съжаление и г-н Енчев също не ги притежава според мен. В чл. 93 от ЗСВ чета, че председателят на административния съд осъществява организационно и административно ръководство, на този съд, разбира се. Ами, за да се случат тези неща според мен напълно необходимо е да има добър тон в целия колектив. Аз, четейки протокола от Общото събрание на съдиите при изслушването на кандидатите, констатирам, че цялостното поведение на Енчев руши този добър колектив. На стр. 23 той говори за първия председател на съда иронично, с думите „нашия любим пръв ръководител“, сложено е в кавички. Това негово поведение се констатира и от изказването на съдия Луканов, на стр. 29, който изрично е казал, че Енчев руши добрия тон на самото събрание и апелира да преустанови този си тон на събранието, защото казва след 28 ноември 2017 г. пак трябва да работим заедно. На стр. 34 констатирам в самото изказване на г-н Енчев, в което той казва, че не е работа на административния ръководител да създава колективен дух, а само организация. Няма как да бъде създадена според мен организация без добро отношение в колектива и добър конструктивен диалог и дух. Това е едното основание, заради което считам, че колегата Енчев не притежава качествата за административен ръководител и затова ще гласувам „против“. Следващото ми основание е това, че в концепцията си той си е поставил задачи, които няма как да бъдат реализирани, като това да се събират таксите на гише от служител на съда. Предполагам, че на всички е ясно, че това е забранено от съдилищата. На следващо място, не си представям и затова попитах как ще се бори с

председателя на ВАС - не получих ясен отговор. А той го е написал в концепцията си, аз само цитирам какво се случва тук. С тези мотиви, моето становище е, че Веселин Енчев не е подходящ за административен ръководител и затова вземам отношение да аргументирам отрицателния си вот.

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания?

Г-жо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Аз изключително много уважавам колегата Енчев, но няма да гласувам за него по следните съображения. Четейки протокола от Общото събрание, аз не мога да извлека припознаване на идеите и визията за развитие на колегата от останалите съдии в този съд, които също изключително много уважавам. Вярно е, че не е задължително да има гласуване, а само изслушване пред Общото събрание на съда, но откакто съм тук поддържам линията, че е изключително важно самият колектив да припознае идеите на председателя си, поради което няма да гласувам за г-н Енчев, чиято концепция, всъщност защо се концентрирам върху това, защото неговата концепция все пак е по-добра от концепцията на колегата Христов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, внимателно изслушах двамата кандидати и внимателно прочетох всички материали, придружени към техните кандидатури. Изключително съм впечатлена от интелекта и професионалните умения на колегата Енчев, но няма да подкрепя неговата кандидатура. А кандидатурата на колегата Христов ме убеди, че той действително не е запознат в детайли със задачите, които има да изпълнява един административен ръководител на административен съд. Но считам, че проблемите, които витаят в

колектива на Административен съд-Бургас са породени от липсата на единен дух, липсата на обединение, основано на взаимно зачитане, уважение и етичност. Считам, че колегата Енчев, при изслушването си от Общото събрание на 17 ноември на съдиите от Административен съд-Бургас непрекъснато, вместо да развие своята концепция и виждания във връзка с управлението на съда, той задава некоректно единствено въпроси към единия от кандидатите, а именно колегата Генков, като явно се стреми да го дискредитира. Не знам дали това е най-добрата стратегия, когато ти се изправиш срещу своя опонент.

Аз виждам, че и въпросите, които е трябвало да му зададат колегите на общото събрание не са поставени. Там непрекъснато се задават въпроси на единия от кандидатите, а именно на кандидата Панайот Генков и то със стремеж да бъде дискредитиран. Считам, че освен всички необходими качества, които трябва да притежава един ръководител, които са разписани в закона, в чл. 194б, освен висок професионализъм следва бъдещият ръководител да притежава и един висок стандарт на етично поведение и висок стандарт на умение на харизматичност да обедини хората, колективът, за да му повярват и да могат заедно да решават проблемите.

Действително, законът не предвижда изразяване на становище от общото събрание, какъвто регламент има при избора на „тримата големи“, както и при избора на прокурорските кандидати, видно от чл. 194, ал. 7, но е много важно, че на това общо събрание нито един от колегите от този съд не се е ангажирал с конкретно становище в подкрепа на професионалните, нравствени и личностни качества на посочените кандидати и изслушаните кандидати.

Това ме притеснява. Иначе, моите уважения, действително един прекрасен и отличен съдия е колегата Енчев. За колегата Христов също съм с добри впечатления, но считам, че не биха изпълнили

задачата, която стои пред един административен ръководител, обединител на колегите чрез идеи, чрез един етичен и продиктуван от добронамереност към всеки един от своите колеги стил на поведение, на отношение към тях. Не го видях това в нито един от двамата кандидати.

Съжалявам, но действително за мен и този избор няма да доведе до позитивен резултат във връзка с крайната цел на този конкурс.

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Други изказвания? Ако няма други изказвания, уважаеми колеги, режим на гласуване. Имаме само двама кандидати в тази процедура.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Как гласуваме? По отделно ли гласуваме?

ЛОЗАН ПАНОВ: Нека да обясним аз и г-н Тончев.

ДИМИТЪР ТОНЧЕВ: Показани са двамата кандидати.

ЛОЗАН ПАНОВ: Който иска да гласува за единия кандидат, маркира името на единия кандидат и гласува „за“. Ако иска да гласува против двамата кандидати, каквито изявления бяха направени, тогава не маркира името нито на единия нито на другия, а гласува само „против“.

В момента правим ново гласуване, колеги. Обяснявам още веднъж. Ако иска някой да гласува „против“ двамата кандидати, не маркира нито едно от имената, а гласува „против“ с бутона „против“. Ако иска да гласува за един от двамата кандидати, било то г-н Христов или пък г-н Енчев, маркира неговото име и гласува „за“.

Нямаме избор. Четири гласа за г-н Енчев, нула за г-н Христов, 9 гласа „против“.

1. ОТНОСНО: Избор на административен ръководител - председател на Административен съд - Бургас

Кандидати:

- **Веселин Валентинов Енчев** - съдия в Административен съд - Бургас, с ранг „съдия в АС“ (**Атестиран с решение на ВСС по Протокол № 4/17.05.2016 г., комплексна оценка „Много добра“**);

- **Панайот Павлов Генков** - и.ф. административен ръководител - председател на Административен съд - Бургас, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (**Атестиран с решение на ВСС по Протокол № 53/17.12.2009 г., комплексна оценка „Много добра“**);

- **Христо Йорданов Христов** - съдия в Административен съд - Бургас, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (**Атестиран с решение на ВСС по Протокол № 54/29.10.2015 г., комплексна оценка „Много добра“**).

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1.2. След проведеното явно гласуване и при обявения резултат:

За Веселин Валентинов Енчев - 4 гласа

За Христо Йорданов Христов - 0 гласа

(9 гласа „против“ и за двете кандидатури)

НЕ НАЗНАЧАВА административен ръководител - председател на Административен съд - Бургас.

ЛОЗАН ПАНОВ: Нека да поканим двамата кандидати.

/В залата влизат Веселин Енчев и Христо Христов/

Благодаря за вашето участие. Резултатът от гласуването е 4 гласа „за“ г-н Енчев, за г-н Христов 0 гласа „за“, 9 от членовете на съдийската колегия не подкрепиха никой от двамата кандидати. Няма избор.

ВЕСЕЛИН ЕНЧЕВ: Благодаря Ви, съдия Панов. Довиждане.

/Веселин Енчев и Христо Христов напускат залата/

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме със следващата точка от дневния ред. Точка 2. Заповядайте, г-н Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 2 е проект за решение по предложението на административния ръководител на Административен съд-Шумен за трансформиране на щатна бройка „съдия“ в длъжността „заместник административен ръководител“.

Комисията по атестиране и конкурси взе отрицателно решение, да остави без уважение това предложение, като мотивите са пред вас. Става въпрос за длъжност, която е трансформирана пак от зам.-председател в съдийска, по повод изтекъл мандат на председателя на Административен съд-Шумен и встъпване на длъжността „председател“ на тогавашния заместник. Тук, за да се освободи място на стария председател, е трансформирана тази бройка и той е преназначен на длъжността „съдия“. Касае се за шестима магистрати в Шумен ведно с председателя и основното, за да предложи комисията отрицателно решение, е ниската натовареност на този съд; фактът, че има и други съдилища, в които няма административни ръководители и е възможно при липсата на този административен ръководител функциите по реда на чл. 168, ал. 8 от ЗСВ да става със заместване по старшинство. Това са мотивите на Комисията по атестиране и конкурси.

Ако имате да кажете нещо, сега е моментът. Трябва да вземем решение. Едната възможност е да подкрепите предложението на комисията, а при обратно решение, т.е. ако не го подкрепите и

уважим предложението, би следвало да внесем искането в Пленума на Висшия съдебен съвет за разкриване на длъжност, защото чисто технологично чл. 30 не дава възможност за трансформация, трябва да внесем предложението в Пленума на Висшия съдебен съвет за разкриване на длъжност „заместник административен ръководител" и закриване на съдийската длъжност. Това са възможностите.

Благодаря.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Изказвания?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. В Комисията по атестиране и конкурси аз гласувах в обратния смисъл, не само защото съм административен съдия и не точно, защото считам, че съд с 6 съдии следва да има административен ръководител, а защото считам, че ние следва да вземем общо решение по въпроса при каква численост на съответния орган на съдебна власт, в частност съд, ще разкриваме щатна бройка за заместник на административния ръководител. Тази си позиция поддържах, когато ние обсъждахме критериите за разкриване на щатна бройка за заместник административен ръководител и продължавам да считам, че това е важно, защото иначе ние сме изправени пред перспективата непрекъснато да взимаме противоречащи си становища, да поставяме колегите при едни и същи условия, при едни и същи обективни условия, при различно разрешение по въпроса дали да имат административен ръководител или не. Това вече се случи. Ние онзи ден, условно казвам, мисля, че беше на миналото заседание на съдийската колегия, назначихме заместник административен ръководител в Административен съд-Перник, който е съд с четирима съдии по щат, в момента с две заети съдии. /Гласове: Не сме назначавали в Перник./

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: В Специализирания наказателен съд отпуснахме трета бройка.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не сме разкривали нова бройка, колеги. Ние гласувахме в Комисията по атестиране и конкурси да назначим и това решение мисля, че мина на съдийска колегия. /Гласове: Не е минало./ Добре, тогава моя е грешката, но КАК гласува в този смисъл, без да се обсъжда въпросът. Точно така, да, има там административна процедура, но КАК взе решение там да се назначи административен ръководител на вече съществуващата бройка при 4 души. А тук, при съд, който е с 6 съдии, ние взимаме решение или бихме взели да няма заместник на административния ръководител. Аз не мога да разбера какъв е обективният критерий, защото не намирам отговор на този въпрос, включително от данните за натовареността в страната, на натовареността в съответния съд спрямо натовареността в страната. Освен това, не считам, че натоварването с дела може да бъде решаващ критерий за разкриването на бройки и как броят на делата, понеже става въпрос за малки административни съдилища, разликата в броя няма да бъде повече от сто дела за година, та как тази разлика в натовареността ще окаже влияние върху необходимостта от подпомагане на административния ръководител. Заради това аз ще гласувам против предложението на Комисията по атестиране и конкурси, както гласувах и в самата комисия.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, аз също ще гласувам против предложението на комисията. В конкретния случай не става въпрос за увеличаване числеността въобще, а става въпрос за трансформиране. Съкращаване на една щатна длъжност съдия и откриването на длъжност „зам. председател“. Специално за Шуменския административен съд, мисля, че при наличието на бройките и обемът работа, можем спокойно да съкратим една щатна длъжност за съдия и да разкрием за заместник-председател. Напълно съм съгласен с г-жа Дишева, че когато става въпрос за заместник на административния

ръководител, обемът натовареност не е единственият критерий, не е единственият показател, от който можем да изхождаме. Има други фактори при извършване на административната дейност и необходимостта от това да се подпомага административния ръководител, поради което в случая аз ще гласувам в посока обратна на предложеното решение.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз също ще взема становище. Ще гласувам също против това решение, като съображенията ми са следните. Говоря за конкретното предложение, касаещо Административен съд-Шумен.

Не споделям мотивите на КАК във връзка с предложения проект за решение, тъй като мотивите касаят единствено и само натовареността на административния съд и съответно съотношение, че и в други такива административни съдилища нямамо заместници. В този случай, както се изказа и г-н Магдалинчев, не се касае за откриване на нов щат, за да преценяваме натовареността на съответния орган на съдебната власт. Също така, с оглед конкретното предложение, в момента се предлага за заместник на административния ръководител да се назначи, тъй като има и второ предложение за човек, който да бъде назначен на тази длъжност, това е съдията, която е била десет години административен ръководител на Административен съд-Шумен. В този съдия, като административен ръководител, е влагано много и за тези десет години той има административния капацитет, за да подпомага сегашния административен ръководител на Административен съд-Шумен, което също не е без значение. Затова и по тези мотиви аз ще гласувам против предложението на комисията.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Дайте да изясним тука какво обсъждаме. Колежката Дишева каза, че ще гласува против това решение на КАК заради това, защото нямаме единен критерий. Ако говорим за единен

критерий, дайте да го изработим. По принцип ние приехме там някакви правила, които така или иначе не включиха обаче бройката съдии, които работят в съответния съд. Ако считате, че трябва да се вземе предвид и да се сложи по-напред в редицата от критерии, дайте да го направим. Но с това, че ние в момента ще гласуваме против това решение и ще дадем възможност тука да се избере един административен ръководител, както вървят нещата, аз не мисля, че решаваме въпроса с единните критерии. И ето, допреди малко обсъждахме тука Административен съд-Бургас, който има 17 души съдии и има един заместник административен ръководител. Нека си даваме сметка, че ние по този начин създаваме съдебна номенклатура, което не се харесва и ние не може да се аргументираме в достатъчна степен. Тука се сочат някакви общи аргументи. Колежката имала административен опит, би била полезна. Ами тя би била полезна и без да е заместник административен ръководител. По старшинство там да ѝ се възложи, когато отсъства председателят, да движи нещата в съда и т.н. Прекалено много разделяме съдиите на началници и на редови съдии. Това не е добре. И мисля, че всички го разбират ясно. /Намесва се Цв. Пашкунова: Предложение има ли?/ Да. В тази връзка, понеже въпросът беше поставен принципно, да видим аджаба какви ще бъдат единните критерии, аз предлагам да не го гласуваме този въпрос. Нека го върнем в КАК, нека да отиде в Комисията по натовареност, нека всички да помислим какво още трябва да вкараме, но, действително, се получава голям разнобой. Ето, Бургас, 17 души с един заместник. Онзи ден на Перник не е гласуван там заместник административен ръководител, но беше коментирано и там се взе становище, че видиш ли това е вече отвоювана позиция, т.е. по щат има един заместник административен ръководител и защо да не се заеме това място. Ами това не може да е аргумент, според мене.

Та моето предложение е, ако считате, че ние още не сме си уточнили критериите, защото има и други такива предложения за заместник административни ръководители, на едни съдилища с много малка щатна численост. Ние стигаме дотам съдилища с по трима, четирима съдии да има един председател, един заместник-председател и един редови член. Увеличаването на съдебната номенклатура води до натоварване на редовите съдии. Защото, виждате, започва да се иска намаляване на натовареност, други неща и т.н.

Мисля, че въпросът е сериозен и нека да не го отмятаме тека, без да се замислим за него. Казвам ви, това не е единственият съд, имаше още две предложения, ако не се лъжа, в тази посока. Нека, действително, да си уеднаквим мерника, дето се казва.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Г-н Кояджиков, Вие поискахте думата. След това г-жа Имова.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Колеги, аз искам само да направя уточнение, че тука не се решава въпросът да назначим конкретния човек за заместник на административния ръководител, нито пък въпросът за принципните ни решения. Имаме такова решение от 7 ноември, настоящият състав е решил, че искания за разкриване на длъжност „заместник-председател - заместник на административния ръководител“ се правят с аргументация за необходимостта от подпомагане, въз основа на броя, вида, сложността, тежестта на делата, натовареността по щат и броя на съдиите в съответния съд за последните три години, общата организационно-административна дейност на конкретния орган на съдебната власт. При вземането на това решение, искам да ви напомня, че тогава отпадна предложението за определяне на точния брой на съдиите, които трябва да са в този орган, за да бъде избран заместник на административния ръководител, а трябваше да се преценява за всеки конкретен случай. Сега в конкретния случай, ви

казвам, председателят на, тука става дума за Шумен, е мотивирал искането си със съответното писмо, което е пред вас, защо е необходимо по чл. 168, ал. 1 от Закона за съдебната власт да му бъде назначен заместник. И тук, след тази мотивировка, Комисията по атестиране и конкурси с мотивите, които също ви казах и също са пред вас, предлага да не уважим това предложение. Наше е решението. Не се налага да дебатираме за нови принципни правила, не се налага да обсъждаме въпроса дали ще бъде предложена Иванка или някой друг и дали тя била административен ръководител или не е била. Това е следващата стъпка, точно така. Ако ние уважим предложението на председателя на Административен съд-Шумен, ви казах, че следва да внесем това предложение в пленума за отпускане на този щат и съкращаване на съдийския щат, след което респективно да преценяваме дали да назначаваме на тази длъжност конкретния съдия. Аз не съм обръщал внимание кой е колегата, който се предлага да бъде назначен, но това няма никакво значение. Това би следвало да бъде плод на следващо обсъждане, а не днес. Затова, апелирам да се съсредоточим само върху тези въпроси, които са предмет на нашето обсъждане днес.

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: И аз благодаря. Г-жа Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колегата Кояджиков хубаво прочете критериите, които ние сме възприели при решаването на този тип въпроси, само че аз не виждам отговор на тези критерии в това предложение. Да се хванем само за натовареността. Има натовареност по щат 9,10; 7,65; 9,83; действителна натовареност 9,10;. 7,65; 9,83. Това не е висока натовареност. Първо. А по отношение на другите критерии, аз не виждам никакви аргументи какви по-специални дейности там се налага да бъдат извършвани от председателя, които да бъдат

поети от заместник-председателя? По тази логика, ако вървим, на Административен съд-Бургас, при тези 17 души ние трябва да назначим трима човека заместник административни ръководители.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Ако се наложи. Те не са направили искане при нас. Когато дойде тогава ще го обсъждаме.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Нали говорим аршинът да ни е еднакъв?! Сега обсъждаме този конкретен случай. След това другия конкретен случай. Тука ще решим едно, по-нататък друго. Или пък, ако идеята е да отворим вратата и да почнем поголовно да се избират заместник административни ръководители, нека си го кажем откровенно, да знаем накъде вървим, защото ние все пак не може да го караме съд по съд, парче по парче, трябва да гледаме общата тенденция каква е. Ние отговаряме за това.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Г-жа Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря. Аз искам да подкрепя проекторешението на комисията да се остави без уважение искането на административния ръководител на Шумен да се трансформира една съдийска длъжност в длъжност „заместник на административния ръководител“, поради няколко съображения. Те са изложени в мотивите. На 7 ноември 2017 г. съдийската колегия единодушно взе решение да утвърди общи критерии, които да прилага в случаите, когато преценява въпросите, във връзка с назначаването на заместници на административните ръководители, т.е. щатна численост, натовареност, брой разгледани и брой свършени дела, защото дейността на административния ръководител се подпомага от заместник тогава, когато действително сложността, броят на делата, а и щатната численост на съдиите в съответния съд налага такава дейност, която е свръх възможностите на административния ръководител. Въпросът действително е институционален и не може априори да се решава

еднозначно за всеки един съд. Административен съд-Шумен, аналогично на административни съдилища Кърджали, Габрово и Видин, Търговище, е с ниска натовареност и там също няма заместник на административен ръководител. Аз не казвам, че тази практика е прекрасна и, че е перфектна, и че ние сме намерили панацеята да ограничаваме броят на административните ръководители в част от съдилищата и специално в системата на административните съдилища, но наистина има административни съдилища в страната, които са с изключително ниска натовареност. Такъв е въпросът особено с Видин, Кърджали. Шумен също бележи ниска натовареност и тя е посочена от статистическите данни за последната година.

Колеги, аз и друго искам да припомня. В Административен съд-Шумен на 20 април с решение на пленума по Протокол № 13/20.04.2017 г. е разкрита една нова длъжност „съдия“, като е съкратена длъжността „заместник на административния ръководител“ в Шумен, за да бъде устроен колегата с изтекъл мандат на административен ръководител и за да бъде обезпечена възможността и да бъде уважено правото му, което той е упражнил да се върне в същия съд като съдия. Колко месеца са се минали от април досега? За няколко месеца ние да променяме нашето решение би било прибързано.

Аз предлагам да уважим проекторешението на комисията, а за в бъдеще, ако действително се окаже, че работата и натовареността на съдиите от Административен съд-Шумен е такава, че налага да се възложи и допълнителна административна работа и на нова щатна длъжност „заместник на административния ръководител“, ние ще бъдем сезирани и ще отговорим на тази нужда. Но сега за няколко месеца да променяме в коренно противоположен смисъл нашето решение, е малко, как да кажа, необосновано, най-малкото, а и няма да отговаря на фактическите данни, които са налице, с оглед липсата на необходимост

от трансформация на една съдийска бройка, работеща, действаща, в такава на заместник на административния ръководител.

Това са 6 щатни длъжности, 1 щатна длъжност за административен ръководител и 5 съдии. Колеги, законът е уредил случаите, в които, ако административният ръководител е възпрепятстван, той посочва с изрична заповед един от колегите си да извършва неговите функции, а когато това не е сторено, по силата на закона най-старшият съдия в съда ще изпълнява тези функции, така че не виждам нищо драматично към този момент. Уважавам стремежа на колегите административни съдии да запазят тези позиции, които досега са имали съдилищата, т.е. независимо от малката численост и от ниската натовареност, да имат априори, един вид, по един заместник, но това не винаги се налага, както се оказва от практиката.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Г-жо Дишева, Вие поискахте думата.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Едно изречение само. Аз продължавам да смятам, че изясняването на нашата принципна позиция и последващото ѝ следване, спазване, за това кога ще разкриваме щат за заместник на административен ръководител, е много важна.

Аз споделям това, което казаха колегите, които ще гласуват в подкрепа на предложението на КАК. Аз също считам, че няма разум в това при двама или трима съдии, не говоря само за административни съдии, същото се отнася и за районните съдилища в страната, да има един заместник, защото когато този заместник реши, че вече не иска да бъде заместник или мандатът му изтече, или съответно подаде оставка, случаи, каквито вече имахме няколко, ние ще се чудим къде да го устроим този съдия и ще трябва да разкриваме в един съд, който е от двама, трима или четирима души, нова бройка, повтарям, каквото вече правихме, само за да може да го устроим в съответствие с чл. 197,

мисля, ал. 5. Затова ми се иска да изясним нашата принципна позиция - кога ще разкриваме щат за заместник на административния ръководител, а иначе може правомощията на административния ръководител да се изпълняват от друг съдия от съда със заповед.

Говорихме на КАК, мисля, че на всички вас е известно, че с предходно решение на Съдийската колегия за периода, през който заема един съдия длъжност "административен ръководител" му се изплаща възнаграждение и в този случай казаха колегите, че е възможно размерът на възнаграждението, което се получава да е много по-голям от това, което би се получавало за щата "заместник административен ръководител".

ЛОЗАН ПАНОВ: Да продължаваме с изказванията, но моля ви, все пак сме на втора точка от дневния ред, а вече е 14,30 ч., има ли предложение за процедурно предложение за отлагане? Ако има такова предложение, ще го подложа на гласуване.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз предлагам в крайна сметка, понеже въпросът касае административните съдилища, нека да направим един анализ.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Недопустимо е само на административните съдилища.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, значи има предложение за отлагане.
Заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, защо да отлагаме точката и какви анализи ще правим? Точно преди един месец, на 7 ноември, както цитира колегата Кояджиков по повод оптимизиране щатната численост и разглеждане на критерии, при които да се откриват длъжности за заместник-административни ръководители ние взехме едно принципно решение, като посочихме - брой на съдиите, брой на

делата, т.е. натовареност, вид, тежест на делата и т.н. Точно аз тогава поставих въпроса дали не трябва да запълним с конкретно съдържание броя на съдиите, които работят в съответния съд, като предпоставка налагаща разкриването на нова длъжност "заместник административен председател", което не беше прието. Така или иначе имаме такова решение. Комисията по атестиране се е съобразила с това наше решение, ако отложим точката какво да направи Комисията по атестиране? Затова ми се иска, все пак решението е отпреди един месец, нека да не процедираме по начин на всяко следващо заседание да коригираме предходно решение, без да имаме никакви допълнителни аргументи. Благодаря ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Кояджиков, заповядайте! По искането за отлагане. Моля Ви, кратко.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: По искането за отлагане просто няма какво да кажа по-различно от г-жа Пашкунова, а иначе по същество независимо от това решение, моето лично разбиране е, че всеки съд трябва да формира екип от председател и заместник-председател, независимо, че докладвам тук решението на Комисията по атестирането и конкурсите. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Има съдилища, които са с двама съдии.

Добре, колеги, предложение за отлагане има.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз искам да попитам - не виждате ли резон в това да се направи един анализ, да го наречем, една снимка на съдилищата и да се види кои съдилища с какъв персонал и с натовареност какво административно тяло имат, за да имаме ние обща представа как изглеждат нещата, защото ние действително ги караме съд по съд и нямаме представа за общата картина и критериите не са уеднаквени, въпреки нашия опит да го постигнем.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, подлагам на гласуване предложението за отлагане. Който е съгласен за отлагане на точка 2 и връщане на преписката към КАК, моля да гласува. 2 гласа "за", 9 "против". Не отлагаме.

Сега подлагам на гласуване вече по същество. Има ли някой друг да се изкаже? Предложението на КАК е - оставя без уважение предложението на административния ръководител - председател на Административен съд Шумен за разкриване на една щатна бройка на длъжност "заместник на административния ръководител" и съкращаване на една щатна длъжност "съдия" в Административен съд Шумен. Който е съгласен с това решение на КАК, нека да гласува. 6 гласа "за", 5 гласа "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

2. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ предложението на административния ръководител - председател на Административен съд - Шумен за разкриване на 1 (една) щатна длъжност „заместник на административния ръководител - заместник-председател" и съкращаване на 1 (една) щатна длъжност „съдия" в Административен съд - Шумен.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 3 от дневния ред.

Г-н Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 3. Тук ситуацията е идентична, само че се касае за Административния съд Търговище. Пак трансформиране искат от длъжност съдийска в "заместник на

административния ръководител", решението пак се касае за съкратена длъжност по повод избор на нов административен ръководител и встъпване на заместника на председателска длъжност и за да се устрои председателя, да бъде освободено място е бил назначен на съдийска длъжност, която е трансформирана. Мотивите на комисията са същите - ниска натовареност, доста под средната за страната, това, че съществуват и други съдилища, където няма заместник-административен ръководител и възможността по 168, ал. 8 от ЗСВ при необходимост. Това са мотивите. Предложението е същото, само съда е различен.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Има ли искания за отлагане на точката? Ако няма, режим на гласуване, колеги. Предложението на КАК е да остави без уважение предложението на административния ръководител - председател на Административен съд Търговище за разкриване на една щатна длъжност. Режим на гласуване. 7 гласа "за", 5 "против". Имаме решение.

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

3. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ предложението на административния ръководител - председател на Административен съд - Търговище за разкриване на 1 (една) щатна длъжност „заместник на административния ръководител - заместник-председател" и съкращаване на 1 (една) щатна длъжност „съдия" в Административен съд - Търговище.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 4 от дневния ред.

Г-н Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 4, тук обаче има една разлика, че в срока, изпратено е на председателя на Административния съд Ямбол писмо, с което да изпълни изискването на нашето принципно решение, а именно да посочи мотиви от необходимостта за подпомагане и разкриване на тази длъжност. Председателят на Административен съд Ямбол не е отговорил на КАК, след като е било получено писмото, не е отговорил на КАК, сега след нашето произнасяне в Колегията е получена една молба от административния ръководител на Административен съд Ямбол, която е пред вас, тя е след заседанието на комисията, в която се казва, че писмото е получено във времето когато административния ръководител е бил в отпуск и моли да отложи разглеждането на тази точка, за да представи въпросната аргументация, която иска нашето принципно решение. В тази връзка предложението ни беше за оттегляне на тази точка и връщането ѝ в КАК за спазване на процедурата. Само, че процедурата не е изпълнена. Същото като при другите, но няма изпълнена процедура. /говорят помежду си/

ГЛАСОВЕ: Какво ще чакаме от Ямбол?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Ако прецените, че, да, наистина няма смисъл това да се въртим, тогава пак е предложението същото, може да се премине към решение, но предложението беше да се оттегли, ако се отхвърли, нека се гласува така както е.

ЛОЗАН ПАНОВ: Сега последно има ли предложение, защото едно е за отлагане, друго е за оттегляне, защото при оттеглянето имаме внесен официален дневен ред, който се разглежда, по-скоро пак да коментираме темата за отлагане.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Аз искам да се оттегли, за да се върне в Колегията и да се изпълни процедурата. Ако приемете друго решение, това ще бъде. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Вие искате да оттеглите точката, така ли?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Това предлагам, но това ще стане с решение. /шум в залата/

ЛОЗАН ПАНОВ: Нека бъде както другите точки. Който е съгласен за отлагане, моля да гласува. 9 гласа "за", 3 гласа "против". Отлагаме точката. Отлагането е свързано с това да се даде възможност на административния ръководител да мотивира предложението, направено до КАК и след това отново да влезе в КАК.

/След проведеното явно гласуване/

4. ОТНОСНО: Предложение на административния ръководител - председател на Административен съд - Ямбол за трансформиране на 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в длъжност „заместник на административния ръководител - заместник-председател“ на Административен съд – Ямбол

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

4.1. ОТЛАГА разглеждането на точката.

4.2. ВРЪЩА на Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия за ново разглеждане след предоставяне на допълнителна аргументация от административния ръководител - председател на Административен съд - Ямбол.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 5 от дневния ред.

Заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Проект на решение по възражението на Иван Йорданов, съдия в Крумовград. Касае се за процедурата за избор на административен ръководител на Кърджали, на Административен съд Кърджали, в която процедура Иван Илиев Йорданов е участвал. Този господин е бил два мандата, три мандата, два последователни мандата е бил председател на Районен съд Крумовград, а преди това е изкарал и трети мандат, през 2002-2006 г. мисля, че е бил и председател пак на Крумовград трети мандат. Касае се за три мандата административен ръководител и Колегията не го е допуснала до участие в този конкурс. Има възражение, което следва да се произнесем и ние. Допълнително тази сутрин постъпи и допълнително възражение от съдията Йорданов, по което той ни предлага да спрем производството, на основание чл. 54, ал. 1, като се мотивира с направено искане на главния прокурор до Конституционния съд за тълкуване на разпоредбата по чл. 129, ал. 6. Това последното искане не е коментирано в КАК, защото молбата пристигна след края на работния ден, снощи, мен ми я докладваха по телефона, може би около 18 часа. Обаче личното ми становище е, че това няма как да бъде приложено, защото тази разпоредба 54 изисква висящо производство пред съд. Висящо пред съд. Та в тази връзка предлагам да има два диспозитива, един допълнителен по това допълнително възражение и един по основната молба дали да го допуснем или не, а след това да оставим без разглеждане допълнителното възражение за спиране на производството. Ама това е вече пак решение, което не е обсъждано, по втория диспозитив не е обсъждано в Колегията, в КАК.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, предложения? Има предложение на КАК. Първото е - оставя без уважение възражението на съдия Йорданов и другото - не допуска до участие в процедурата.

Заповядайте, г-н Магдалинчев!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Само искам да уточним - дали става въпрос за трети мандат или за втори мандат в един и същи орган. Два мандата в един и същи орган?

ЛОЗАН ПАНОВ: Нека да дадем думата на г-н Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Три мандата досега председател на Районен съд Крумовград, като последните два са последователни. Сега кандидатства за Административен съд Кърджали, пак за председател. /говорят помежду си/

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, становища ако няма, режим на гласуване по точка 5 от дневния ред. Има два диспозитива, които е предложила КАК, които бяха докладвани от г-н Кояджиков, първият е оставя без уважение възражението на г-н Йорданов и второто е - не допуска колегата Йорданов да участие в процедура за избор на административен ръководител на Административен съд Кърджали.

Това, което г-н Магдалинчев казва е, с оглед на постъпилото негово искане за спиране. Има ли предложение за диспозитив?

Г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Оставя без уважение искането на Иван Илиев Йорданов за спиране на производството по реда на чл. 54, ал. 1, т. 4 от АПК. Чл. 54, т. 4 когато Конституционния съд е допуснал разглеждането по същество на искане, с което се оспорва конституционно-съобразността на приложим закон. Тук искането пред Конституционен съд за тълкуване е направено от главния прокурор, има образувано производство пред Конституционния съд, в случая обаче не

са налице предпоставките на 54, тъй като не се касае нито за административно производство, нито пък се касае до съдебно производство.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: И няма още допускане, все още. Няма допускане, няма нищо още.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, чуваме мотивите и в тази част. Имаме предложение за диспозитив, което г-н Магдалинчев направи, изложиха се и мотиви, и съображения към този диспозитив. В този смисъл ви предлагам да гласуваме анблок. Първи диспозитив - оставя без уважение искането за спиране. /гласове от залата - по-добре поотделно/ Добре, тогава ще ги гласуваме последователно.

Първото е искането за спиране, после оставянето без уважение възражението на г-н Йорданов и третото - недопускането на г-н Йорданов за участие в самата процедура. Три отделни диспозитива. Първият само още веднъж като диспозитив да го формулираме, защото по него ще има възражения очевидно. /гласове - не по първия/ Разбрах. Гласуваме първият диспозитив. Първият е - оставя без уважение искането на г-н Йорданов за спиране на производството. Режим на гласуване. 12 гласа "за".

/След проведеното явно гласуване/

5. ОТНОСНО: Проект на решение по възражение от Иван Илиев Йорданов - съдия в Районен съд - Крумовград против решение по протокол № 50/20.11.2017 г., т. 2.1 на КАК-СК

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

5.1. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Иван Илиев Йорданов - съдия в Районен съд - Крумовград, за спиране на производството по реда на чл. 54, ал. 1, т. 4 от АПК.

ЛОЗАН ПАНОВ: Подлагам на гласуване вторият диспозитив - оставя без уважение възражението на Иван Йорданов, съдия в Районен съд Крумовград, кандидат за заемане на длъжност "административен ръководител - председател" на Административен съд Кърджали. Режим на гласуване. 7 гласа "за", 5 гласа "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

5.2. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражението на Иван Илиев Йорданов - съдия в Районен съд - Крумовград, кандидат за заемане на длъжността „административен ръководител - председател" на Административен съд - Кърджали.

ЛОЗАН ПАНОВ: И третата точка - не допуска, на основание чл. 129, ал. 6 от Конституцията на Република България Иван Илиев Йорданов, съдия в Районен съд Крумовград до участие в процедура за избор на "административен ръководител - председател" на Административен съд Кърджали, открита с процедура на Съдийската колегия по протокол № 39 от 4.10.2017 г., обнародван в Държавен вестник, бр. 82 от 13.10.2017 г. Режим на гласуване. 7 гласа "за", 5 гласа "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**РЕШИ:**

5.3. НЕ ДОПУСКА, на основание чл. 129, ал. 6 от Конституцията на Република България, Иван Илиев Йорданов - съдия в Районен съд - Крумовград, до участие в процедура за избор за заемане на длъжността „административен ръководител - председател“ на Административен съд - Кърджали, открита с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 39/04.10.2017 г., обн. в ДВ, бр. 82/13.10.2017 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме със следващите точки от дневния ред, които гласувахме като допълнителни такива. Точка 6.

Г-н Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Тази точка е за освобождаването на Олга Кадънкова, съдия в Софийски градски съд от длъжността "съдия", считано от 28.12.2017 г. Материалите пак са пред вас. Както ви казах молбата за освобождаване е от май месец, даден е срок за изписване на делата, последната молба до КАК е от 27 ноември настоящата година, с която съдия Кадънкова иска още месечен срок за изписване на останалите дела и днес, след като беше прието това за обсъждане в дневния ред поисках справка и към вчерашна дата съдия Кадънкова има ненаписани шест въззивни граждански дела и един брой частно гражданско дело, т.е. на мен ми се струва реалистичен този срок до 28-ми. Липсва забрана за освобождаването на колегата при ненаписани дела. Според мен са изпълнени изискванията на закона, тук въпроса е на решение на Колегията дали ще я освободи от тази дата или ще отложи освобождаването след изписване на делата. Както прецените вече оттук нататък. Атестацията на съдия Кадънкова беше

приета вчера в КАК, със сигурност комисията прие "добра" атестация - 88 или 89 точки, т.е. няма опасност, освен ако тук нещо не се случи и тази добра атестация стане лоша, чак тогава има опасност съдия Кадънкова да не получи обезщетенията си при напускане. /шум в залата/ Не, не, няма опасност. Приехме 88 точки, сега не мисля, че е състоятелно решението да изчакаме влизането в сила на атестацията, защото това може да стане догодина или незнайно кога. Тя дори и да не си изпише делата съдия Кадънкова, шест броя дела не са страшно нещо. Надяваме се на добрата ѝ воля. Тук колежката Марчева обяви, че е човек, който е отговорен съдия, добър и отговорен съдия, така разбрах, аз не я познавам, нямам това щастие и се надявам, че до 28 декември... Шест въззивни дела има и по уверения на колежката Марчева това е било отговорен и добър съдия, и се надявам, че тя ще напише тези дела в срока, затова нека да уважим предложението. Моето предложение е да уважим, така както предлага КАК, да я освободим считано от 28 декември. Това съобразявахме в колегията вчера, че е и работен ден, и няма финансови затруднения, от финансово естество там по бюджета на съда няма да се случи нещо.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, изказвания? Ако няма изказвания, режим на гласуване. 12 гласа "за". Имаме решение.

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 165, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, Олга Велиславова Кадънкова - Тончева от заеманата длъжност „съдия“ в Софийски градски съд, с ранг „съдия в АС“, считано от 28.12.2017 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 7 от дневния ред.

Г-н Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Тази точка е свързана, както ви докладвах в началото, с промяна на наше решение от 5 декември 2017 г., като следва да изменим решението си и да обявим конкурс не за Районен съд Ботевград, а за Районен съд Своге. Това във връзка с постъпили след вземането на нашето решение становища от председателя на окръжния съд и младшите съдии, които са налице там желани за назначаването им след приключване на мандата през юли 2018 г. Та, понеже има такова решение, което все още не е обнародвано в Държавен вестник, КАК счита, че може да бъде извършена поправката своевременно и предлага да уважите това нещо. Благодаря.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Защо допълва? Само изменя. Нищо не допълваме, само изменяме. Разменяме местата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, колеги. Предлагам ви с оглед на корекцията, която всички ние коментирахме да бъде "изменя" частично решение по Протокол № 49 и съответно вторият диспозитив да бъде също "изменя", т.е. и в двата диспозитива да няма "допълва". Гласуваме ги анблок. Режим на гласуване по точка 7 от дневния ред. 12 гласа "за".

/След проведеното явно гласуване/

7. ОТНОСНО: Проект на решение за изменение и допълнение на решения на Съдийската колегия по протокол № 49/05.12.2017 г., т. 15.1 и т. 16.1 в частта относно планирането и обявяването на конкурс за Районен съд - Ботевград

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

7.1. ИЗМЕНЯ частично решение по протокол № 49/05.12.2017 г., т. 15.1 като вместо „Районен съд - Ботевград" се чете „Районен съд - Своге".

7.2. ИЗМЕНЯ частично решение по протокол № 49/05.12.2017 г., т. 16.1 като вместо „Районен съд - Ботевград" се чете „Районен съд - Своге".

ЛОЗАН ПАНОВ: Поради изчерпване на дневния ред, закривам заседанието на Съдийска колегия.

Закриване на заседанието - 15.00 ч.

Стенографи:

Катя Симова

Таня Младенова

Зоя Костова

Невенка Шопска

/Изготвен на 19.12.2017 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ